

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Torsdag den 26. august 1999 kl. 17.30

Dagsorden:

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen

- 327/99 Godkendelse af uopsiglighedsbestemmelsen, der er aftalt i lejekontrakten mellem Kirkeligt Samfund som udlejer og kommunen som lejer af Farvergade 27, kælder og stue samt 1.-4. sal til brug for Økonomiforvaltningen
- 328/99 Godkendelse af uopsiglighedsbestemmelsen, der er aftalt i lejekontrakten mellem Kirkeligt Samfund som udlejer og kommunen som lejer af Farvergade 27, kælder og stue til brug for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen
- 330/99 Valg af et medlem til bestyrelsen for "Idrætsfabrikken"
- 292/99 Tillægsbevilling til Bevilling Folkeskoler samt forslag om, at der i år 2000 overføres 3.495.000 kr. fra forsøgsbydelene til Uddannelses- og Ungdomsudvalget vedrørende læseklasser
- 56/99 Indstilling om, at undervisningen af læsesvage elever defineres efter folkeskolelovens § 20, stk. 2
- 336/99 Indstilling om, at der overføres 900.000 kr. fra budgettet til anlæg af fritidshjemspladser til drift- og vedligeholdelse af fritidshjem og -klubpladser
- 316/99 Omplacering m.v. af integrerede institutioner, herunder overførsel af 35,2 mill. kr. fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til Uddannelses- og Ungdomsudvalget til dækning af driftsudgifterne inklusiv udgifter til overhead ved de integrerede institutioner Rørsangervej 79, Kyringevej, Vanløsehøj 4 (Højen), Borups Alle, Ry-marksvænge, Emdrupvej 134, Rødkildevej og Norddrupvej, m.v.
- 319/99 Indstilling i forbindelse med oprettelse af Børnenes Puljer om supplerende ekstraordinære tilskud til Gabriel Jensens Ferieudflugter og til Københavns Lærerforenings Kolonier samt om anvendelse af midler i Børnefonden
- 314/99 Kapitalbevilling til etablering af yderligere 5 boenheder til unge atypiske autister i Virkefeltet 13-17
- 313/99 Udpegning af en fælles repræsentant for Københavns og Frederiksberg Kommuner til bestyrelsen for TAMU

Københavns Borgerrepræsentations

forhandlinger

Mødet 26. august 1999

-
- 343/99 Kapitalbevilling til erhvervelse af bygningen, matr.nr. 1405, Utterslev, beliggende Lærkevej 3, til fortsat brug for Handicapcenter Nord
 - 345/99 Oprettelse af et Integrationsråd i henhold til integrationslovens § 42
 - 326/99 Bemyndigelse for Bygge- og Teknikforvaltningen til at modtage en ekstraordinær forsøgsramme til gennemførelse af et demonstrationsprojekt til forsøg med central placering af varmekilder i Absalonsgade 24
 - 325/99 Tillægsbevilling til Kommune Teknik København til indkøb af et projekt- og resourcestyringssystem
 - 331/99 Udpegning af direktør Ole Bach for Vej & Park til Vejsektorrådet, kontorchef Peter Rasmussen for Vej & Parks Trafikkontor til Vejregelrådet, samt den kommende kontorchef for Vej & Parks Driftskontor til Vejbestyrelsernes Driftsudvalg
 - 337/99 Indstilling om, at rapporten "Promenader langs havnen, kanalerne og kysten" tages til efterretning, således at de indeholdte retningslinier danner grundlag for den videre lokalplanlægning og sagsbehandling for samtlige områder med promenader langs havnen, kanalerne og kysten
 - 334/99 Forslag til lokalplan for "Ørestad City Nord" med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997
 - 332/99 Udpegning af afdelingsingeniør Jørn Steen Jeppesen, Belysningsvæsenet og ingeniør Ejving Berggrein, Byggedirektoratet til nævnet vedrørende autoriserede gas-, vand- og sanitetsmestre og kloakmestre
 - 315/99 Godkendelse af, at der til renovering af Karlslunde kildeplads samt til etablering af en ny kildeplads Lyksager gives en kapitalbevilling
 - 317/99 Indstilling om, at Ørestadsselskabets låneramme forhøjes, med forbehold for, at Finansudvalget tiltræder forhøjelsen, og at Frederiksberg Kommunalbestyrelse tiltræder en forhøjelse af Frederiksbergselskabets låneramme
 - 321/99 Forslag til udbudspolitik for Københavns Kommune
 - 320/99 Udtalelse til Indenrigsministeriet vedrørende klage fra Kongens Enghave Bydel over Borgerrepræsentationens beslutning i forbindelse med "indstilling om overførsel af budgetmidler" (236/99)
 - 322/99 Indstilling om Københavns Kommunes udtalelse over Hovedstadsområdets Trafikselskabs (HT's) forslag til budget 2000 med tilhørende overslagsår
 - 141/98 Indstilling om forslag til beslutning (stillet af Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen, Aage Pedersen og Peter Skaarup, O, samt Lars Hutter, L) om at Overborgmesteren pålægges omgående at sørge for, at kommunen trækker sig ud af Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S)
 - 66/99 Indstilling om forslag til beslutning (stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Kaja Jacobsen og Jens Johansen (F) om, at der i helhedsplanen for Ørestaden skal stilles krav til miljørigtig projektering, herunder ressourcebesparelser i nybyggeriet m.v.
 - 335/99 Årsberetning for 1998 vedrørende edb-sikkerhedsområdet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

-
- 341/99 Evalueringsrapporten vedrørende inkassoplanen for København for perioden 1. januar - 31. december 1998
 - 344/99 Redegørelse om udviklingen i kommunens økonomi for 1999 samt forslag om tillægsbevillinger til budget 1999
 - 329/99 Godkendelse af forslag til forretningsorden for Det Rådgivende Integrationsudvalg og af, at fristen for Integrationsudvalgets fremlæggelse af et oplæg til Økonomiudvalget om en overordnet integrationspolitik for Københavns Kommune udsættes til udgangen af indeværende kalenderår
 - 333/99 Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, SOL) om at Borgerrepræsentationen giver instruktionsbeføjelser til medlemmerne af H:S's bestyrelse vedrørende salg af Kommunehospitalet, således at det sikres, at salget af Kommunehospitalet er i overensstemmelse med Borgerrepræsentationens interesser m.v.
 - 342/99 Forslag til beslutning (stillet af Peter Skaarup, Louise Frevert, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen, Aage H. B. Pedersen, O, samt Lars Hutters, SOL) om at opsigelsen af driftsoverenskomsten med Genoptræningsklinikken for Neurologiske patienter på Frederiksberg trækkes tilbage m.v.
 - 346/99 Forslag til beslutning (stillet af Jens Johansen og Kaja Jacobsen, F) om, at der udarbejdes en politik for Københavns Kommunes samarbejde med frivillige og almennyttige organisationer om løsning af sociale opgaver
 - 347/99 Anmodning fra Hanne R. Hansen om tilladelse til at udtræde som medlem af bestyrelsen for Centrankommunernes Transmissionsselskab I/S (CTR), samt udpegning af et nyt medlem af bestyrelsen
 - 349/99 Indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen, V fra den 1. september 1999
 - 338/99 Salg af ejendommen Skt. Hans Gade Skole
 - 339/99 Indstilling om, at kommunen af salgsindtægten for ejendommene matr.nr.ne 407 og 411 Christianshavns Kvarter, København, Prinsessegade 56-60, dækker halvdelen af uforudseelige merudgifter til fjernelse af forurening og rydning af grunden
 - 323/99 Køb af en ejendom til brug for Sundby Vester Bibliotek
 - 324/99 Indstilling om tilladelse til at råde over 160 m² vejareal
 - 340/99 Indstilling om elpriser for storkunder

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet. Velkommen tilbage til arbejdet her i efterårssemestret. Jeg håber, at alle har haft en god og udbytterig sommer, formentlig også ferie for en rækkes vedkommende.

Jeg skal her indledningsvis byde velkommen til Mona Heiberg, der er tilbage efter endt orlov. Velkommen tilbage til arbejdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

(Forsamlingen rejste sig)

Så skal jeg oplyse, at jeg i en enkelt sag i sommerferien har benyttet min kompetence i henhold til styrelseslovens § 31, stk. 1, til at afgøre sager, der ikke tåler opsættelse. Det drejer sig om udpegning af et medlem til Folkeskolerådet, hvor fristen for udpegning udløb den 16. august 1999. Frederiksberg og Københavns Kommuner har ved fristens udløb i fællesskab udpeget borgmester Per Bregengaard som det ene af de 2 medlemmer, som Kommunernes Landsforening, Frederiksberg og Københavns Kommuner skal udpege i fællesskab.

Der er til vores møde her i aften udsendt en dagsorden med i alt 36 punkter. Derudover har jeg modtaget 2 sager, der er omdelt på pladserne, og som under forudsætning af forsamlingens tilslutning vil blive optaget på dagsordenen.

Det drejer sig for den første sags vedkommende om sag 347/99, som er en anmodning fra Hanne R. Hansen om tilladelse til at udtræde som medlem af bestyrelsen for CTR, samt en meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Axel Nørholm, Saxhøjvej 33, 2500 Valby, udpeges til nyt medlem.

Den anden sag drejer sig om godkendelse i henhold til styrelseslovens § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen, der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. september 1999, og indkaldelse af 1. stedfortræder, Lise Helweg.

Jeg vil foreslå, at de sager behandles i den rækkefølge, jeg netop har nævnt, efter punkt 31 som det næstsidste og sidste punkt på den åbne dagsorden, som den er sendt ud.

Så skal jeg oplyse, at jeg har modtaget en henvendelse fra Peter Skaarup, hvori han oplyser, at han har indbragt sag 338/99, punkt 32 på dagsordenen om salg af en ejendom, for Indenrigsministeriet, og at han derfor ønsker, at det pågældende punkt på dagsordenen udsættes, indtil der er kommet en afklaring fra ministeriets side. Den sag er optaget på dagsordenen for lukkede døre. Jeg skal foreslå, at den bliver rykket til åbent møde, det vil sige »over stregen«, men anbefale, at den opretholdes på dagsordenen.

Derudover skal jeg sige, at spørgsmålet er blevet rejst om, hvorvidt oplysningerne i punkt 33 er af en sådan karakter, at det begrundes optagelse på lukket møde. Om det vil jeg sige, at det er vi i gang med at undersøge og i gang med at undersøge oplysningernes karakter p.t. Jeg vil senere, hvis forsamlingen er enig deri, vende tilbage med mit bud på, hvordan vi håndterer den sag over eller under »stregen«.

Må jeg spørge, om der er tilslutning til optagelsen af de to første sager, dels CTR-medlemsudskiftningen, dels indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen? (*Ophold*). Det er der ingen, der ønsker ordet til, og derfor optages de som foreslået.

Så skal jeg høre, om Peter Skaarup ønsker afstemning, om det opfattes som et forslag, der skal tages stilling til, om udsættelse af sagen. (*Ophold*). Så vil jeg bede forsamlingen om at tage stilling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Forslaget fra Peter Skaarup, O, om at sagen udsættes blev forkastet med 35 stemmer mod 11.

For stemte: O, B, L og D.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C og P.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Dermed er sagen optaget på dagsordenen som det foreløbig sidste punkt på åbent møde, og jeg vender tilbage med indstilling om punkt 33.

Så har jeg fra borgmester Bo Asmus Kjeldgaard modtaget en anmodning om tilladelse til, at økonomichef Peter Elsman, Miljø- og Forsyningsforvaltningen, er til stede under forsamlingens behandling af sag 340/99, punkt 36 på dagsordenen for lukkede døre. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at Peter Elsman kan overvære behandlingen? (*Ophold*). Det er der ikke.

Er der i øvrigt bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er den med de nævnte ændringer godkendt.

1) 327/99

Indstilling om godkendelse af uopsigelighedsbestemmelse, der er aftalt i lejekontrakt mellem Kirkeligt Samfund som udlejer og Københavns Kommune som lejer af Farvergade 27, kælder og stue samt 1.-4. sal til brug for Økonomiforvaltningen.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

2) 328/99

Indstilling om godkendelse af uopsigelighedsbestemmelse, der er aftalt i lejekontrakt mellem Kirkeligt Samfund som udlejer og Københavns Kommune som lejer af Farvergade 27, kælder og stue til brug for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

3) 330/99

Indstilling om valg af et medlem til bestyrelsen for den selvejende institution "Idrætsfabrikken" blandt Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer for perioden indtil 31. december 2001.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet senere.

4) 292/99

Indstilling om tillægsbevilling til Bevilling Folkeskoler konto 3.07.1 i 1999 på i alt 1,417 mill. kr., samt om, at der i år 2000 overføres i alt 3.495.000 kr. fra forsøgsbydelene til Uddannelses- og Ungdomsudvalget vedrørende læseklasser.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

og

56/99

Indstilling om, at undervisningen af læsesvage elever defineres efter folkeskolelovens § 20, stk. 2, med virkning fra skoleåret 1999/2000.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Sagerne blev behandlet under ét.

Indstillingerne blev godkendt.

5) 336/99

Indstilling om, at der overføres i alt 900.000 kr. fra budgettet til anlæg af fritidshjemspladser til drift og vedligeholdelse af fritidshjem og -klubpladser.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

6) 316/99

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

*Indstilling om omplacering m.v. af integrerede institutioner, herunder, at der for 1999 overføres netto 35,2 mill. kr. fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til Uddannelses- og Ungdomsudvalget til dækning af driftsudgifterne inklusiv udgifter til overhead ved de integrerede institutioner Rørsangervej 79, Kyringevej, Vanløsehøj 4 (Højen), Borups Alle, Ry-marksvænge, Emdrupvej 134, Rødkildevej og Norddrupvej, at der alene kan ske forskydninger i pladstal for 51 integrerede institutioner, såfremt der er enighed herom mellem forvaltningerne herunder om de økonomiske konsekvenser, at der for 1999 overføres 10,5 mill. kr. fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget som følge af en justering af budgetfordelingen af driftsudgifter på fritidshjem og klubber.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

7) 319/99

*Indstilling i forbindelse med oprettelse af Børnenes Puljer om supplerende ekstraordinære tilskud i 1999 på 200.000 kr. til Gabriel Jensens Ferieudflugter og på 800.000 kr. til Københavns Lærerforenings Kolonier samt om anvendelse af midler i Børnefonden.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Der blev begæret delt afstemning.

Indstillingens 1. del om, at der ydes supplerende ekstraordinære tilskud i 1999 til Gabriel Jensens Ferieudflugter på 200.000 kr., blev godkendt med 50 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, V, O, C, B, P, L og D.

Indstillingens 2. del om, at der ydes supplerende ekstraordinære tilskud i 1999 til Københavns Lærerforenings kolonier på 800.000 kr. blev godkendt med 43 stemmer imod 7.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, P, L og D.

Imod stemte: O.

Indstillingen var herefter godkendt.

8) 314/99

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

*Indstilling om kapitalbevilling på 3.965.000 kr. til etablering af yderligere 5 boenheder til unge atypiske autister i Virkefeltet 13-17.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

9 313/99

*Indstilling om udpegning af en fælles repræsentant for Københavns og Frederiksberg Kommuner til bestyrelsen for TAMU i stedet for beskæftigelseschef Anders Winge, for perioden indtil udgangen af indeværende kommunale valgperiode, idet de valgte fortsætter efter valgperiodens udløb indtil ny udpegning har fundet sted.
(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har modtaget oplysning om, at borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Winnie Larsen-Jensen, udpeges. Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er borgmesteren valgt.

10) 343/99

*Indstilling om kapitalbevilling på 6.640.000 kr. til erhvervelse af bygningen, matr.nr. 1405, Utterslev, beliggende Lærkevej 3, til fortsat brug for Handicapcenter Nord, idet bemærkes, at kommunen allerede er ejer af grunden.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

11) 345/99

*Indstilling om oprettelse af et Integrationsråd i henhold til integrationslovens § 42.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

12) 326/99

*Indstilling om bemyndigelse til Bygge- og Teknikforvaltningen til at modtage en ekstraordinær forsøgsramme med 100 pct. statsrefusion på 700.000 kr. til gennemførelse af et af By- og Boligministeriet godkendt demonstrationsprojekt til forsøg med central placering af varmekilder i Absalonsgade 24.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

13) 325/99

*Indstilling om tillægsbevilling på 2,0 mill. kr. til Kommune Teknik København på konto 6.51 til indkøb af projekt- og ressourcestyringssystem. Udgiften finansieres af afsatte puljer i Sekretariatet på konto 6.51. (negativ tillægsbevilling på 2 mill. kr.)
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

14) 331/99

*Indstilling om udpegning af direktør Ole Bach for Vej & Park som Københavns og Frederiksberg kommuners repræsentant i Vejsektorrådet, udpegning af kontorchef Peter Rasmussen for Vej & Parks Trafikkontor som Københavns og Frederiksberg Kommunes repræsentant i Vejregelrådet, samt om udpegning af den kommende kontorchef for Vej & Parks Driftskontor som Københavns og Frederiksberg kommuners repræsentant i Vejbestyrelsernes Driftsudvalg.
(Bygge- og Teknikforvaltningen)*

Indstillingen blev godkendt.

15) 337/99

Indstilling om, at rapporten "Promenader langs havnen, kanalerne og kysten" tages til efterretning, således at de indeholdte retningslinier danner grundlag for den videre lokalplanlægning og sagsbehandling for samtlige områder med promenader langs havnen, kanalerne og kysten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

16) 334/99

Indstilling om forslag til af lokalplan for "Ørestad City Nord" med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997, med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mikkelt Warming gør opmærksom på, at han ønsker en af Enhedslisten kort affattet tekst med ud.

Er der andre, der her tilkendegiver, at de ønsker en tekst med ud i høringsmaterialet? (*Ophold*). Det gør SF også. Disse 2 tekster suppleret med tekster, der bliver indbragt fra fællesskabet Pind og Skaarup, bliver også optrykt i materialet. Og Den Radikale Gruppe tilsvarende.

Jeg skal sige, at i det omfang teksterne ikke indleveres i aften, så fastsætter jeg en frist for aflevering til mandag kl. 12.00, så jeg erindrer dem, der har anmeldt det her, om, at de får afleveret teksterne.

Ole Hentzen (C): Jeg synes, jeg skylder forsamlingen at sige, at de bemærkninger, der er kommet fra Venstre og fra De Radikale, som er optrykt på den forreste side, og det går altså på parkeringsdækningsrestriktionen, er De Konservative ganske enige i, men vi var ikke repræsenteret på mødet, og derfor bør det også siges her.

Vi har også store betænkeligheder ved, at bebyggelseshøjden op mod de få villaer, som ligger på denne strækning, egentlig bliver så stor, og vi vil gerne se på i denne høringsperiode, hvad der er af muligheder for det.

Vi har ingen problemer med de øvrige højder, der er nævnt heri. Vi synes, det bliver meget flot derude, og det vil vi så også gerne signalere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om jeg kan forstå Ole Hentzen sådan, at der bliver indleveret en tekst fra De Konservative. – Det gør der ikke. Der er de tekster, der er anmeldt tidligere.

Jens Johansen vil have, jeg ved ikke, hvad det er et udtryk for, men jeg går ud fra, at Jens Johansen ikke ønsker ordet alligevel. Forhandlingerne er afsluttet nu.

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

F, Ø, V, O og B tog forbehold og ønskede i henhold til planlovens § 24, stk. 2 en kort begrundelse herfor optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Overborgmesteren fastsatte mandag den 30. august 1999 kl. 12 som frist for aflevering af bemærkningerne.

17) 332/99

Forslag om udpegning af afdelingsingeniør Jørn Steen Jeppesen, Belysningsvæsenet og ingeniør Ejving Berggrein, Byggedirektoratet som Københavns og Frederiksberg kommuners repræsentanter til nævnet vedrørende autoriserede gas-, vand- og sanitetsmestre og kloakmestre.

(Bygge- og Teknikforvaltningen og Miljø- og Forsyningsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

18) 315/99

Indstilling om godkendelse af, at der til reovering af Karlslunde kildeplads samt til etablering af en ny kildeplads Lyksager gives en kapitalbevilling til Københavns Vand på 6,6 mill. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

19) 317/99

Indstilling om, at Ørestadsselskabets låneramme forhøjes fra 5,8 mia. kr. til 10,6 mia. kr. (1999-priser) med forbehold for, at Finansudvalget tiltræder forhøjelsen og at Frederiksberg Kommunalbestyrelse tiltræder en forhøjelse af Frederiksbergselskabets låneramme. Lånerammen reguleres én gang årligt, i forbindelse med aflæggelse af årsregnskabet, på baggrund af den konstaterede prisudvikling.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en indstilling fra Økonomiudvalget, og den lånerammeudvidelse, der er tale om her, er beskrevet klart, og forudsætningerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

herfor er også beskrevet. Sagen handler også om forsinkelser, handler om anlæggets tilbagebetalingstid, som forlænges med omkring 10 år.

Redegørelsen handler om uforudsete hændelser, f.eks. på Nørreport, den handler om ændringer i projektet, i takt med at virkeligheden ændrer sig, f.eks. på Christianshavns Torv. Og redegørelsen handler, som man kan se, om en række andre ting.

Allervigtigst, og det har man måske en gang imellem en tendens til at glemme, handler det om at få en metro, der stadig som forudsat kan betales af driften og af arealsalget i Ørestaden, en metro, som efter min opfattelse vil blive et kæmpemæssigt løft, et historisk løft af den kollektive trafik i byen.

Til den indstilling, som ligger her, som blev behandlet i Økonomiudvalget før Borgerrepræsentationens sommerferie, hvor vi jo drøftede den grundigt igennem, skal jeg knytte en enkelt bemærkning.

I juni måned havde Told og Skat rejst spørgsmålet om, hvorvidt Ørestadsselskabet kunne, som det hedder, straks afløfte moms. Det er nævnt på indstillingens side 7, 1. sp. Siden da har Told og Skat skriftligt over for Ørestadsselskabet afgjort sagen på en måde, så straks afløftning ikke kan foretages. Selskabet er p.t. i gang med at vurdere konsekvenserne heraf, men en foreløbig redegørelse herfor skulle være omdelt på pladserne.

Den foreløbige vurdering er, at de samlede økonomiske konsekvenser ud fra en samlet vurdering er begrænset, men at afgørelsen vil påvirke likviditeten, og at der er behov for, at man sammen med Told og Skat finder en måde, hvorpå afgørelsen bliver enkel at administrere.

Med disse få supplerende bemærkninger skal jeg naturligvis anbefale indstillingen.

Morten Kabell (Ø): Det kunne jo efter overborgmesterens indledning være fristende at gå i gang med en lang ørestadsdebat. I stedet for vil jeg tillade mig på gruppens vegne at spørge, om der er nogen i salen her, der er i tvivl om Enhedslistens politik på området. (*Op-hold*). Det lader ikke til at være tilfældet. Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige, at det varsler jo sådan set godt for fremtidige debatter om temaet den kollektive trafik. Borgmester Søren Pind får ordet. (*Søren Pind: Trækker*).

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 8.

For stemte: A, F, O, V, C, B og D.

Imod stemte: Ø og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal allerede nu tilkendegive, at jeg, efter at forvaltningen har gennemgået den sag, der er optaget på lukket dagsorden, punkt 33 (339/99), endnu en gang, og jeg har haft lejlighed til at vurdere det, vil anbefale, at sagen, da den efter min opfattelse ikke indeholder oplysninger af en sådan karakter, at den nødvendigvis skal behandles på lukket møde, overføres som sidste sag på åbent møde, dvs. efter den anden sag, vi overførte. Kan man tilslutte sig det? (*Ophold*). Det kan man, sagen er overført.

20) 321/99

*Indstilling om godkendelse af forslag til udbudspolitik for Københavns Kommune, samt at det anbefales, at bydelene følger udbudspolitikken.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne sag baserer sig jo, som det fremgår, som vi alle husker, på beslutningen i forbindelse med vedtagelse af 1999-budgettet i oktober 1998 om, at der skal udarbejdes en egentlig udbudspolitik for Københavns Kommune. Det er sket nu, og indstillingen fra Økonomiudvalget ligger til behandling her i dag.

Man kan sige, at den politik, der lægges op til, er i overensstemmelse med kommunens praksis og er både i overensstemmelse med praksis og den tankegang, hvorefter det arbejde foregår, er udarbejdet i et samarbejde mellem kommunens forvaltninger, med bydelene og med personaleorganisationerne.

Den politik skal være et redskab til at sikre, at kommunen til enhver tid arbejder på, at kommunens service pr. skattekrone er så høj som muligt, og at produktionen af ydelserne sker på konkurrencemæssige og effektive vilkår.

Vi lægger op til, med den udbudspolitik, der foreslås her, at betragte udbud af opgaver som et blandt mange styringsredskaber eller andre værktøjer såsom kontraktstyring, kvalitetspris, mål- og rammestyling, decentralisering, bestil og udfør-modeller osv. Jeg vil godt sige, at det mener jeg er helt i tråd med det arbejde, der i øvrigt pågår i dag i kommunens forvaltninger.

Jeg har det ikke sådan, at udlicitering er et mål i sig selv, men det kan være et middel til i bestemte tilfælde, hvor vi afgør det konkret, at sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne. Så der er ikke tale om et rigoristisk krav om, at alt, hvad der overhovedet kan udliciteres, skal udliciteres.

Også omfanget af de opgaver, kommunen i dag får løst af private entreprenører, tilsiger jo, at der er fornuft i at have en egentlig politik på det område, som det er beskrevet i den udbudspolitik, der her er foreslået.

Jeg skal ikke sige meget mere om den. Jeg har personligt lagt stor vægt på, at det arbejde er sket i et tæt samspil bl.a. med personalets organisationer for at undgå utryghed. Det er helt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

afgørende, at vi også på et område som dette sikrer åbenhed og sikrer størst mulig tryghed og åbenhed omkring dette arbejde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det, der bringer mig herop, er, at Kramer siger, at det her er i overensstemmelse med kommunens politik, og det er det nok også, men vi har forhåbninger om, at vi kan videreudvikle den politik.

Når vi i forbindelse med sidste års budget stemte for, at der skulle laves en udbudspolitik, så er det rent faktisk fordi vi mener, at vi kan udvikle os på dette område.

Vi synes, dette er blevet en afbalanceret indstilling, som vi kan arbejde videre ud fra, men har også noteret os nogle ting, som vi mener skal yderligere konkretiseres i det arbejde, som pågår. Bl.a. når der på side 4 står, at opgaveløsningen skal foregå på et miljømæssigt bæredygtigt grundlag, så er det altså et område, som kan udvikles, vi kan få konkretiseret, hvad det er for nogle miljømæssige krav, som vi vil stille, når vi laver udbud.

Vi har også noteret os, at kommunen, det står på side 5, kan have en interesse i at fastholde en opgave med henblik på kompetenceopbygning og kompetenceudvikling i kommunen. Det er også en interessant diskussion, som jeg mener, vi skal have, også de personalepolitiske krav, hvor mange af Københavns Kommunes personalepolitiske krav skal gælde, når vi laver de her udbud, så vi ikke får tilbud ind, som er billigere, simpelt hen fordi man konkurrerer på dårligt arbejdsmiljø.

Men alt i alt synes vi, det er en afbalanceret indstilling, som vi kan støtte.

Morten Kabell (Ø): Udbudspolitikken falder jo meget godt i tråd med den generelle trend, der ofte har været, at hvad det kommunale gør, er skidt, og hvad det private gør, er godt.

Det blev vedtaget sidste år ved budgetvedtagelsen, at kommunen skulle udarbejde en udbudspolitik. Det var Enhedslisten imod dengang, og vi er faktisk fortsat imod princippet om, at der skal vedtages en sådan politik, ud fra, at vi er imod den generelle trend, jeg omtalte før.

Ved behandlingen i Økonomiudvalget undlod vi at tage forbehold tidligere på året på grund af, tror jeg nok, at vi måske havde overset nogle enkelte ting, ikke så meget fordi vi generelt havde overset den meget positive tone, der er i forslaget til politik eller er generelt i sagsbeskrivelsen, den valgte vi lidt at se igennem fingre med. Men der skal da ikke være nogen tvivl om, at vi fortsat er kritiske over for den politik, der hedder, at vi bare skal udlicitere og privatisere og fjerne så meget som muligt fra offentlig kontrol.

Vi har valgt at stille et ændringsforslag efter at være blevet opmærksomme på et punkt i 5. hovedafsnit, hvor der jo gøres opmærksom på, at følgeudgifter ved sammenligning mellem eksterne tilbud og et eventuelt internt kontrolbud ikke skal medtages.

Det betyder jo f.eks., at de meget store følgeomkostninger, der er i forbindelse med rådighedsløn til tjenestemænd, ikke skal medregnes, når man vurderer, om et offentligt eller et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

privat bud er det bedste. Det kan give nogle helt uoverskuelige konsekvenser for kommunen, for kommunens ansatte og for kommunens økonomi.

Vi har for tiden en Nørrebro-sag, hvor det nok kan være, at Indre Nørrebro Bydelsråd kan spare nogle få hundredetusinde kroner, men hvor konsekvensen bliver, at Københavns Kommune, den store kasse, kommer til at skulle betale flere millioner hvert år.

Det er en meget utilsigtet – må jeg håbe – virkning af den politik, der ligger i den her udbudspolitik. Derfor stiller vi det *ændringsforslag*, at man naturligvis altid skal medregne sådanne følgeomkostninger, i stedet for at man, som der står i øjeblikket, ikke skal medregne dem.

Jeg skal da også gøre opmærksom på med det samme, at bliver vores ændringsforslag ikke vedtaget, kan vi ikke støtte den endelige indstilling.

Borgmester Søren Pind: Det var dog en rystende erkendelse fra Enhedslistens side, at man ikke kan stemme for en udbudspolitik i Københavns Kommune, hvis man ikke får vedtaget sit ændringsforslag. Jeg vil sige, at jeg er trods alt imponeret over, at man er nået så langt, så hvis man bare havde taget spørgsmålet om følgeomkostninger, så er Enhedslisten åbenbart med. Det vil jeg meget gerne høre Enhedslistens ordfører kommentere lidt mere på.

Det, vi ser det her som, er faktisk, at det langt om længe er lykkedes at få kommunen til at være villig til at måle pris og til at måle kvalitet, til simpelt hen at sætte sig ned og sige: Sammenlignet med andre er vi så gode nok, eller kan vi gøre det bedre ved at bruge andre?

Det har taget tid, det har kostet blod, sved og tårer, men det lykkedes heldigvis efter nogle meget seje budgetforhandlinger i fjor at nå frem til enighed om de her forhold.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Venstre er kede af én ting, som måske ikke er direkte forbundet med det her, men som fremgår af noget af baggrundsmaterialet, nemlig at man stadig fastholder Københavns Kommunes ret til at gå ud og byde i andre kommuner. Vi mener ikke, det kan være rigtigt, at man eksperimenterer med de københavnske skatteborgere penge, som vi f.eks. har set det på miljøområdet, på den facon. Vi mener, det er at spekulere, vi mener, det er at løbe en risiko, som ikke er i overensstemmelse med virkelighedens verden.

Lad mig pege på én ting, som har været helt central for Venstre i denne forbindelse, nemlig at den udbudspolitik, vi nu vedtager, forpligter udvalgene til at sikre, at forvaltningerne med jævne mellemrum gennemgår alle opgaver for at vurdere, hvordan opgaven løses bedst muligt.

Jeg vil godt afgive et løfte her i aften, og det løfte er, at Venstres medlemmer af de respektive udvalg vil spørge og spørge og spørge forvaltningerne, på hvilken måde de har løst den nu stipulerede opgave. Vi vil have oversigter, vi vil have rapporter, vi vil have notater, ja, vi vil sågar på linje med Lars Hutters have en redegørelse. Det glæder vi os til.

Vi glæder os også til, at man i forvaltningerne nu bliver forpligtet til at komme med en sådan redegørelse, bliver forpligtet til at forklare, hvorfor bestemte forhold ikke er sendt i ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

bud, og hvorfor nogle andre er, bliver forpligtet til at forklare, hvorfor netop kommunens bud er det bedste, selv om det ikke måtte have været i udbud.

Der bliver med andre ord meget at se til, når vi kommer i gang med arbejdet resten af året, fordi udvalgene nu er forpligtet til at sikre, at forvaltningerne med jævne mellemrum gennemgår alle opgaver – alle opgaver – for at vurdere, hvordan opgaven løses bedst muligt.

Vi er enige i den del af indstillingen, der handler om følgeomkostninger, og er sådan set, må jeg sige, en anelse rystede over Enhedslistens regnestykke. For sandheden er jo, at kunne man ikke tage det spørgsmål op omkring følgeomkostninger og simpelt hen firkantet sige, at selvfølgelig skal det ikke regnes med, så ville intet blive sendt i udbud. For det er klart, at på kort sigt vil der altid være følgeomkostninger for den del af kommunen, som taber et udbud. Derfor er det en cirkelslutning, Enhedslisten kommer med, og den savner mening.

Det er ærgerligt, at Enhedslisten på den måde ikke vil være med til, at de københavnske skatteborgere ikke bliver udsat for de risici, der er forbundet med, at man ikke måler ting. Vi mener, det er vigtigt, og vi tror på, at på lang sigt vil det her tjene de københavnske skatteborgere, Københavns Kommune, til at blive trimmet til fremtidens velfærdssamfund.

Ud over det skal jeg ikke tilføje noget. Vi støtter denne indstilling, vi støtter den helhjertet. Vi har nogle bemærkninger om det her med, at kommunen kan gå ud og byde i andre kommuner, men det er jo ikke noget, der for så vidt fremgår af selve materialet. Det er noget, Borgerrepræsentationen har taget stilling til i et tidligere forløb. Så derfor: Vi glæder os over dette stykke arbejde.

Preben Møller Hansen (P): Jeg undrer mig over, at Søren Pind kan afgive det løfte, som han gør, uden at rødme. Jeg erindrer jo, at før selve kommunevalget afgav Venstre også det løfte, at de ville være med til at sikre Kommunehospital, men det sprang de også fra. Det vil de gøre i enhver situation, det ligger i dem, og man skal være meget naiv, hvis man tror på det, som de postulerer.

Det forslag, der ligger her, er, set ud fra mit synspunkt, et overordentlig farligt forslag, hvis det bliver vedtaget. Der åbnes op for privatisering over en bred bank, og det vil sige, at også plejehjem, skoler og andet vil komme ind i forslaget.

Tro mig, der ligger nogle direktivforslag fra EU-Kommissionen, som netop går ud på, at man skal sikre, at det ikke er det offentlige, der står for en lang række af de ting, der i dag ellers ordnes af det offentlige. Det er privatiseringen, der går ind, og hvis man godkender det forslag, så godkender man også privatiseringen, og så siger jeg bare velbekomme.

Lars Hutter (L): Man kan selvfølgelig vælge at føre denne debat, om det skal være inden for snævre konkrete økonomiske effektivitetsrammer, eller om man vil føre debatten ud fra et grundlag om, hvad der samfundsmæssigt og ikke mindst til sikring af velfærdssamfundet tjener københavnerne bedst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg må sige, at jeg har også, siden vi har haft det til behandling i Økonomiudvalget, brugt min sommerferie til at læse og analysere den politiske situation. Jeg må sige, at jeg ikke er uenig med Preben Møller Hansen i, at der er stærke kræfter, og jeg vil da også godt tilslutte mig synspunktet EU, som jo gør utrolig meget for at få minimeret og afviklet den offentlige sektor.

Det forslag, der nu ligger fremme til behandling i Borgerrepræsentationen, behandler ikke fundamentale politiske problemer såsom hvordan og hvorledes de folkevalgte, folkestyret reelt griber ind over for det stigende omfang af udlicitering, af udbudspolitik, kald det hvad man vil. Det berører kun meget sparsomt og ikke i dybden hele problemet med, at den offentlige sektor med det her taber kompetence.

Det berører heller ikke, at hvis man over en bred kam, sådan som Søren Pind fra Venstre for lidt siden var oppe på talerstolen og udtale sig om, at vi simpelt hen skulle have det stort set over det hele, hvordan og hvorledes man fik uddannet personale og hvem det var, der skulle sørge for, at personalet blev uddannet.

Alle ved udmærket godt, at jeg i det daglige er meget kritisk, og med god grund, over for den offentlige sektor og over for Københavns Kommune. Men der er ingen som helst tvivl om, at Københavns Kommune igennem årene har været i stand til at udvikle kompetence og udvikle og uddanne en lang række mennesker.

Så efter at jeg har haft en sommerferie til at vurdere situationen, og efter at jeg må konstatere, at det er en forlængelse af et budgetforlig sidste år imellem overborgmester Jens Kramer, Socialdemokratiet, og de borgerlige, skal jeg hermed meddele, at jeg stemmer imod forslaget, fordi jeg betragter det som en port, der bliver åbnet til afvikling af den offentlige sektor.

Uden en offentlig sektor, der demokratisk kan varetage borgernes interesse, og som hele tiden kan opretholde de forskellige produktioner, der skal til, sygehus, socialt, bolig osv., så har vi ikke noget velfærdssamfund. Så jeg betragter det her som en afstemning om velfærdssamfundet, og derfor stemmer jeg imod. Jeg vil have opretholdt en god offentlig sektor, jeg vil ikke have den ødelagt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde.

Morten Kabell (Ø): Der er tilsyneladende ingen grænser for det ideologiske skoleridt, som Venstres Søren Pind er parat til at udsætte skatteborgerne for.

Når man ser, og når man begynder at regne igennem, hvad konsekvensen vil være af Venstres politik med hensyn til udbud, udlicitering og privatisering, så er konsekvensen jo, at Københavns Kommune og dermed Københavns skatteborgere, som Venstre jo ellers nok plejer at kunne råbe højt om, men åbenbart, når det kommer til realiteterne, mest på skrømt, skal ud og betale mange penge for Venstres politik. Konsekvensen er jo, at tusindvis af medarbejdere skal vi ud og dække en rådighedsløn for, hvis Venstre får magt, som de har agt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Venstre mener åbenbart, at de milliarder af kroner, der vil være tale om, er penge, som man bare uden problemer kan bruge. Det kunne være interessant at høre Venstres borgmester prøve at anvise, hvor de penge skulle findes henne, og hvorfor det mon er, at man mener, det er rimeligt, at Københavns Kommune skal ud og sætte så mange penge på spil. For vi har aldrig fået at vide, hvor de skal anvises, vi har aldrig fået at vide, hvorfor det er rimeligt. Vi har bare et ideologisk skoleridt, som åbenbart er vigtigere end enhver form for økonomisk realisme.

Borgmester Søren Pind: Se, hvis det nu bare var historien, så var der sådan set ikke mere at fortælle. Men det er jo pudsigt nok, det er det jo ikke helt. For det, Morten Kabell glemmer at regne med, er jo spørgsmålet om, hvor stort Københavns Kommune taber sine udbud. For hvem er det, der går glip af en gevinst, hvis man ikke går ud og måler udbuddet?

Hvis jeg nu påstår, og jeg kan jo ikke sådan påstå det så tydeligt, andet end at borgerrepræsentanterne hver for sig, som de har ret til, kan gå ind og spørge, hvor store forskellene er på de bud, kommunen afgiver, og på de bud, som private firmaer afgiver, f.eks. lad os sige på renholdelsesområdet, hvis jeg nu påstår, at forskellene er helt op til nogle og tredive-fyrre procent, så skal det jo også medregnes.

Hvad er situationen, hvis Morten Kabell nægter, at vi skal have udbud? Det er, at de københavnske skatteborgere går glip af den 30-40 pct.s ekstra service, som det private firma giver på konkrete forhold.

Derfor må jeg sige, at jeg synes, det er utrolig sørgeligt at høre en venstrefløj, som jo ellers bakker op om, at det offentlige, i hvert fald i skikkelse af politikerne, skal tilbyde skatteborgerne en service.

Det er sørgeligt at høre, at den service ikke må måles, den må ikke vejes, den må ikke spejle sig i et privat marked. Det er selvfølgelig, tror jeg, fordi venstrefløjen har et godt hjerte, fordi man af ærlig og redelig overbevisning tror på, at hvis bare vi ansætter folk, så gør de alle sammen nok det, de skal.

Jeg synes, det er en hæderlig overbevisning, en redelig overbevisning, en god overbevisning, eller som H.C. Andersen skrev: Det er en kjon tanke. Men virkeligheden er jo altså ikke altid sådan. Vi kan ganske enkelt set det på udbuddene, for vi kan se, at vi er alt, alt for dyre på en lang række områder i forhold til det private erhvervsliv.

Der er det bare, jeg spørger venstrefløjen: Hvorfor skal skatteborgerne snydes for den gevinst på ældreplejen? Hvorfor skal skatteborgerne snydes for den gevinst på børnepasningsområdet? Hvorfor skal de snydes for den gevinst på vejbelægningen, på cykelstierne, som vi herren hjælpe mig da alle sammen ved, mener skal forbedres?

Alternativet er jo kun ét: at sætte skatten op og op og op, og den vej duer altså ikke længere i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu er denne sag om den konkrete udbudspolitik, som jeg egentlig var ganske glad for her før sommerferien, da Økonomiudvalget behandlede den, at vi efter et ganske langstrakt og meget seriøst arbejde sammen med personalets organisationer og forskellige forvaltninger kunne få, ikke afideologiseret debatten om udbud, det skal vi ikke, men vi skal, dér hvor vi foretager udbud, og dér hvor vi får løst vore opgaver af eksterne leverandører, naturligvis have en politik ... (*Afbrydelse*). Ja, en politik, borgmester Søren Pind, men ikke nødvendigvis en plan. Dette er et stykke udbudspolitik og ikke en plan for udbud af kommunale områder område efter område.

Som det er oplyst her i sagsbeskrivelsen, så var det sådan i, så vidt jeg husker 1997, at da fik kommunen løst opgaver for 2,7 mia. kr. af eksterne leverandører. Af disse havde opgaver for 185 mill. kr. været underkastet udbud. Det er ikke ensbetydende med, at der blandt den resterende del, fra de 185 mill. op til de 2,7 mia., ikke har været udbud, som er foretaget tidligere år. Men en meget, meget stor del af de eksterne løste opgaver for kommunen har ikke været underkastet udbud og har ikke været underkastet udbud og konkurrence i adskillige år.

Jeg vil godt sige, at jeg hører ikke til dem, der mener, at vi skal udlicitere og privatisere og gøre det af ideologiske årsager. Jeg mener, der kan være områder, hvor opgaver med fordel af og til kan konkurrenceudsættes. Jeg hører heller ikke til dem, der mener, at en privat virksomhed pr. definition, og den skal jo tjene penge, kan gøre det billigere og bedre end det offentlige.

Jeg mener, det er afgørende, at vi også som driftsbestyrere, som driftsherrer, viser, at vi er i stand til at udvikle virksomheder, at vi er i stand til at udvikle kulturer i vores institutioner og virksomheder, som er konkurrencedygtige med det private, naturligvis. Jeg mener ikke, at vi med de ansatte i Københavns Kommune har noget at være bange for. Derfor skal vi naturligvis have en politik.

Så vil der være områder, Morten Kabell, hvor jeg vil sige vedrørende det forhold, som Morten Kabell peger på, at man, inden man foretager udbuddet, må have de overvejelser med i sin samlede vurdering.

Jeg kan ikke anbefale Morten Kabells og Enhedslistens ændringsforslag, men lægger meget vægt på det, der står på side 18 i indstillingen, i det notat, der er lavet, om følgeomkostninger, hvor det jo besluttes, at der nedsættes en arbejdsgruppe i Økonomiforvaltningen, som ser på de løsningsmodeller, der er beskrevet i det notat om følgeomkostninger.

Jeg tror i virkeligheden, at hvis vi gør det godt nok, så kan de jo, de, der hellere ser, og det er der jo i forsamlingen, som udgangspunkt offentlige løsninger, så vil vi være i stand til, og man vil være i stand til at bevise, at den offentlige sektor sagtens er og kan være konkurrencedygtig med den private sektor.

Ikke mere om det nu. Jeg synes, det er et godt forslag til politik, der ligger på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Lars Hutters (L): Jeg vil da ikke frakende, at overborgmester Jens Kramer Mikkelsen kan sætte en dagsorden, der ser ret så besnærende og enkel ud, som jo i al sin uskyldighed går ud på, jamen naturligvis vil det da altid være en fordel, at man efter en konkret overvejelse og på enkelte, få punkter sender tingene i udbud, og derfor skal vi have en udbudspolitik.

Det var da også den der forførende besnærenhed, der gjorde, at jeg til trods for min meget kraftige modvilje imod udlicitering ikke gjorde det, som jeg normalt ville have gjort i Økonomiudvalget.

Det er vel ikke for ingenting, det hedder udbudspolitik, fordi det er jo et politisk område, vi beskæftiger os med. Efterfølgende har vi jo opdaget, at det ikke bare er sådan at have et eller andet liggende i skuffen, og der er ikke nogen plan for udlicitering eller noget som helst. Så får vi et budgetforslag på bordet, f.eks. fra HS, og så udliciterer man rengøringen over en bank, og der er andre ting og sager. Det går stærkere og stærkere, og børnehaver og plejehjem og jeg ved ikke hvad.

Når Søren Pind heroppefra siger: Jamen fortjener borgerne ikke den bedste service? jo netop, og det er derfor jeg ikke vil være med til en så generel udbudspolitik, vejen frem til udlicitering. Fordi jeg kender adskillige eksempler, hvor man har udliciteret f.eks. rengøring, hvor man altså ikke fik skrevet tingene så godt ned, som de skulle, påstår de, der har fået udliciteringen, og så bliver der ikke gjort rent i de forskellige kroge, og så er der bakterier og alt muligt på Rigshospitalet osv., osv. Det er der adskillige eksempler på. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hvor man i det offentlige tager hensyn til, at trofaste medarbejdere også kommer op i årene og måske ikke har helt samme høje tempo som de unge, energiske og strømlinede, jamen de ryger. Hvad bliver der af dem? Hvem skal tage sig af dem? Det er da en omkostning, som skal medregnes, og som aldrig bliver medregnet i samfundsregnskabet.

Nu har jeg jo ikke sagt noget som helst om, fordi så vil jeg gerne have, at Søren Pind påpeger, hvornår jeg har gjort det, at den offentlige sektor ikke skal måles og vejes og skal kigges efter i sømmene. Det har jeg aldrig sagt noget som helst om. Tværtimod ved jeg, at jeg helt klart har formuleret heroppe, at jeg altid har været kritisk indstillet over for den offentlige sektor, og det er netop ud fra, at jeg ønsker, at borgerne skal have den bedst mulige service.

Hvis ikke der bliver målt og vejlet og tilrettelagt, så er der nogle ganske bestemte i den offentlige sektor, der har ansvaret for det. Det er ledelsen, det er et ledelsesproblem, så er det en elendig ledelse, der ikke kan få den offentlige sektor til at fungere så hensigtsmæssigt og med de gode potentialer, der er.

Og det er den vej, jeg vil gå. Jeg vil kræve, at vi har dygtige ledere i den offentlige sektor, som kan klare at være økonomisk effektive, sørge for, at der er en fantastisk god service over for borgerne, og samtidig sørge for, at kompetencen mere end noget andet er på forkant og forud i den offentlige sektor, at der bliver uddannet osv.

Alt det kan de private ikke. De kan gå ind hist og pist og erobre med piratmetoder og underbydning, som ikke holder, og som bagefter går ud over det produkt, og hvor vi bagefter

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

sidder der og får meddelt: Jeg beklager, Lars Hutters, men kontrakten gælder i 5 år, og så sidder du ikke herinde mere.

Selv om overborgmester Jens Kramer Mikkelsen naturligvis har ret i, at der skal være en form for politik, når vi skal udbyde, så gælder det altså ikke det her generelle. Så jeg beklager, hr. overborgmester, jeg stemmer imod i aften.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg er faktisk glad for, at vi nu får den her gennemgang af områderne, så vi kan få mere konkrete oplysninger på bordet og så vi måske også kan blive fri for at høre borgmester Søren Pind igen og igen og Venstre igen og igen bruge renholdelse som eksempel og igen og igen stå op og sige, at man kan spare 30-40 pct., hvis man udliciterer renholdelsen.

Jeg har hver eneste gang kunnet gå op og sige: Jamen det er jo et spørgsmål, som vi meget konkret har vurderet i Miljø- og Forsyningsudvalget og har fået lavet analyser på, fordi vi på det område går ind for og støtter bedst og billigst-princip, at vi skal have god kvalitet, og at vi skal have det så billigt som muligt. Vi har lavet en række sammenlignende analyser af store byer, hvor man har renholdelse, og der er én klar konklusion på det: De steder, hvor man har udliciteret det, er det dyrest og dårligst, og de steder, hvor det er offentlig koncession, er det bedst og billigst.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at for SF er en af de vigtigste opgaver i den kommende tid at sikre, at vi bevarer den offentlige kompetence, at vi moderniserer den offentlige sektor, og at vi ikke fralægger os det ansvar, det er at styre professionelt i den offentlige sektor. Vi er imod den næsten fuldstændige markedsgørelse, som Venstre står for.

Måske skulle borgmester Søren Pind også kigge lidt på sin egen forvaltning. Vi har jo for nylig haft en sag med Teknisk Service og Nørrebro Bydelsråd, hvor man på Nørrebro var tvunget til at sende opgaven i udbud, fordi kommunen ikke var konkurrencedygtig.

Jeg ser også i det her et ønske om, at vi får konkretiseret, hvorfor opgaverne skal ligge i det offentlige, fordi på en række områder skal opgaverne ligge i det offentlige, det kan være af miljømæssige grunde, det kan være af omsorgsmæssige grunde, at vi ikke ønsker, at nogen skal tjene penge på omsorgsopgaverne, at vi får alle de her gode grunde konkretiseret, så vi ved, at de her opgaver vil vi bevare i det offentlige.

Så er der en række opgaver, som skal i udbud, måske fordi der er lovkrav om det, eller fordi et flertal stemmer for, at de skal i udbud. Der tror jeg, det er meget vigtigt, som der lægges op til i denne indstilling, at vi får konkretiseret, at der ikke må konkurreres på miljø, der må ikke konkurreres på dårligt arbejdsmiljø, og også at nogle opgaver vil vi simpelt hen bevare i kommunen, fordi det er vigtigt, at vi fastholder den offentlige kompetence i offentligt regi.

Så det er altså vores gode grunde til at stemme for det her. Jeg skal også sige, at vi kan stemme for Enhedslistens ændringsforslag. Vi synes, det er uansvarligt ikke at tage hensyn til de samlede omkostninger, når man skal sende de her ting i udbud, og vi synes, det er uan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

svarligt, at man, udelukkende fordi man hylder et princip, gør det dyrere for skatteborgerne, hvis man f.eks. hænger på en stor tjenstemandsbyrde, folk som skal have ventepenge i flere år. Det må man tage med ind i planlægningen, når man laver den her politik. Derfor kan vi også støtte Enhedslistens ændringsforslag.

Morten Kabell (Ø): Venstres borgmester fortalte heroppefra ikke det, han sagde han ville fortælle, nemlig hvor pengene skulle findes henne til den økonomiske byrde, det er.

Jeg skal ikke gå i detaljer, det kan jeg heller ikke fra denne talerstol, men Søren Pind ved jo godt, at f.eks. i Nørrebro-sagen og også i andre sager har der været tale om, at det bud, der er indkommet og har vundet, har ligget under det, som egentlig er lønudgiften, der er nødvendig for at varetage opgaven. Og så handler det ikke om at være økonomisk konkurrencedygtig; så handler det om, at et firma vil ind på markedet.

Det kan jeg da godt forstå, at firmaet vil, det er jo slet ikke det, men det handler bare om, hvorvidt vi skal acceptere, at et firma skal udkonkurrere kommunen, selv score, med tiden, en gevinst på det her – det er jo det, de går efter, det ved vi jo godt, det er også legitimt, det er nu engang deres opgave i det nuværende samfund – men hvor det så overlades til kommunen at stå med alle følgeomkostningerne.

Det skaber nogle massive omkostninger for Københavns Kommune og for andre, der bliver udsat for den politik, som Venstre vil udsætte os for, og jeg mangler stadig et svar på, hvor man vil finde de penge, og hvorfor det dog er rimeligt, at vi skal overlade det til skatteyderne at betale så mange penge ekstra.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt starte med at undskylde over for miljøborgmester Bo Asmus Kjeldgaard. Jeg er ked af, at en ukendt muskelmand overfaldt Jesper Langebæk og fysisk tvang ham til at skrive et udbud ud på Indre Nørrebro. Det gør mig ondt at høre, at der ligefrem er anvendt fysisk tvang over for SF derude. Det var mig ubekendt før i aften. Jeg troede sådan set, at man fra SF's side nu fuldt havde kastet sig over og bekendt sig til den helt vilde markedsliberalisme. Men jeg forstår nu, at det er fysisk tvang, der har gjort det, og jeg skal være den første til at beklage det, Bo Asmus Kjeldgaard.

I Venstre går vi ind for en stærk indsats mod den form for mekanisk tvang, som det hedder i strafferetten. Vi vil naturligvis imødesee en politianmeldelse snarest muligt og bakke den op. Der skal gribes ind over for den slags.

Lad mig så fortsætte med at sige til borgmesteren, og jeg er enig, meget, meget enig i, at i den offentlige sektor skal vi stille krav. I den offentlige sektor skal vi ansvarliggøre, og vi skal stille folk til ansvar.

Men når så Bo Asmus Kjeldgaard siger, at vi skal udvikle den offentlige ledelseskompetence, så kunne jeg godt tænke mig at få det uddybet, for hvis det betyder politiske råd alle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

steder, og at politikere skal gå og blande sig i drift af alle mulige ting og styre virksomheder selv, så står vi af.

Dér hvor vi mener, politikerne har en virkelig rolle at spille, er i forhold til beslutninger om, hvilket serviceniveau man skal have, og også gerne for min skyld stille særlige miljøkrav til de opgaver, man ønsker udført som kommune, meget gerne, også gerne sociale krav; vi er med. Men det er jo ikke naturnødvendigt, at det skal være offentligt ansatte, der løser den pågældende opgave. Vi skal nemlig, og der er jeg enig med Bo Asmus Kjeldgaard gå ind og stille krav.

Når Morten Kabell siger, at der er nogle virksomheder, der er så dumme, at de går ind og laver dumping rundt omkring for at komme ind på markedet, så kan jeg ikke lade være med at tænke på, at Morten Kabell lige ved siden af mig lige har spillet et spil, der hedder »Railroad Tycoon«. Det er et spil om de amerikanske jernbaner, så vidt jeg husker, i forrige århundrede, og noget af det her. Essensen er altså, også i et sådant spil ... (*Morten Kabell*: ... slet ikke på dagsordenen). Det kommer, det kommer ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan jeg ikke vurdere endnu.

Borgmester **Søren Pind**: Der kommer en pointe, overborgmester. Essensen er den, at der var også jernbaner i forrige århundrede, der prøvede på at opbygge et monopol. Men det, der skete, var jo, at mindre virksomheder gik ind på de linjer, hvor det betalte sig, og lod de store virksomheder bære de omkostningskrævende linjer, og det betød, at de store gik fallit.

Så jeg kan da kun sige, at hvis virksomheder er så dumme, så de går ind og dumper på bl.a. renholdelsen i København, så er de da ubegavede, og så har vi da grund til at glæde os som københavnske skatteborgere over, at de går ind og gør det for så billig en penge.

Lad mig så slutte af med et rent konkret eksempel, nemlig Rigshospitalets rengøring, som Lars Hutters åbenbart er så fly forbandet over – tilgiv mig udtrykket. Den pris, man dengang bød – jeg er straks færdig – blev også beskyldt for at være dumping, der blev også beskyldt for alle hånde snyd og bedrag, og det kunne man slet ikke gøre til det tilbud, man gav.

Rent faktisk har det vist sig, at det prisniveau, der kom, når man dengang bød, har holdt sig lige siden med en kæmpemæssig gevinst for den offentlige sektor til følge.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): For det første kan jeg netop høre, at Venstres politik dermed må være, at hvad Combus gjorde over for busruter rundt omkring i det ganske danske land, var helt i orden. Så kan jeg forstå, at det måske nok er meget heldigt for Venstre, at Søren Pind er blevet i Borgerrepræsentationen og ikke søgte et folketingskandidatur. Så var han nok kommet på kollisionskurs med visse folk i den gruppe.

For det andet havde jeg egentlig troet, at debatten var relativt tørt, men jeg vil bare rette en enkelt lille ting hos Søren Pind. Nej, grunden til, at mange af de monopoler gik ned, hand-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

lede ikke om den frie konkurrence. Det handlede om, at statsmagten greb ind, således som statsmagten skal gøre over for monopoler.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., så er vi ved at være fremme. Først borgmester Bo Asmus Kjeldgaard.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er et spørgsmål om, hvordan vi udvikler den offentlige kompetence. Det kunne bl.a. være på en sådan måde, så kommunen rent faktisk var i stand til at give det billigste tilbud til Nørrebro. Når jeg siger, at Nørrebro har været tvunget, så hænger det også sammen med, at bydelens økonomi ikke er særlig god, fordi den tilskudsfordelingsmodel, som vi har, ikke er retfærdig nok, men det er så et andet spørgsmål.

Andre eksempler på offentlig kompetence. Jamen tag eksempelvis f.eks. vandforsyningsområdet. Vi kan jo sammenligne med, hvad der sker i resten af verden. I England har man liberaliseret hele vandforsyningen. Det betyder, at man der har ét mål i sin virksomhed: at tjene flest mulige penge på at sælge vandet. Det betyder, at man er ude på at sælge mest muligt vand, og at man er ude på at gøre det så billigt som muligt.

Det er for mig et eksempel på, at man tænker snævert, man tænker kortsigtet. Hvis man har udviklet en ordentlig offentlig kompetence, så tager man også andre ting med i betragtning, når man kigger på det her område, eksempelvis miljømæssige forhold, som vi gør i Københavns Vand, forsyningssikkerheden, som vi gør i Københavns Vand, når vi laver vandsparekampagner.

I England griner de deres røv i laser, når vi siger, at vi rent faktisk har som mål at reducere vandforbruget hos københavnere. Men det er af miljømæssige og forsyningsmæssige grunde en rigtig ting at gøre det. Det er også de ting, vi skal have konkretiseret, når vi opstiller politiske mål og laver vores udbudspolitik.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis jeg hørte rigtigt, så omtalte Bo Asmus Kjeldgaard en legemsdel, som er uden for dagsordenspunktet.

Lars Hutters (L): Borgmester Søren Pind fra Venstre mener at have konkret viden om, hvordan Jydsk Rengøring fungerer på Rigshospitalet, som har givet en fornuftig pris og en god kvalitet. Sådan noget lignende mener jeg, at jeg hørte borgmester Søren Pind sige.

Jeg må desværre efterspørge en dokumentation fra Søren Pind, fordi jeg har været i den beklagelige situation at have haft brug for Rigshospitalet, og mage til svineri med snavs og ulækker substans med bakterievækst på det, de kaldte for de perifere områder, der ikke lige direkte ... skal man altså lede længe efter.

Jeg sendte en klage til Rigshospitalets direktion. Jeg hørte ikke et ord. Jeg telefaxede og ringede op, og efterhånden fik jeg en underordnet økonomichef til at forklare, at beklageligvis var det pågældende område ikke omtalt, og det stod ikke rigtig til på nuværende tidspunkt at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

ændre. Det er helt klart, at når man er et sådant sted, kommer man også til at tale med de pågældende rengøringsfolk, som havde simpelt hen så forrygende travlt og også selv var meget kede af det.

Jeg nævner det her, fordi det er et klart eksempel på, at det her ikke behøver at være en gevinst for patienterne, absolut ikke.

Jeg vil egentlig godt bede om, hvis man fortsætter med nogle overvejelser om at udlicitere og jeg ved ikke hvad, at der i tilgift bliver foretaget en analyse af, hvordan det er gået på forskellige områder, ikke mindst inden for rengøring i den offentlige sektor. Så får vi frem, hvordan det er gået med kompetence, med uddannelse, og om de løser de opgaver, og om det egentlig er gået ud på, at de bare har været en tand smartere og har lavet nogle gummiformuleringer, eller der har siddet nogle ovre på den anden side af bordet fra den offentlige sektor, som måske ikke tog opgaven helt så alvorligt som dem, der sad og skulle have skovlet nogle penge ind i det private rengøringsfirma.

Så Søren Pind, netop Jydsk Rengøring på Rigshospitalet har jeg beklageligvis meget bitre erfaringer med, som både har kostet mig og andre visse ting og sager, som jeg skal undlade at drage ind i den nuværende debat.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Bo Asmus Kjeldgaard blev ved med at sige, at Indre Nørrebro var tvunget til den udlicitering, der samlet set kostede københavnernes flere millioner om året. Jeg ved snart ikke rigtig. For mig at se er det, Indre Nørrebro har gjort, udtryk for kassetænkning, sognerådspolitik, mangel på ansvarlighed, når det er allerværst.

For at spare nogle hundredetusinde om året udsætter man hele København for en samlet udgift på flere millioner om året. Men det er samme kasse, det er samme mennesker, det er vores alle sammens penge.

Det er, om noget, kortsynet kassetænkning, at man samlet set for at få et lille overskud i en kasse, hvad jeg godt kan forstå at man gerne vil have, udsætter hele København for et meget større tab. Det er der ikke meget fremtid i, SF.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Altså hele det forløb om den udlicitering har været kørt meget, meget uprofessionelt fra Københavns Kommunes side. Nørrebros Bydelsråd kunne ikke engang få oplyst, hvad de faktiske udgifter var til Teknisk Service, i en lang del af forløbet, og at de så bagefter kommer ud og kan tjene omkring 3 mill. kr. om året på at udbyde opgaven og tage det licitationsbud, som var billigst, og med den samme service eller måske bedre service, kan jeg godt forstå, når man tænker på, hvad det er for en økonomi, vi har givet bydelene i forsøgsperioden. Hvis økonomien havde været bedre, så stod de ikke i den situation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Men derudover mener jeg, som jeg sagde, at vi bør stille det krav til os selv, at Teknisk Service er i stand til klart at beskrive, hvad for nogle ydelser de har, og hvad de koster. Så vil vi ikke komme i den situation, som Nørrebro er kommet i.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Preben Møller Hansen. Jeg ved ikke, om det var »kassetænkning« eller »klassetænkning«, der blev sagt før.

Preben Møller Hansen (P): Det har nok været »kold kasse«, vil jeg tro.

Det, der fik mig herop, var sådan set Søren Pind, der gav udtryk for, at rengøringen på Rigshospitalet var i top. Nu har jeg selv ligget der 4 gange inden for en kort periode, og jeg må erkende, at jeg aldrig nogen sinde har troet, at et dansk hospital kunne være så belortet, som tilfældet var dér, hvor jeg lå på de stuer.

Så er der et andet problem. Det er, at man tror på, at kapitalen kan gøre det billigere og bedre og hvad ved jeg. Det er en manglende tro på virkeligheden. De vil altid søge at sikre sig den maksimale profit, og det kan de gøre dels ved at underbyde dem, der skal arbejde, dels ved at lave nogle kontrakter, der i den grad favoriserer dem og ikke tilgodeser de kommunale folk.

Samtidig, når man udtaler sig, som man gør, giver man jo udtryk for, at de medarbejdere, kommunen har, ikke er gode nok. Jeg synes tværtimod, at de er virkelig gode.

Jeg kan også godt nævne nogle enkelte eksempler på, hvordan det fungerer, når man sætter kapitalen til at udføre arbejdsopgaver, som vi selv kunne udføre.

Da man byggede Storebæltsbroen, indgik man en aftale og fastsatte et beløb. Inden man var færdig med at lave det, så var der et milliardunderskud. Hvem skulle betale det? Det skulle vi. Så kan man selvfølgelig sige, at det var dårlige folk, der skrev kontrakten, og det ved jeg ikke, hvordan man skal udtale sig.

Da man skulle lave den faste forbindelse over Øresund, så finder man ud af, at der er nogle elektrikere, der arbejder for 29 kr. i timen. Det er nogle polakker, som har et tysk pas, så de må godt komme herop. Det er kapitalen, der arbejder. Den vil altid søge den maksimale profit, og det vil den også, hvis først det går ud i den udbudsaf tale, der skal tages stilling til her i aften.

Jeg vil i hvert fald sige det lige så klart som Lars Hutter: Jeg kan ikke under nogen omstændigheder anbefale, at folk stemmer ja til det forslag. Selv om det formentlig er udarbejdet med de bedste hensigter, så er konsekvensen det modsatte.

Morten Kabell (Ø) stillede følgende ændringsforslag: "I udbudspolitikens hovedafsnit 5, femte underafsnit, ændres ordet "ikke" til "altid"."

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 17.
For stemte: F, Ø, P og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Imod stemte: A, O, V, C, B og D.

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 9.

For stemte: A, F, O, V, C, B og D.

Imod stemte: Ø, P og L.

21) 320/99

*Indstilling om godkendelse af udkast til udtalelse til Indenrigsministeriet vedrørende klage fra Kongens Enghave Bydel over Borgerrepræsentationens beslutning i forbindelse med "indstilling om overførsel af budgetmidler" (236/99).
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det fremgår jo klart og tydeligt, hvad sagen går på, og der er ingen grund til at repetere det. Ministeriet har som sagt bedt om en udtalelse over klagen fra Kongens Enghave Bydel.

Det, der er indstillingen fra Økonomiudvalget, er, at Borgerrepræsentationen svarer ministeriet, at det er vurderingen, at fastsættelsen af tilskuddet til bydelene er sket i overensstemmelse med bydelsregulativet, og at bydelsstyret åbner op for, at der godt kan være forskellige serviceniveauer på forskellige områder.

Det er jo en af konsekvenserne af det og var en af de ting, der også skulle prøves af, og vi må så også vurdere i forbindelse med evalueringen af bydelsforsøget, hvor store eller små forskelle man vil acceptere.

Jens Johansen (F): I SF har vi den opfattelse, at der er noget grundlæggende galt med regnestykket, som tildeler bl.a. Kongens Enghave Bydel og Bydelsråd midler til køb og salg af plejepladser. Det er et problem, som vi har haft oppe og vende under forskellige dagsordenspunkter i den seneste tid, senest da vi drøftede regnskabet for sidste år, 1998 ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke bede om, at man, hvis man er inde i salen, påhører taleren i ro. Har man behov for at tale sammen, og det kan man jo godt have efter en lang sommerferie, så vil jeg anbefale, at man gør det ude på den anden side eller venter til efter mødet.

Jens Johansen (F): Jeg skal ikke genopfriske diskussionerne fra behandlingen af den sag, blot notere mig, at svaret her indeholder en henvisning til, at der er iværksat en analyse. Det blev lovet af overborgmesteren i forbindelse med, at den blev nævnt, da sagen blev be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

handlet i salen her, at viste der sig nye forhold, nye problemer, så ville det blive taget op igen med henblik på at se på tilskuddet til Kongens Enghave Bydel.

Det hæfter vi os ved, og det ser vi frem til i september at skulle behandle. Det er jo en forvaltning, som i hvert fald også har lavet andre regnefejl, og spørgsmålet er, om der ikke også her er problemer i beregningen.

Det er det, der gør, at vi nok synes, det er rigtigt at sige, jamen altså vi har gjort, sådan som der skal gøres i overensstemmelse med de beslutninger og de regler, som gælder, både vedtægten for bydelsstyret og de modeller, som er vedtaget.

Vi mener, problemet ligger et andet sted. Det har vi markeret i vores udtalelse til svaret til Indenrigsministeriet, og vi agter at stemme imod, at det er det her svar, der skal afsendes. Derfor ønsker vi afstemning om det.

Lars Hutters (L): Jeg er meget i overensstemmelse med Jens Johansen fra SF og skal derfor gøre det kort.

Min grundlæggende opfattelse er, at det ikke er en korrekt besvarelse til Indenrigsministeriet. Sådan som regulativet er formuleret i § 16, stk. 1, at tilskuddet skal sikre bydelsrådene lige muligheder for at tilgodese borgernes behov, er det ikke opfyldt.

Om man, da man vedtog tilskuddet, ikke var klar over det, eller om man var klar over det, ved jeg ikke noget som helst om, men man er i hvert fald løbende blevet klar over, at det ikke var i overensstemmelse, at ikke mindst Kongens Enghave havde fået tildelt en økonomisk underbudgettering, så de ikke kunne klare ikke mindst f.eks. hjemmehjælpsopgaverne. Men alligevel har man ikke villet regulere, til trods for de facts, der blev lagt på bordet.

Det er deri jeg mener, det afgørende ligger. Man har fået dokumenteret af bydelsrådet i Kongens Enghave, at regulativet ikke er blevet opfyldt, og alligevel gør man ikke noget ved det.

Så derfor er selve svaret fra Borgerrepræsentationen, det forslag, der ligger, i bund og grund forkert. Jeg skal forespørge overborgmesteren, om man, til trods for at enhver jo godt ved, at det ikke er korrekt, vil fortsætte med at behandle det og sende det frem til Indenrigsministeriet.

Hvis man vil det, så skal jeg forespørge, om man fra SOL's side kan få medsendt en mindretalsudtalelse, der går ud på, sådan som jeg har skrevet det i mine forbehold, at man ikke har været i stand til at dokumentere, at man har kunnet opfylde de betingelser, der er i loven, og at jeg i øvrigt mener, at bydelsrådet i Kongens Enghave har ret i, at man fra starten af har givet for få økonomiske midler til bydelsrådet.

Jeg skal foreslå, hvis man fastholder det, at jeg kan få en mindretalsudtalelse med. Så kan jeg jo håbe, at juristerne derinde lægger mærke til, at i substansen er det ikke et juridisk korrekt svar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inden Morten Kæbell får ordet, skal jeg sige til Lars Hutter, at jeg vil foreslå, at vi gør det på en sådan måde, at den udtalelse, der bliver vedtaget, bliver bilagt indstillingen i sin helhed med de protokolbemærkninger og mindretalsudtalelser, der har været i udvalget, både under udvalgs mødet og efterfølgende tilført ved den skriftlige votering, så ministeriet, som jo skal afgøre, hvorvidt der er foretaget en korrekt behandling, også har de synspunkter med i sin vurdering deraf.

Man behøver ikke at markere. Vi medsender simpelt hen indstillingen, som den ligger fra Økonomiudvalget. Jeg vil endda sige, at hvis man ikke mener, man på det udvalgs møde fik formuleret sig kort og præcist nok og indleverer en kort affattet tekst her til justering, så bliver den også bilagt. Her er vi ikke så large som ved den forrige sag, hvor vi sagde mandag kl. 12. Her er vi nødt til at sige fredag kl. 12. Men aftenen er jo også ung endnu. Fredag kl. 12.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 9.

For stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F og L.

Undlod at stemme: Ø.

Overborgmesteren meddelte, at indstillingen ville blive vedlagt udtalelsen til Indenrigsministeriet. Endvidere meddelte overborgmesteren, at der ville være adgang for grupperne til at aflevere eventuelle ændringer eller suppleringer til de allerede fremsatte bemærkninger, og fastsatte fristen herfor til fredag den 27. august 1999 kl. 12.

22) 322/99

*Indstilling om Københavns Kommunes udtalelse over Hovedstadsområdet's Trafikskabs (HT's) forslag til budget 2000 med tilhørende overslagsår.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Forslaget har været behandlet indgående såvel i HT's bestyrelse som i Økonomiudvalget, også indgående behandlet i Bygge- og Teknikudvalget, som vi jo aftalte det ved sidste års behandling af HT's budget.

Det budgetforslag, som ligger her, indebærer uændret tilskud reelt fra de 5 enheder. Det afspejler en stadig offensiv strategi i arbejdet for at flytte trafik fra den individuelle og over til den kollektive.

Hvis jeg særligt skal fremhæve noget i indstillingen, så er det de 2 mål, som i særlig grad retter sig mod København. Forslaget indeholder en målsætning om, at i et miljøvenligt, vel-fungerende storbyområde som det københavnske skal vi have emissionerne begrænset, bl.a. ved indsættelse af gasbusser på ruterne i de centrale byområder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det har også ført til i et par tilfælde, at der er valgt andre tilbud end det billigste, men hvor der er valgt gasbusser i stedet for busser med andet drivmiddel.

Så indeholder dette budgetforslag også en målsætning om at øge det, man kalder egenfinansieringsgraden, fra 70 til 75. Det er sådan, at egenfinansieringsgraden naturligvis er størst i de centrale byområder.

Siden vi i bestyrelsen førstebehandlede dette forslag, så har Indenrigsministeriet tilkendegivet, at HT's bestyrelse skal vedtage budgetforslaget for perioden 1. januar til 30. juni 2000, mens Hovedstadens Udviklingsråd i foråret år 2000 skal vedtage et budget for andet halvår.

Det indebærer, at HT's bestyrelse ved andenbehandlingen her den 10. september tiltræder et budget for HT, hvor budgetforslaget teknisk er delt op på to halvår. Der skulle også om den problemstilling være omdelt et notat på pladserne. Men den budgetmæssige opdeling i de to dele, der vil blive foretaget, vil være ren teknik.

Lars Engberg (A): Der er ikke meget at tilføje til overborgmesterens indledende tale, andet end at Den Socialdemokratiske Gruppe naturligvis tilslutter sig budgetforslaget.

Men når jeg tager ordet, så er det for lige at gøre opmærksom på det ændringsforslag, som samlet et stort flertal, faktisk 8 mod 1, i Økonomiudvalget, og som hedder, at vi også i høringssvaret skal anføre, at spærretiden for pensionister ophæves forsøgsmæssigt.

Jeg kan kun anbefale, at der også her i forsamlingen bliver et lige så markant flertal for den sag, som jeg ved, at overborgmesteren meget gerne fremfører på kommunens vegne i bestyrelsen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er korrekt gættet.

Jens Johansen (F): Jeg har noget at tilføje til det, som er sagt, ikke så meget her som i offentligheden, hvor vores overborgmester jo har sagt, at busserne ikke må køre, før folk sidder ned.

Nu må det være meget længe siden, overborgmesteren har kørt med HT-bus, fordi det er da i hvert fald sådan, at halvdelen af passagererne står op, men det er da også rigtigt, at i overborgmesterens både gamle og sandsynligvis også nye bil er der ingen ståpladser, men kun siddepladser. Og sådan taler vi ud fra den erfaringsverden, som er vores.

Nå, spøg til side. Vi synes, det er vigtigt, at vi især for de ældre og svage grupper, som vi jo her sådan har haft oppe i bogstaveligste forstand i nogle HT-busser at vende i luften med store skadevirkninger for dem, at vi tager hensyn ved at lave servicebusser.

Så derfor har vi et *ændringsforslag*, som vi gerne vil have tilføjet udtalelsen, nemlig at det er Københavns Kommunes opfattelse, at der skal etableres servicebusser i København finansieret af HT's budget. Og sådan er vi jo så rituelle alle sammen ... (*Afbrydelse*). Det er sgu ikke nyt. Det blev også foreslået sidste år, men det er vist bare blevet glemt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke noget konkret forslag om antallet af siddepladser, kan jeg se.

Louise Frevert (O): Jeg har et opklarende spørgsmål til et bestyrelsesmedlem i HT, og det er, at jeg ikke rigtig kan finde ud af, hvad der egentlig menes på side 9 i indstillingen, eftersom passagerantallet forventes at være stort set uændret med påstigninger i perioden 1999-2002. Til gengæld vil kørselsniveauet gå ned med 11 mill. vogntimer i år 2000. Der står også i indstillingen, at man vil blive ved med at have serviceniveauet, og i det hele taget vil der ikke være noget, der er uændret. Det vil jeg gerne lige bede om et svar på.

Desuden vil jeg gerne spørge, hvad HT har tænkt sig af tiltag med hensyn til de problemer, der er med dørene, når de lukker op og ned, med de ældre, hvor der har været en del skader, samtidig med at der også har været problemer med barnevogne, når dørene lukkede op og ned ... nej, op og i, undskyld, ja, det er jo ikke vindebroer, vi taler om her.

Vi har et *ændringsforslag*, og det går ud på, at spærretiden for pensionister ophæves i en forsøgsperiode på 12 måneder, hvorefter forslaget vil blive taget op til fornyet vurdering. Vi mener, det er meget vigtigt, at vi sætter en tidsbegrænsning på, idet man så har en overskuelig tid til at finde ud af, om det kan lade sig gøre og hvordan det bliver modtaget.

Borgmester **Søren Pind**: Først og fremmest har jeg et spørgsmål af teknisk art – eller er det nu det?

Der står i indstillingen under resumeet, at taksterne i år 2000 forudsættes at ligge 2 pct. over inflationen grundet en teknisk korrektion. Når man så går ind i sagen, ser man, at der står på side 8:

»For 2000 sikrer en takststigning alene en kompensation for det efterslæb, der er opstået som følge af takstnedsættelsen i 1997.«

Hvis jeg ikke husker meget forkert, så fik man faktisk statstilskud til den takstnedsættelse. Hvorfor skal man så have kompensation for det nu, og hvorfor kalder man det en teknisk korrektion i resumeet? Det kunne jeg godt tænke mig en kommentar til fra overborgmesteren.

Dernæst har et efter vores opfattelse populistisk flertal endnu en gang valgt at fremsætte et forslag, som vi opfatter som helt ude af trit med den virkelighed, der er i den kollektive transport i øjeblikket. Det er jo meget fint, at man på den måde prøver på f.eks. at udstille Venstre, og Det Radikale Venstre, ser jeg, som ærkereaktionære modstandere af de ældre. Det vil jeg vende tilbage til. Det er vi ikke. Vi vil, hvis SF fastholder sit ændringsforslag om servicebusser finansieret over HT's budget, stemme for det.

Men det er jo pudsigt, kan vi sige, at man kalder det en spærretid. Hvad er det, der egentlig forhindrer den ældre i, hvis den ældre skal ud i den pågældende periode, hvor man ikke kan bruge sit HT-kort, at købe et klippekort eller en billet til ganske ordinær pris? Og hvad er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

det, der beforder denne forskelsbehandling, når man nu i øvrigt får et stærkt reduceret takst-kort til at køre på uden for spærretiden?

Vi mener, det må være rimeligt, at man for disse særlige perioder betaler, hvad det koster – det gør man jo ikke engang, men i hvert fald betaler det samme, som andre borgere gør.

Ellers har vi ikke mange bemærkninger. Vi vil jo i sidste ende støtte det her, men vil som sagt gerne have svar på det spørgsmål og høre yderligere om Socialdemokratiets begrundelse for forslaget.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Nu tog Søren Pind nogle af de argumenter, som jeg også ville have brugt, næsten fra mig, men de var så gode, så der sker jo ikke noget ved at bruge dem en gang til.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig det budgetforslag, der ligger her, og også hvad der er lagt frem for så vidt angår overslagsårene. Men som jeg også sagde sidste år, så er Det Radikale Venstre imod, at man ophæver spærretiden for pensionister.

Jeg er fuldstændig enig med Søren Pind i, at når man overhovedet kan komme i tanke om at fremsætte et forslag af den her karakter, så er det, fordi der er stemmer i pensionister. Så vil jeg minde forsamlingen om, at ældreandelen er faldende, så det vil måske være nyttigt, at man begynder også at kigge lidt på den øvrige del af befolkningen.

De ældre er jo ikke nogen svag økonomisk gruppe. I det her forslag giver vi udtryk for, at det mener vi. Så er det også, fordi vi ikke følger med i de ældres økonomi og hvordan den økonomiske udvikling er for den befolkningsgruppe. De hører faktisk efterhånden til de lidt bedre stillede.

De, der er økonomisk svage, er eksempelvis enlige mødre på overførselsindkomst. Det gælder også mange unge under uddannelse. Så synes jeg da hellere, at vi skulle kigge på de grupper, frem for at give til grupper, der i forvejen et langt stykke ad vejen har det rigtig godt.

Selvfølgelig er der også nogle pensionister, der har det mindre godt, men gennemgående har pensionister rent faktisk en god økonomi. Hvis vi følger dette forslag og går hen og ophæver spærretiden, så lægger vi faktisk gift for andre passagerer, fordi netop i den tid, hvor der er spærretid – det er jo ikke tilfældigt, at man har lagt en spærretid ind – kommer børnene fra skole og den arbejdende befolkning skal hjem fra arbejde.

Det, der ligger i dette forslag, er, at man laver et incitament til, at pensionisterne skal begynde at køre med bus netop på den der tid gratis. Altså når man giver noget gratis, så er det jo en incitamentsstruktur, som man opfordrer til bliver brugt.

Så jeg vil da på det kraftigste advare imod, at man går ind på sådan en tankegang, fordi det vil gøre det fuldstændig utåleligt for øvrige passagerer at få plads i de offentlige transportmidler på de tidspunkter, hvor de har brug for det.

Som Søren Pind siger, det er jo ikke en spærretid på den måde, at pensionister er forhindret i at komme op i busserne. De skal bare betale for det ligesom alle de andre, der har brug for at benytte busserne på de der tidspunkter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det, der tales om her, er faktisk at give nogle mennesker gratis adgang, og det er Det Radikale Venstre imod, som det forhåbentlig fremgår, og det vil vi være fremdeles.

Lars Hutters (L): Jeg må ærligt indrømme, at det under ingen omstændigheder er min force hele tiden at vurdere, om økonomien i den offentlige service er inden for de og de grænser. Jeg vil blankt indrømme, at det ikke er min stærke side.

Derimod interesserer de enkelte menneskers behov for at bruge den offentlige service mig ovenud meget. På det kollektive trafikområde, når vi taler om de ældre, så kunne jeg godt tænke mig at have fået bevilget sådan ca. 20 minutter, og så skulle jeg fortælle jer om, hvor væsentligt og centralt det er for de ældre at have mulighed for højt oppe i alderen at komme omkring og besøge venner, komme omkring og besøge museer og andre ting, købe ind, gå i forretninger, ikke mindst når man måske er kommet så højt oppe i alderen, at synet ikke er så godt, så man ikke kører i bil mere. Det er en uhyre central ting, at de ældre har mulighed for at bruge den kollektive trafik.

Så hører jeg en Venstrepolitiker, borgmester Søren Pind, og min veninde Inger Marie Bruun-Vierø fra Det Radikale Venstre sige: De skal aldeles ikke køre gratis, de kan bare selv betale. Jamen har de pågældende mennesker overhovedet tænkt sig at sætte sig ind i, at når de ældre har et kort, som de gerne vil bruge, og når de så tilfældigvis står i en eller anden situation og gerne enten vil hjem eller lige over og besøge en veninde, jamen så kan de ikke købe nogen som helst busbillet eller kort til busserne? Har de tænkt på, hvor besværligt det er for de ganghæmmede ældre at komme omkring og skulle købe kort til at supplere de kort, de i forvejen har?

Jeg synes, det er en ualmindelig ældrefjendsk, inhuman betragtning, man har over for de ældre. Det er ikke noget med, at de kører gratis. De ældre kører ikke i bus for fornøjelsens skyld. Jeg tror simpelt hen ikke, de vil køre i hvert fald ikke ret meget mere i bus, end de gør i forvejen. Men de vil måske synes, det var mere passende og en større frihed.

Her viser vi lige eksakt, hvad det er for en frihed, det vil jeg godt bede venstrefløjens om at bemærke, og Socialdemokratiet for den sags skyld, Venstre egentlig slår sig op på. Nu er vi i en konkret situation. Giver Venstre de ældre frihed til at køre i bus, når de har brug for det, når det passer dem? Næh. Der skal alle mulige restriktioner til, og så skal der yderligere penge op af lommen.

Jeg er glad for, at min gamle ven overborgmester Jens Kramer Mikkelsen ligesom jeg, da vi sad i Hovedstadsrådet, fastholder det her. Om der så er færre stemmer i det eller ej, er sådan set ligegyldigt, fordi det er nemlig rigtigt.

Så kan jeg se, at lampen blinker, men jeg kommer igen i 2. omgang, for jeg havde også nogle andre ting.

Det er et godt forslag, overborgmester. Du skal roses for det. Bare hold fast, ligegyldig hvad det er for en falsk virkelighed, borgmester Søren Pind og hans manglende frihed over for de ældre egentlig viser i aften i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, inden Lars Engberg får ordet, at jeg kom til at trykke for tidligt på knappen, så Lars Hutters er i virkeligheden ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... næste runde.

Lars Engberg (A): Jeg synes, det er herligt. Nu er det den anden sag i aften, hvor man får trukket fronterne i klassekampen op. Det er simpelt hen pragtfuldt det her ... (*Afbrydelse*). Det kan man diskutere.

Søren Pind og Inger Marie Bruun-Vierø siger: Jamen pensionisterne kan jo bare betale i spærretiden. Det, vi har imod den spærretid, er, at den er udtryk for forskelsbehandling ... (*Afbrydelse*). Hør lige her. Alle andre mennesker kan købe et månedskort, kvartalskort, årskort eller hvad som helst, og så kan de køre her. Her beder man pensionister om at købe et kort, men det gælder i øvrigt kun en del af tiden, fordi ellers skal I betale kontant ved kasse 1. Det er den forskelsbehandling, der ligger i det.

Hvis man, som Inger Marie Bruun-Vierø giver udtryk for det, faktisk mener, at pensionister sagtens kan betale, fordi de har det godt, så kan jeg ikke forstå, hvorfor pensionister skal have et pensionistkort, fordi de kan jo bare betale ligesom alle os andre, nemlig klippekort og almindelige kort.

Det korte af det lange er, at vi ønsker, at pensionisterne på grund af deres økonomiske situation får mulighed for at købe nogle kort, som er billigere, end de er for os andre, men så skal de kort naturligvis også kunne bruges i den tid, hvor busserne kører.

Jeg skal så lige kort nævnte de 2 ændringsforslag, der er. Vi kan godt støtte Louise Freverts forslag om, at der kommer en tidsbegrænsning for forsøgsperioden, en 12-månedersperiode, så det er fint nok for os.

Så vil jeg sige til Jens Johansen, hvis hukommelse må være ret kort, eller i hvert fald må der være foregået nogle fortrængninger, at vi har i Socialdemokratiet hele tiden ment, at servicebusser var en god idé, men vi har ikke ønsket at indføre servicebusserne på bekostning af det fællesskab, som HT udgør. Vi er bange for, at hvis man gennemførte et forslag om servicebusser, som blev kommunalt finansieret, så ville man udhule fællesskabet. Det kunne være første skridt på vej til en udhuling, og en udhuling af HT ville ikke være til gavn for Københavns Kommune.

Derfor har vi sagt ja til servicebusser, men udelukkende hvis de er finansieret af HT. Det er derfor glædeligt, at SF nu har erkendt det rigtige i vores standpunkt og derfor i år i modsætning til tidligere stiller forslag om, at naturligvis skal vi have servicebusser, men de skal finansieres af HT. Vi kan godt stemme for SF's forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): En kort bemærkning til Jens Johansen, inden overborgmesteren får ordet i talerrækken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Altså det er ikke min hukommelse, der fejler noget, det må være Lars Engbergs, for vi stillede nøjagtig det samme forslag sidste år, som Socialdemokratiet også sidste år stemte for. Så er vi tilbage igen.

For så vidt er der ikke noget nyt eller overraskende i det her. Selvfølgelig skal servicebusser også kunne finansieres over HT's budget, og vi vil også gerne være med til at diskutere servicebusser på vores eget kommunale budget. Men i dag er det altså HT's budget, og derfor har vi stillet det her forslag ligesom sidste år, og det er da glædeligt, at Socialdemokratiet ikke har ændret holdning til det her spørgsmål siden sidste år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg sige, at det er korrekt, at et sådant forslag blev stillet, behandlet i Borgerrepræsentationen i oktober måned sidste år.

Jeg vil sige, at jeg erindrer også, at der var et forslag fra SF om, at der indføres servicebuslinjer i 2 bydele i København. For det forslag, da det blev behandlet, stemte F, O og L, fremgår det af protokollen.

Derfor kan man godt stemme for, at nogle andre skal være med til at betale det, man godt vil have. Der var et forslag fra SF om, at man også skulle lave kommunalt finansierede servicebuslinjer.

Jeg er meget enig med Lars Engberg i de betæneligheder, Lars Engberg giver udtryk for i forhold til det at anvende servicebuskonceptet. Det er jeg ikke, fordi jeg ikke mener, at Roskilde Kommune eller København et par steder kunne gøre det, men fordi jeg grundlæggende – Mikkel Warming – er bekymret for, at det er et skridt på vej mod en atomisering af HT-systemets sammenhæng i den kollektive trafik, fordi mere og mere vil blive fokuseret mod bolig-arbejdsstedstrafikken.

Der er for mig ingen tvivl om, at det ville give nogle problemer i de dele af i særlig grad det indre område, hvor vi jo godt ved, at der bor mange mennesker, hvor bilejerskabet er lavt, hvor der bor mange mennesker, som i særlig grad er afhængige af den kollektive trafik. Så ville det være gennemgående linjer, og så ville det ikke være de linjer, som også servicerede de borgere, der havde behov for det, uden for myldretiderne, som ville blive ladt i stikken, alternativt at kommunen skulle betale.

Det er min principielle betænelighed ved det. Jeg er enig i at kunne anbefale det forslag, som SF har stillet på denne baggrund.

Må jeg så sige om det med spærretiden for pensionister, at jeg er sådan set enig i, at det ikke er en spærretid, for selvfølgelig kan man da købe sig et klippekort, selvfølgelig kan man da købe et almindeligt abonnementskort som pensionist. Selvfølgelig kan man købe sig enkeltbillet; det er der jo ganske mange der gør.

Der, hvor forskelsbehandlingen kommer ind, er, at det gælder kun syd for Klampenborg og ikke nord for Klampenborg. Der er der tale om en forskelsbehandling, Søren Pind, som ikke er rimelig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg stiller ikke forslag om at indføre spærretid derude, hvor der er blevet mere plads i busserne, men det er ikke rimeligt, at spærretiden er i det område, hvor der bor flest mennesker, der er afhængige af den kollektive trafik, og hvor bilejerskabet er lavest. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Må jeg så sige til Jens Johansen, at det er rigtigt, at jeg kører mere på cykel, end jeg kører i bus. Jeg har 2; den ene er p.t. punkteret, de står begge to nede i kælderen. Det er også rigtigt, at jeg kører mere i bil, end jeg kører på cykel. Jeg kører også i tog en gang imellem.

Men med hensyn til spørgsmålet om uheld, hvor der sker i snit et uheld om dagen, er det ikke småskrammer, men et uheld om dagen i busserne er simpelt hen for meget. Vi kan jo ikke skaffe siddepladser til alle. Det handler måske også lidt om noget trafikkultur. Det handler om, at HT, det handler om, at entreprenører og chauffører i fællesskab og passagerer skal bidrage til, at vi får færre af den der type ulykker.

Der er for dårlig statistik i HT om, hvilke uheldstyper der er de fremtrædende. Vi hører i radio og ser i tv af og til nogle af de mere alvorlige. Men der er for mange uheld, og jeg er overbevist om, at man kan minimere de uheld. Et af dem overværede jeg selv på en bustur for nylig her i sommer på Østerbro, et af de mindre alvorlige. Alene et kulturspørgsmål var klaret, hvis der var nogle af os, der lidt hurtigere havde fået rejst os op for et ældre menneske. Så meget om det.

Må jeg sige til Søren Pind om de lidt mere teknisk betonedede spørgsmål og for så vidt også det spørgsmål, som Louise Frevert stillede, at det er rigtigt, som Søren Pind siger, at taksterne blev sænket sidste år som led i en større politisk aftale på Christiansborg og, synes jeg, et godt forslag, fordi det signalerede jo viljen til at ville styrke den kollektive trafik. Jeg kunne måske alternativt godt have tænkt mig, at man havde brugt pengene til investeringer. Men o.k., det var et signal om styrkelse af den kollektive trafik, lad det være.

Til teknikken. Når der alene her er tale om et stykke teknik, så er det fordi på den måde, vi sænkede taksterne i HT på, hvor vi prøvede at ramme rimeligt runde kronebeløb for kort og billetter og ikke meget skæve beløb, hvad der også ville være meget vanskeligt administrerbart, så kom vi – i gåseøjne – med vilje til at sænke taksterne med 12 pct. og ikke med de 10 pct., og derfor er der tale om en lidt større stigning i det, der er tilfældet her. Derfor den tekniske korrektion.

Må jeg så sige til Louise Frevert om vogntimetallet, at nu lyder 11 mill. vogntimer af meget, men de 11 mill. vogntimer skal ses i relation til de 4.063 vogntimer, der er blevet til 4.052 vogntimer. Der er tale om en vogntimekorrektion på ved lidt hurtig hovedregning mindre end 3 promille.

Så det er altså en meget, meget lille korrektion, som nogle steder er gået ud over nogle meget, meget tyndt befolkede linjer – om man kan bruge det udtryk – ude i regionen. Også ud fra en betragtning om, at vi naturligvis skal sikre de ressourcer, der bliver brugt, skal vi lægge busruterne og -linjerne der, hvor passagererne er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Vi kommer i de kommende år i vid udstrækning til at skulle flytte på vogntimer, fordi det er klart, at når metroen og nogle af de andre store kollektive trafikinvesteringer åbner, f.eks. ringbanen, som kommer i 2005, når vi forhåbentlig får en ringbane på et eller andet tidspunkt og inden så længe i Ring 3, så kommer vi til at flytte mange bustimer, og metroen kommer til at give ganske meget.

Jeg er helt overbevist om, at det, vi har mærket på Amager det sidste år eller to, som har været sådan lidt tilløb til linjeomlægninger, er ingenting mod hvad der vil ske, når der ganske meget skal røres rundt i linjegryden her i løbet af kort tid. Men der er tale om en meget, meget lille justering, mindre end 3 promille.

Lars Hutters (L): Jeg ved ikke, om jeg er naiv og optimist, men jeg går da ud fra, at borgmester Søren Pind ikke vil acceptere den forskelsbehandling, som de mere velstillede kommuner giver deres ældre i forhold til København, sådan som overborgmesteren var inde på.

Må jeg så sige om uheldene i busserne, som overborgmesteren omtalte, og som overborgmesteren åbenbart kender ret så meget til, et om dagen, nogle af dem ret så alvorlige, at jeg er i den beklagelige situation at have en profession, hvor jeg ser en del af dem, som får meget alvorlige skader efter fald, lårbensbrud, hvoraf nogle aldrig nogen sinde efterfølgende får en førlighed, så de er i stand til at gå på fornuftig vis og ej heller efterfølgende i øvrigt anvende den kollektive trafik. Mange af dem er indlagt måneder til genoptræning og reoperation og hvad ved jeg.

Jeg håber, at det, som overborgmesteren for lidt siden gav udtryk for, betyder, at overborgmesteren i den kommende periode i HT's bestyrelse får drøftet det her igennem, så man får tilrettelagt den måde, tingene foregår på i busserne, så man virkelig alvorligt får nedsat det her. Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt. Mange af de her ældre hører aldrig nogen sinde fra HT, aldrig nogen sinde, ikke en lyd hører de – jo det bliver vistnok registreret, siger de, og så hører de ikke mere.

Tænk sig, hvis overborgmesteren lå 6 måneder på et hospital og så bagefter ikke kunne komme til at gå og i øvrigt blev glemmt. Jamen det er det, mange ældre må opleve efter at have været ramt af det i en HT-bus.

Overborgmesteren var så venlig for lidt siden at gøre opmærksom på, at jeg stemte for SF's forslag om, at der forsøgsvis skulle oprettes servicebusser, og at Dansk Folkeparti gjorde det samme. Ja, det tror da pokker. Tænk sig, hvis det var gået igennem og man i de pågældende distrikter havde kørt med de her busser. Så kunne det være, at en lang række af de mennesker, der i dag ligger på hospitalet som følge af de uheld, havde undgået det.

Jeg stemmer selvfølgelig for SF's forslag som Socialdemokratiet og andre gør i aften. Men så forventer jeg altså også, at overborgmesteren kommer tilbage her til Borgerrepræsentationen og siger, at som led i ikke mindst at forhindre, at de ældre kommer til skade i busserne, skal HT oprette disse servicebusser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Så har jeg en enkelt ting, som optager mig meget, og det er vandbusserne. Jeg håber også, det bliver en realitet med vandbusserne. Vi har talt om det i mange år; nu skal der noget handlekraft bagved.

Jeg kunne godt tænke mig, at overborgmesteren fik en lang bemærkning ligesom før og redegjorde for, hvordan og hvorledes vandbusserne hænger sammen med den øvrige kollektive trafik, forstået på den måde, om der er en busfrekvens helt derved til, hvor de pågældende busstoppesteder er for vandbusserne, fordi det er jeg sådan lidt usikker på. Men ellers skal der da arbejdes på det.

Når vandbusserne bliver etableret, så er det en fantastisk gevinst for København, det tror jeg, vi alle sammen er enige om i Borgerrepræsentationen, og det vil give yderligere et løft til, at København er specielt charmerende. Nå, det var bare lige det, jeg ville sige.

Borgmester Søren Pind: Nu skal man altså ikke ligefrem tro, at denne sag bliver vores mærkesag i næste valgkamp. Det er ikke sådan en sag, vi går rundt og blafre med. Det er jo også derfor, Socialdemokratiet stiller det forslag hvert eneste evige år. Men det er faktisk et usagligt krav, synes vi, og det er forstemmende, når Lars Engberg kan komme og sige, at det er fordi man er imod forskelsbehandling, at man stiller det her krav.

Jeg vil spørge om én ting: Hvorfor har Lars Engberg ikke stillet et forslag om, at alle bi-standsklienter, alle kontanthjælpsmodtagere, alle førtidspensionister – o.k., dem tager vi ikke med, fordi så vidt jeg ved kan de få det i forvejen, men alle unge under uddannelse, SU-berettigede etc. får ... (*Afbrydelse*). Ikke til samme pris som pensionister.

Hvorfor gør man ikke det, når man er så stærkt optaget af forskelsbehandling? Eller i det hele taget: Hvorfor stiller man ikke bare forslag om, at alle takster for alle kort nedsættes til den samme takst, som pensionister betaler? Så ville der jo ikke være nogen forskelsbehandling.

Jeg vil godt sige, at hvis Socialdemokratiet ville stille det forslag, så ville Venstre overveje at støtte det. Derfor synes jeg, at hvis ikke Socialdemokratiet stiller det forslag, så er det jo renlivet populisme. Så hvis Socialdemokratiet vil gøre op med forskelsbehandlingen, så vil Venstre overveje at støtte Socialdemokratiet.

Det synes vi da er et tilbud. Jeg mener, der er kontrakt om København og alt det der. Er man med, eller er man ikke med? Hvad er det, Nyrup plejer at sige: Er I til noget?

Så vil jeg sige, at det, man åbenbart, nu har jeg så forstået det, kalder en teknisk korrektion i HT-budgettet, faktisk er en takstforhøjelse, hvis jeg har forstået det rigtigt, overborgmester, som er blå i øjnene fra en takstnedsættelse, man lavede i 1997.

Hvis Borgerrepræsentationen havde været opmærksom på, at det ikke alene var en teknisk korrektion, som der står, men en prisforhøjelse på det, folk skal betale for at køre i bus, så tror jeg egentlig, at diskussionen havde forløbet lidt anderledes; så havde der været vrede.

Derfor vil jeg da godt spørge, hvad venstrefløjen mener om takstforhøjelsen, hvilken holdning man har til det. Det kunne jeg da godt tænke mig at vide noget om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Afslutningsvis omkring vandbusserne har venstrefløjen jo i samarbejde med Socialdemokratiet på Christiansborg bl.a., så vidt jeg erindrer i forbindelse med Pinsepakken, givet, og det var en stor sejr, 2 mill. kr. til HT for at drive vandbusserne. Det var det, HT meddelte var det, man skulle bruge for at lave en havnebusrute i København.

Nu er der desværre sket det, at de beregninger ikke er helt rigtige. Det har i hvert fald vist sig, at HT i mellemtiden har rettet henvendelse til mig og min forvaltning for at høre, om ikke vi på den ene eller anden måde kunne deltage. Jeg vil godt sige, at vi støtter helt og fuldt, at det pinsepakkeforlig, som er indgået, skal overholdes, og det var 2 mill. kr. til en havnebusrute, således at vi andre i hvert fald ikke skal betale. Det bør holdes inden for HT's budget.

Jens Johansen (F): Jeg konstaterede, eller rettere det var overborgmesteren, der konstaterede, at han kører mere på cykel, end han kører med bus, og mere med bil end med bus, i hvert fald kører han med klatten.

Jeg vil sige, for at fortsætte ad den samme linje, at der må være noget i vejen med overborgmesterens hukommelse, for ved behandlingen af sag 220/98 i Økonomiudvalget og efterfølgende her stillede SF forslag om en ændring, som indebar, at det skulle anføres, at servicebuskonceptet bør HT-finansieres. Og det fik Socialdemokratiets tilslutning, hvad der naturligvis ikke overrasker os, og hvad der i dag heller ikke overrasker os, men det overrasker tilsyneladende Socialdemokratiet. Der må være et eller andet med hukommelsen eller noterne eller hvad det nu er i denne forbindelse.

Det er behandlet. Det fremgår af notater fra Økonomiforvaltningen om behandlingen af den pågældende sag. Det er altså et forslag, der var stillet af SF sidste år. Efterfølgende stillede vi naturligvis et forslag i forbindelse med budgettet, som handlede om, at der skulle oprettes 12 servicebuslinjer finansieret af Københavns Kommune, fordi vi selvfølgelig mener, det her er så vigtigt, så det ikke udelukkende og alene skal finansieres af HT's budget, men at vi også godt i kommunen kan lave sådan noget.

Vi prioriterer det nemlig meget højt. Vi synes, det er vigtigt, bl.a. af hensyn til de ældre borgere, men også af hensyn til f.eks. unge mennesker i en bydel, som ikke har idrætsanlæg, at der laves servicebuslinjer til idrætsfaciliteter i bydele, hvor de så kan komme i gang med at udøve noget idræt.

Sådan er der jo forskellige vinkler på det her. Vi vil gerne gå på to ben, Socialdemokratiet var oppe på det ene, det synes vi for så vidt ikke er så hensigtsmæssigt.

Nu skal jeg ikke køre længere med den klat, blot sige, at der må være et eller andet med hukommelsen hos overborgmesteren i denne sag og hos Socialdemokratiet.

Så vil jeg sige, at jeg berørte det her spørgsmål om skaderne i HT. Jeg må sige om mig selv, at jeg kører mere med bus nu, end jeg kører med privatbil. Jeg synes nok, at der er sket en udvikling i HT's busser, som er beklagelig. Hvad der er årsagen, synes jeg nok var værd at få belyst. Det synes jeg også, at HT's bestyrelse og vores repræsentant i HT's bestyrelse skulle skrive sig bag øret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det er ikke kun et spørgsmål om kultur, altså et spørgsmål om, at vi, der er yngre og bedre til bens, rejser os op for de lidt ældre, som er svagt gående, og som derfor kan have brug for at sidde. Det er også et spørgsmål om, at opbremsninger i dag er hårdere, at de ikke lander så blødt ved stoppestederne, og at der sker nogle accelerationer, og at der også er en anderledes og mere aggressiv kørsel i øvrigt.

Men jeg har indtryk af, at dette er et spørgsmål om, hvilke specifikationer og hvilke krav der stilles til busselskaberne i forbindelse med udlicitering af opgaven med at køre på de forskellige ruter, hvilke kvalitetskrav der stilles. Det er nemlig en kvalitet, at man kan lande en bus ved et stoppested, så ingen kommer til skade.

Det synes jeg nok var værd, at HT kiggede på, fordi det er måske udtryk for, at her presses citronen ekstra hårdt. Det være stillet som en opfordring til overborgmesteren om i HT's bestyrelse at få det her problem gennemlyst.

Jeg mener stadig væk, at det ikke har hold i virkeligheden at sige, at de ikke må køre, før alle sidder ned, fordi så kommer de jo aldrig ud og køre, og det er jo vigtigt, at HT kommer ud og køre, så vi har en ordentlig kollektiv trafik.

Venstre ville stemme for, hvis Socialdemokratiet foreslår at afskaffe forskelsbehandlingen. Jeg vil da spørge Venstre, om de, hvis SF skulle stille forslag om at afskaffe forskelsbehandlingen, at afskaffe privilegierne, så ville stemme for. Det vil vi da se frem til, det synes vi nok kunne være interessant. Skal vi indføre brugerbetaling, f.eks. på borgmesterbiler?

Louise Frevert (O): Jeg er da glad for tilkendegivelserne om vores ændringsforslag. Det glæder mig da meget, og det glæder da også mine familiemedlemmer, der er pensionister, som nu forhåbentlig kan komme til at køre hele døgnet rundt på det nærmeste.

Men jeg må lige, eller også er det noget, jeg har fået galt i halsen af De Radikales ordfører, der sagde, at det var gratis at køre med bus. Altså så vidt jeg ved, koster det 240 kr. i kvartalet. Det er en nedsat pris, og den service synes jeg absolut man må give vores pensionister, der har været med til at bygge det her samfund op. Så gratis er det ikke, der er sandelig en brugerbetaling på 240 kr. i kvartalet.

Med hensyn til servicebusserne vil vi også i Dansk Folkeparti støtte det forslag. Vi synes, det er en glimrende idé. Jeg kunne bare tænke mig at vide, om man egentlig havde taget højde for eller havde undersøgt, hvad det ville indebære for busserne og i det hele taget også for tidsrammen, når busserne skulle over de her trafikale problemer, som jeg som bilist vil kalde det, men trafiksanerende foranstaltninger, som de der bump er, nogle af busserne skal køre over, hvis det bliver i områder, hvor der er bump, idet affjedringen i busser er ganske anderledes end i personbiler. Hvis man kører over de der bump mange gange, så vil der blive forvoldt skade på køretøjet på en anden måde, samtidig med at det også rykker i kroppen på en anden måde, når man kører.

Den anden ting er, at på side 7 i indstillingen er der nogle mål, og jeg kunne da godt tænke mig at vide, det kunne vi også godt i Dansk Folkeparti, om man, når man har mål, også har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

nogle målsætninger, nu der har været så meget debat omkring tørklæder eller ikke tørklæder, for jeg kan ikke læse mig frem til, om HT har en personalepolitik med hensyn til uniformering, idet jeg jo har erfaret og set, at der er mænd, der har turban på, når de kører bussen. Det vil jeg gerne have en forklaring på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er forskellige hovedbeklædninger blandt chaufførerne, lige fra kasketter til meget andet, og det tror jeg, der vedblivende vil være.

Må jeg sige, mere til min ven Jens Johansen, at jeg er meget enig med Jens Johansen i, at dette ikke kun er et spørgsmål om kultur, og det er klart, at der sker flere ulykker i det indre område. Der sker flere faldulykker i busserne på Amagerbrogade, end der gør på Strandvejen i Gilleleje. Sådan tror jeg, det er.

Derfor skal man være ekstremt opmærksom på, hvad man kan gøre for at undgå de her ulykker, og hvad vi kan gøre for at få dem registreret – mange af dem bliver ikke registreret – så vi får et bedre grundlag for at vurdere, hvordan vi kan forbedre indsatsen.

Jeg har fået taget op på næste møde igen i HT's bestyrelse også en vurdering af, hvordan vi via vores udbudsbetingelser kan lave en incitamentsstruktur for entreprenørerne, så det er en kvalitet i sig selv at have færrest mulige uheld.

En lang række af de ting kommer vil til at drøfte, herudover et forslag om en trafikultur-kampagne på samme måde med den med Joakim, der er ny i trafikken.

Men så er jeg ikke enig med Jens Johansen med fare for, at vi kommer til at køre den her debat lidt i ring, som mange af de her servicebusser også gør rundt omkring i regionen dér hvor de er, så er servicebuskonceptet i HT et betalingssystem. Beslutningen er, at det er et system, hvor de enheder, der vil købe sig en ydelse ekstra, gør det.

I nogle tilfælde er dér, hvor HT har droppet sin aktivitet ned, ikke bolig-arbejdsstedsmæssigt, men den øvrige, og det synes jeg er forkert. Jeg har da også fulgt med i, hvad der har stået i bl.a. Borgerrepræsentationens Forhandlinger. Det forslag, jeg refererede til tidligere, var det forslag fra SF, der blev behandlet den 22. oktober sidste år, hvor man stillede et forslag om 2 kommunalt finansierede servicebuslinjer, Vanløse og Christianshavn.

Det er fair nok at have det synspunkt. Jeg vil bare advare Jens Johansen mod, at det vil føre til en atomisering af den kollektive trafik i hovedstadsområdet på sigt, og det synes jeg er en dårlig ting.

Så takstharmoniseringsforslaget, som Søren Pind var inde på. Jeg vil sige, at hvis det forslag bliver rejst på den måde og med de forudsætninger, som Søren Pind nævner her, af en af Venstres repræsentanter i HT's bestyrelse, så ville der, hvis jeg gik ind for det, eller S-medlemmerne gik ind for det, være flertal. Men jeg tvivler på, at Kristian Ebbensgaard eller medlemmet fra Frederiksborg Amt med instruktion hjemme fra Lars Løkke Rasmussen m.fl. ville stille et forslag af den karakter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Om vandbusser kort til Lars Hutters: Jeg tror, Lars Hutters også har en svag fornemmelse af, at der er drøftelser i gang i øjeblikket, som gerne skulle bringe vandbusprojektet nærmere realisering.

Jeg vil godt for mit eget vedkommende sige, at jeg tror, det vigtige er, at det bliver en integreret del af HT's virksomhed, og at det er den samme takst, der anvendes. Det kan være, at enkeltturstaksten skal man være lidt opmærksom på i forhold til konkurrenceforvridningselementet, i forhold til, hvad der i øvrigt sejler dernede, men man skal kunne bruge sit klippekort, man skal kunne bruge sit abonnementskort.

Nu kommer der en behandling i de instanser, som arbejder sammen om det her. Det er, som borgmester Søren Pind siger, også sådan, at vores alle sammens Bygge- og Teknikforvaltning er involveret i et arbejde sammen med HT og Københavns Havn om, hvordan vi kan få de her vandbuslinjer. Nogle har ønsket, at vi skulle betale meget mere. Men når Søren Pind og vores alle sammens Bygge- og Teknikforvaltning er involveret i det her, så er det, fordi der er nogle stoppesteder for vandbusserne, på samme måde som der er stoppesteder på landjorden. Og dér kan kommunen i beskedent omfang medvirke.

Det tror jeg vil blive behandlet inden længe i Bygge- og Teknikudvalget, som det bliver behandlet i Københavns Havn og HT, og så håber jeg, at vi, det kunne være en meget udmærket markering, kan have vandbusser i Københavns Havn til markering af pinsepakkeaftalen her til pinsen år 2000. Det synes jeg ville være meget smart.

Lars Engberg (A): Når jeg taler om forskelsbehandling, borgmester Søren Pind, så har det ikke så meget at gøre med en økonomisk forskelsbehandling, som jeg blev påduttet det. Det har det også, men det har ikke så meget med det at gøre, og derfor er sammenligningen mellem pensionister og andre på lavindkomst ikke særlig relevant.

Jeg hæfter mig ved den forskelsbehandling, der ligger i, at alle andre køber et kort til busserne, men pensionisterne køber et kort – som jeg i øvrigt mener har en rimelig pris i forhold til deres økonomiske situation – hvor de i øvrigt får at vide: Der er altså lige nogle timer om dagen, hvor I ikke må bruge det, fordi der skal de mennesker, der for alvor har brug for det – det dækker også nogle af de udtalelser, der kommer her – de mennesker, der virkelig har brug for det, nemlig for at komme på arbejde og sådan noget andet relevant, have fortrin.

Det er en forskelsbehandling, som jeg ikke synes er værdig. Derfor vil jeg godt fastholde, at jeg synes, at det er en forskelsbehandling og diskriminering af pensionisterne.

Jeg synes også, det er underligt, at Søren Pind, når han nu har gået op i 2. omgang og fordrejet mine udtalelser, vil jeg godt sige, så ikke forholder sig overhovedet til den del af forskelsbehandlingen, som overborgmesteren er inde på, nemlig forskellen imellem pensionister syd og nord for Klampenborg. Det synes jeg er mærkeligt.

Må jeg så sige til Jens Johansen afslutningsvis, at der er ved at komme lidt klarhed over, hvad SF egentlig har stillet af forslag. Jeg kan forstå, at SF stiller mange forskellige forslag. De stiller forslag om, at HT skal finansiere det, de stiller forslag om, at kommunen skal finan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

siere det. Det kan man selvfølgelig sige er at gå på to ben. Man kan også sige, at det er at sætte sig mellem to stole.

Jeg synes, det er svært at finde ud af, hvad SF i virkeligheden mener. Eller rettere sagt, jeg kan forstå, at SF synes, det er vigtigere at få servicebusser igennem, uanset hvem der skal finansiere det, end det er at holde sammen på det fællesskab, som HT udgør. Det er da en konstatering ... (*Afbrydelse*). Jeg kan høre, at der er fremtrædende SF'ere, der nikker til den konstatering. Det kan vi så ikke gøre noget ved andet end at sige, at det er vi meget uenige om.

Der er omkring HT opbygget et fællesskab om opgaveløsningen, som er værd at bevare, og det mener vi faktisk er vigtigere end for enhver pris at indføre servicebusser. Vi vil i stedet for arbejde på at få dem indført via fællesskabet.

Borgmester Søren Pind: Ordet »forskelsbehandling« har lige pludselig fået mange betydninger. Jeg må indrømme, at jeg ikke er klar over det, men jeg vil da godt spørge: Hvis pensionister fra København tager op nordpå, kan de så bruge deres kort til at køre uden for spærretiden? Jeg tror det, men jeg ved det ikke. Men jeg vil tro, at hvis de på de udvalgte tidspunkter vil køre i de zoner, hvor spærretiden ikke gælder, så har de ret til at bruge deres kort, så der er ikke nogen forskelsbehandling.

Til gengæld er der en forskelsbehandling mellem folk med lavere indkomster og pensionister. Den problemstilling vil Socialdemokratiet ikke forholde sig til, og det synes jeg selvfølgelig er kedeligt.

I forlængelse af det har vi i Venstre nu måttet konstatere, at det, man kalder en teknisk korrektion, i virkeligheden er en hemmelig, skjult prisstigning på HT-taksterne. Vi synes, det er en lusket måde, man prøver at køre det her igennem på. Vi synes, der må være en åben debat om HT's takster, og derfor vil vi stille et *ændringsforslag*, nemlig følgende:

»Den af HT planlagte takststigning accepteres ikke.«

Og det vil vi godt have til afstemning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., det lyder jo ansvarligt.

Jens Johansen (F): Et kort øjeblik var jeg ved at tro, at Lars Engberg havde forstået, hvad det drejede sig om, men det viser sig så, at det har Lars Engberg ikke.

Til gengæld gør Lars Engberg det, som man så ofte hører i denne debat i hvert fald Socialdemokraterne gøre: De råber »Ulven kommer!« En enlig svale gør jo ingen sommer. Fællesskabet bryder sammen, hvis vi som kommune selv skulle finansiere servicebusser. Det er i hvert fald påstanden fra Socialdemokratiet. Det er jo egentlig absurd, og det viser, at Socialdemokratiet ikke har forstået, hvad det er der er SF's anliggende. Derfor vil jeg prøve, om ikke at hugge det ud i granit, så at gentage det, og så må vi håbe, at det ikke er spildte Guds ord på Balle-Lars.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Vi mener i SF, at det skal være HT's politik, at servicebusserne skal finansieres af HT's budget. Deri er vi fuldstændig enige med Socialdemokratiet her i kommunen. Det er vi enige om, det har vi tidligere stillet forslag om, det har vi stillet forslag om nu, det har Socialdemokratiet tidligere stemt for, og det har de nu givet tilsagn om, at de vil stemme for igen.

Nu forholder det sig så sådan, at i øjeblikket har dette fællesskab, som altså bliver splittet af det, den politik, at servicebusser er en hyldevare, som udbydes til kommunerne at byde ind på at købe. Det er fællesskabets politik. Jeg ser ikke, at fællesskabet er blevet atomiseret eller er brudt sammen af at have den politik, slet, slet, slet ikke. HT fungerer jo aldeles udmærket, som det er nu.

Vi vil gerne være med til at ændre politikken, men vi vil også godt udnytte den politik, der er nu. Derfor er det, at vi også foreslår – ikke i forbindelse med behandlingen af HT's budget, men i forbindelse med behandlingen af kommunens budget tidligere – at der etableres servicebuslinjer i København finansieret sådan, som det er HT's politik at finansiere det nu. Det må da selv en socialdemokrat kunne fatte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg sige til borgmester Søren Pind, som mener at have fundet en basis for en lille juleleg, der hedder, at man skal stemme imod et bestemt takstniveau i HT næste år – og jeg har en fornemmelse på løberiet i bagenden af lokalet her, at der er en vis sandsynlighed for, at det bliver vedtaget – at jeg skal loyalt, hvis det bliver vedtaget, stemme for den takstkorrektio n på de 2 pct.

Jeg vil bare sige til Jens Johansen og Morten Kabell, som også løber rundt, at konsekvensen i HT formentlig vil blive, at det mindreprøvenu af et flertal i bestyrelsen, Morten Kabell, vil blive anvendt til at reducere og reducere i niveauet servicemæssigt ... (*Afbrydelse*). Det er korrekt, man kan godt ryste lidt på hovedet, men det er formentlig det, der vil være tilfældet.

Så jeg kan ikke anbefale, at man stemmer for Søren Pinds forslag. Det vil føre til forringelser i det tilbud, der vil blive næste år, svarende til det beløb. Jeg skal loyalt arbejde for det, men jeg skal også sige, at når vi får reduktioner ud over det, der ligger, de 3 promille i vogntimetallet, så skyldes det bl.a. det.

Jeg er overbevist om, at der vil være flertal for det i HT's bestyrelse, hvis Københavns Kommune kommer med forslaget. Jeg er overbevist om, at Københavns Amt som den eneste enhed vil være imod, men der vil være et flertal, Københavns Kommune sammen med de 3 amter, hvor der er borgerligt flertal, for, at takstniveauet vil betyde, at der bliver et lidt ringere tilbud næste år. Det bliver konsekvensen, og det vil jeg selvfølgelig gøre opmærksom på, når vi får debatterne i det videre forløb.

Morten Kabell (Ø): Ganske kort. Jeg er da glad for, at overborgmesteren lover loyalt at arbejde for Venstres ændringsforslag, som Enhedslisten naturligvis også godt kan stemme for, hvis det bliver vedtaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg vil så bare opfordre overborgmesteren til, at man i HT vælger at bruge den situation, at taksterne ikke stiger så meget, som man har lagt op til, offensivt. Thi således kunne det jo blive, at man faktisk kunne udvide tilbuddet via det, at man faktisk fik flere penge ind, man bliver derved mere konkurrencedygtig over for den private trafik. Der vil således kunne være flere, der vælger at sætte bilen og i stedet for bruge busser og tog.

Jeg vil derfor opfordre overborgmesteren til, at man alvorligt overvejer, om ikke man kan bruge en sådan situation offensivt, for det vil faktisk være til fordel for os alle.

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare for en ordens skyld sige, at denne måske lidt uvante alliance mellem Søren Pind og Morten Kabell og de partigrupper ikke vil finde støtte fra Den Konservative Gruppe. Motiverne er jo vidt forskellige, hvad Morten Kabell så levende har beskrevet her.

Det kan vi altså ikke, venner. Vi opstiller realistiske budgetter, og det regner vi med at dette er. Og pludselige ændringsforslag om, at der ikke skal være takstforhøjelser og lignende, og nogle mener, at det pludselig giver større investeringslyst til at HT kan udvide driften og derved få yderligere indtægter, er jo tom snak. Så vi stemmer for det, der er lagt frem.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Således afæsket skal jeg oplyse, at SF ikke kan stemme for Venstres ændringsforslag. Vi vil mere kollektiv trafik, vi vil mere kvalitet i den kollektive trafik, og det mener vi, vi får med det forslag, der ligger.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare oplyse, at CD undlader at stemme. Jeg synes, det er utrolig svært at tage stilling til med pludseligt indkommende forslag om, at der ikke skal være takststigninger i HT. Det kan jeg ikke rigtig tage stilling til af konsekvenser. Hvis konsekvenserne så omvendt, som overborgmesteren siger, vil være ringere service til borgerne, så har vi jo ikke fået noget ud af det.

Så jeg vil ikke bare tage stilling til et lige pludselig indkommende forslag i et så vigtigt spørgsmål som det her, så jeg undlader at stemme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Morten Kabell vil jeg sige til bagefter mere direkte, at det kan godt være, det er lidt sjovt, og jeg tror, Morten Kabell var heroppe og opfordre mig til, at vi nu fik rundet debatten af, for meget nyt kom der ikke.

Jeg har i virkeligheden ofte meget sympati for noget, jeg ofte hører mange fra Enhedslisten sige, at man stemmer for den mindste forbedring, og man stemmer imod den mindste forringelse. Er det ikke noget i den dur? Det har jeg egentlig meget respekt for. Så kan det godt være, at nogle af os andre ikke kan være så konsekvente i alle sammenhænge men er nødt til at se tingene i lidt større sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Her vil jeg sige om det der synspunkt, at det er for naivt at tro, Morten Kabell, at forslag, der er tilvejebragt på dette grundlag i fællesskab af en HT-bestyrelse, ikke er udtryk for et forsøg på en balance. Nu er teamet jo godt, og man skal ikke give sine 4 andre kolleger i en bestyrelse karakter, det ville ligge mig ekstremt fjern. Men jeg kan sige, at jeg er utrolig opmærksom på på område efter område, hvad konsekvenserne vil være for Københavns Kommune og for de borgere i Københavns Kommune, den kollektive trafik i særlig grad tilgodeser.

Jeg kan love Morten Kabell, at der er meget stor opmærksomhed i resten af regionen på, at der er den busdækning i København, som skal være der af hensyn til bolig-arbejdsstedstrafikken, men hvor man er utrolig opmærksom på den del af trafikken, der ikke er bolig-arbejdsstedsorienteret.

Jeg tror, det er små marginaler, de her 2 pct. over den almindelige udvikling, det drejer sig om, men jeg tror ikke, at det er oppe på Gilleleje Strandvej, at bussen, der kommer 2 gange i timen, vil blive reduceret. Det nemmeste sted at finde reduktioner, og det vil blive tilfældet, er herinde hos os. Jeg tror ikke, det får særlig stor konsekvens.

Jeg vil appellere til Enhedslisten om ikke at udløse en forringelse af den kollektive trafik, om end marginal, ved at støtte Venstres poppede forslag.

Jens Johansen (F) stillede følgende ændringsforslag: ”- det ønskes, at der etableres servicebusruter i København, finansieret af HT’s budget.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 50 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, L og D.

O stillede følgende ændringsforslag: ” – at spærretiden for pensionister ophæves i en forsøgsperiode på 12 måneder, hvorefter forslaget vil blive taget op til fornyet vurdering.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 43 stemmer imod 7.

For stemte: A, F, Ø, O, C, L og D.

Imod stemte: V og B.

Søren Pind (V) stillede følgende ændringsforslag: ”Den af HT planlagte takststigning accepteres ikke.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 15.

For stemte: Ø, V, Peter Skaarup (O) og B.

Imod stemte: A, F, O (med undtagelse af Peter Skaarup), C og L.

Undlod at stemme: D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Herefter blev indstillingen med de vedtagne ændringsforslag godkendt med 47 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, L og D.

Undlod at stemme: B.

23) 141/98

Indstilling om forslag til beslutning (stillet af Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen, Aage Pedersen og Peter Skaarup, O, samt Lars Hutters, L):

"Det pålægges overborgmesteren omgående at sørge for, at Københavns Kommune trækker sig ud af Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S)."
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror ikke, det er nødvendigt at knytte voldsomt mange bemærkninger til indstillingen fra Økonomiudvalget.

HS går nu på mange måder i en god gænge ind i sit 6. leveår. Hvis vi trådte ud af HS, så ville det skabe, det tror jeg, enhver ved, store økonomiske problemer for kommunen og dermed vanskeliggøre mulighederne på en række områder.

Jeg skal bare konstatere, at Sundheds- og Omsorgsudvalget har behandlet forslaget og forkastet det. Tilsvarende har Økonomiudvalget gjort det ved at tilslutte sig Sundheds- og Omsorgsudvalgets beslutning.

Jeg skal derfor henstille, at man følger indstillingen herfra.

Peter Skaarup (O): Som det sikkert ikke kan overraske jer, så er min indstilling nok den modsatte af det, som overborgmesteren er kommet med, nemlig at vi skal støtte forslaget.

Grunden til det er jo stadig væk den, at vi er af den opfattelse, at HS er et udemokratisk foretagende. Det er for mange mennesker helt uforståeligt, at man eksempelvis i sagen omkring Kommunehospitalet kunne opleve en situation, hvor en række partier gik til valg på, at det skulle bevares, at Københavns Kommunes repræsentanter alle sammen med det hospital, der lå i København, ønskede det bevaret, gik i HS-bestyrelsen og sagde, at vi vil have det bevaret.

Og så er der altså 2 repræsentanter for Frederiksberg og 6 repræsentanter for staten, der overtrumfer Københavns Kommunes ønsker, borgernes ønsker ved et kommunalvalg.

Det er selvfølgelig forkert, og det er en måde, der opereres med i HS, som jeg tror, mange mennesker tager afstand fra og ikke forstår. Hvis vi skal bringe den slags beslutninger til opmærksomhed og sørge for, at det ikke gentager sig, så er der kun én vej at gå, og det er at sørge for, at vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

får mere demokratiske forhold omkring sygehussamarbejdet i København og også gerne, set med vores øjne, klart mere effektive forhold, når det gælder sygehussamarbejdet.

Vi ser gang på gang, at HS træffer mærkværdige beslutninger. Senest kan vi altså se, at der tilsyneladende ikke er styr på økonomien, fordi man er på vej med et ønske om flere hundrede millioner kroner i ekstra penge på det kommende budget, som der vist ikke rigtig er nogen, der tror på, at man kan honorere, i hvert fald ikke fra Københavns Kommunes side.

Så er spørgsmålet, om staten kommer med en pose penge, eller Frederiksberg kommer med en pose penge. Det må vi se på i forbindelse med budgetforhandlingerne.

Men det, der i hvert fald ligger klart, er, at det er så det, der kan ske i år, men hvad så næste år og næste år igen, hvor det ser endnu værre ud, hvor det ser endnu sortere ud for økonomien i HS, og hvor servicen bestemt heller ikke er alt for god?

Derfor er det altså, at vi har fastholdt vores forslag. Når man træffer udemokratiske beslutninger, når man gang på gang kommer med mærkelige økonomiske tal til Borgerrepræsentationen, hvor alt tyder på, at der ikke er styr på økonomien, hvor der er behov for meget, meget store pengetilførsler, så må vi opretholde forslaget om, at der må noget andet til.

Hvad det så skal være, er op til bl.a. Borgerrepræsentationen at afgøre, og det forslag, vi altså har, er, at man finder en klart mere demokratisk model, hvor vi er herrer i vores eget hus, altså at vi her i Borgerrepræsentationen kan bestemme over de sygehuse, vi har inden for Københavns Kommune. Det burde være sund fornuft, men desværre tyder den debat, vi har haft om HS, på, at det ikke bliver tilfældet.

Når det så gælder de indstillinger, der har været, synes jeg jo, det er mærkeligt, at man i forbindelse med udvalgsbehandlinger eksempelvis ikke engang refererer de ændringsforslag, der var under behandlingen i Borgerrepræsentationen. Det er dog kutyme, at man kommer ind på, hvad der er sket forud i sagen, at man heller ikke fra forvaltningens side har ønsket at regne på, hvad konsekvenserne af det ville være.

Man kunne meget vel komme med nogle meget dårlige meldinger om dette forslag, hvis det var det, man ville. Det er man jo i stand til i mange forvaltninger omkring forskellige forslag. Der burde man have sat sig ned og regnet på, hvad det her ville betyde, og hvad man skulle gøre alternativt, hvis man trak sig ud af HS og blev herre i eget hus.

Det, der ligger tilbage for os at se, er, at man ikke har andre muligheder end på et tidspunkt at nedlægge HS. Det ser ikke ud til, at det bliver i denne omgang, men vi er overbeviste om, at man i løbet af 1, 2, 3, 4 år må finde en anden struktur på sygehussamarbejdet, og så forstår vi ikke, hvorfor man ikke allerede nu kunne være på forkant med udviklingen. Men desværre, sådan ser det ikke ud.

Bente Møller (Ø): Det er formentlig ikke nogen hemmelighed, at Enhedslisten har været imod HS-konstruktionen fra nogen sinde før den blev til virkelighed. Vi gik også til valg på et slogan, der hed »Luk HS – bevar Kommunehospitalet«, og det mente vi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det er bare sådan, at vi synes, at forslag nogle gange skal have rod i virkeligheden, og jeg ved, at I alle sammen har fået eftersendt den bemærkning, jeg havde i Sundheds- og Omsorgsudvalget, om, at vi sådan set har sympati for, at HS skal nedlægges, men det er ikke sådan noget, man bare kan melde sig ud af. Det kan ikke ses uafhængigt af strukturen i øvrigt.

Det, vi ønsker, er, at HS kommer ind under et normalt politisk styre, som det er i alle de andre amter. Det tror jeg ville være sket, hvis øvelsen med en hovedstadsreform var blevet en virkelig hovedstadsreform og ikke HUR, altså Udviklingsrådet, som er sådan hverken enten eller nærmest. Det er stadig væk vores mål, at sygehusene skal være en del af en almindelig amtsrådsfunktion.

Når så Peter Skaarup står heroppe og fortæller, hvad der er Dansk Folkepartis argumenter, så bliver jeg i tvivl om, om Peter Skaarup overhovedet har forstået, hvad det er der sker i HS, hvordan HS hænger sammen og hvordan økonomien ser ud.

Fordi man kan da ikke beskylde HS for at have gjort sygehusudgifterne dyrere i den tid, det har eksisteret. Altså Enhedslisten synes sådan set, at HS skal have mange flere penge, for vi synes, serviceniveauet er for ringe.

Når HS næste år mangler penge, så er det fordi statstilskuddet falder med 120 mill. kr. om året. Hidtil har kommunerne, som jo, da HS blev dannet og det der statstilskud blev givet, er blevet aflastet i deres sygehusudgifter, haft en forventning om, at HS skulle spare, både hvad vi besluttede herinde, altså 2 pct.s besparelsen, og de 120 mill. kr. om året. Det, HS har sagt, er, at det kan vi ikke blive ved med. Altså ud over alle de rationaliseringsbesparelser, I har krævet af os, kan vi ikke hente 120 mill. kr. ind om året. Det synes vi er rigtigt, det kan de ikke.

I går på bestyrelsesmødet fik vi præsenteret et økonomioplæg, der viser, at hvis denne her Borgerrepræsentations flertal bliver ved med at forvente, at HS skal kunne spare det, statens tilskud falder med, så ender vi med at have landets billigste og landets dårligste sygehusvæsen, for allerede i år 2000 er udviklingen dernede, hvor det, vi blev beskyldt for i København i gamle dage, at vi var meget dyrere end i resten af landet, ikke holder mere.

Så kære Peter Skaarup, man er nødt til at adskille virkeligheden og så det, der kan være det demokratiske. Enhedslisten er fuldstændig enig med dig i, at HS er sådan en hybrid, som aldrig nogen sinde burde være opfundet.

I går på bestyrelsesmødet havde vi evaluering af bestyrelsens arbejde, og jeg havde ikke gidet udfylde spørgeskemaet på forhånd, fordi min utilfredshed går såmænd ikke på de der søde repræsentanter for staten, der sidder. Jeg synes bare ikke, de skal være der, jeg synes ikke, de har noget at gøre. De er ikke politisk valgt, de har ingen vælgere, de skal stå til ansvar for, og de er lidt mere interesserede i den merkantile del end i den sundhedsfaglige del, synes jeg nogle gange. Men det er jo det, de er blevet udpeget til, det er de kvalifikationer, de er blevet udpeget på, det kan man sådan set ikke laste dem for.

Så hvis Dansk Folkeparti i stedet for inde på Christiansborg, hvor denne her frygtelige HS-lov jo er vedtaget, ville være med til at stille et forslag om, at vi fik en hovedstadsreform,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

der ville betyde, at HS blev nedlagt, så ville Enhedslistens stemmer være sikre til et sådant forslag.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det Radikale Venstre har altid været bekymret for det demokratiske underskud i HS. I sin tid, da vi havde HS-loven til udtalelse, var vi også det eneste parti, der stillede forslag om, at allerede pr. januar 1998 skulle bestyrelsen vælges ved direkte valg i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Det kunne sagtens have ladet sig gøre. Men på det tidspunkt var der ingen i den her Borgerrepræsentation, der kunne se problemstillingen, så derfor nød det radikale forslag desværre ingen fremme.

Allerede i 1998 så vi jo, hvor fatalt det var, fordi hvis man i et amt var gået til valg, og Kommunehospitalet havde været valgtema, og de partier, der gik ind for Kommunehospitalets bevarelse, havde fået flertal i et amtsråd, så ville Kommunehospitalet også være blevet bevaret. Det demonstrerede til fulde, at vælgerne ikke har et ord at skulle have sagt i en sag som denne her.

Så det er fortsat Det Radikale Venstres holdning, at vi ikke kan leve med en bestyrelse med et demokratisk underskud, som gør sig gældende i HS og på landsplan. Tidligt og silde arbejder jeg også for, at man skal lave en hovedstadsreform, hvor man får bragt demokratiet tilbage til sygehusvæsenet.

Jeg arbejder også evindeligt for, at hvis man ikke kan blive enige om noget som helst andet, så skulle man i hvert fald blive enige om sygehusdriften og se at få den sag på plads, også hvad angår demokratiet. Men det er jo en sag, som vi er nødt til at arbejde for på landsplan.

Selvfølgelig ville det, hvis vi kunne stå sammen her i Borgerrepræsentationen, også have stor betydning, hvis vi kunne tilkendegive, at det hastede med at få bragt det, der hedder ledelsen af sygehusvæsenet, i overensstemmelse med befolkningens ønsker. Men så langt tror jeg ikke, vi kan komme.

Men som sagen ligger lige nu, har vi ikke noget alternativ. Hvis vi vil trække os ud i morgen, jamen det kan vi ikke, fordi der er en lov. Det er på den baggrund, jeg mener, at vi er nødt til at holde fast i sigtet, at vi skal have et demokratisk styret sygehusvæsen, og det skal være en højt prioriteret opgave. Men efter min opfattelse er det på landsplan, vi er nødt til især at arbejde.

Lars Hutters (L): Jeg kan godt høre, at der er adskillige ordførere fra Enhedslisten til Det Radikale Venstre, der har den opfattelse, at det kommunale selvstyre ikke er noget, der eksisterer, det er ligegyldigt, vi kan lige så godt være en underafdeling under Indenrigsministeriet og Finansministeriet. Det er vel i konsekvensen det, som de to pågældende partier siger.

Men jeg har en anden opfattelse. Jeg respekterer folkestyret, og jeg respekterer, at københavnere, naturligvis ikke mindst omkring deres sygdom og sundhed og sociale forhold, har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

retten, en menneskeret, en borgerret til at have et selvstyre. Det, der er sket med hensyn til HS, er et klart overgreb over for københavnernes.

Jeg var da sådan set tilfreds med, at f.eks. Enhedslisten op til valget gik ud til vælgerne og sagde: Vi skal have nedlagt HS og andre hemmelige selskaber, fordi der er et demokratisk underskud.

Nu har Enhedslisten, nu har Socialdemokratiet, nu har Det Radikale Venstre, ja samtlige partier i Borgerrepræsentationen haft 500 dage – 500 dage – til at arbejde med alternativer til det forslag, som jeg og Dansk Folkeparti har lagt frem.

Det har været til en langvarig høring i Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor jeg ikke er repræsenteret, og da jeg så resultatet, som er noget af det mest latterlige, jeg nogen sinde har set, det var reelt ingen som helst behandling, bad jeg om, at det blev sendt tilbage, men det blev forhindret i Økonomiudvalget.

Og så hører man en Bente Møller fra Enhedslisten stå her og sige: Jamen der er ikke, og vi kan ikke. 500 dage har Bente Møller, medlem af HS' bestyrelse i øvrigt og medlem af Københavns Borgerrepræsentation, haft til at arbejde for at opfylde det løfte, som Enhedslisten har givet vælgerne. Hvad er der sket? Hvad er der sket?

Man kan også stille sig det spørgsmål, om vi overhovedet kan få et sygehusvæsen, som er i overensstemmelse med københavnernes ønsker, så længe vi har noget, der er udemokratisk. Kan vi overhovedet få et sygehusvæsen, der opfylder københavnernes behov, og som i øvrigt er i overensstemmelse med den økonomi, der skal ligge, når det er udemokratisk?

Det er jo en skandale i sig selv, og det viser jo bare, at regeringen er dybt involveret i det, der er sket omkring Kommunehospitalet, hvor der var klart mandat fra københavnernes til, at det skulle bevares. Men de der tanketomme mennesker, som ikke er folkevalgte, fik lige instruktionsbeføjelser fra sundhedsministeren, og så var Kommunehospitalet lukket.

Økonomien er i sig selv et rædselskabinet, og jeg kan godt give den prognose til Københavns Borgerrepræsentation og til københavnernes, at så længe HS eksisterer, så vil det økonomiske morads vokse og vokse.

Jeg vil godt stille de 2 medlemmer af HS' bestyrelse det spørgsmål, hvad for et københavnsk hospital skal lukkes nu, for der skal jo lukkes et hospital, og det er et af de gamle københavnske hospitaler, der bliver lukket, for Frederiksberg allierer sig jo med de der udemokratiske mennesker, der er sat ind af sundhedsministeren, og så er der flertal i HS' bestyrelse for at lukke et af de københavnske hospitaler, og det bliver jo nødvendigt.

Økonomien bliver værre og værre, og det skyldes én ting, og det glemte Bente Møller – sandsynligvis fuldstændig bevidst – at gøre opmærksom på: Hele det her morads kommer sig af, at regeringen løber fra sit ansvar, har løbet hele vejen fra sit ansvar omkring Rigshospitalet.

Man glemmer i den her økonomiske analyse, at det sygehusvæsen, vi har i København, blev grusomt og voldsomt og asocialt belastet ved, at Mogens Lykketoft i en skummel time for lukkede døre og nedrullede gardiner traf en eller anden aftale, fordi han åbenbart havde en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

klemme på Jens Kramer til, at vi kvit og frit skulle se at finansiere de enorme mængder af økonomi, der hele tiden skal pumpes ind i Rigshospitalet.

Min opfattelse er, at vi skal ud af HS. Hvis vi overhovedet har respekt for de ord, vi mener, og hvis vi overhovedet har respekt for, at vi skal have sygdomme og dødeligheden ned i den københavnske befolkning, som jo beklageligvis har en bundplacering, så trækker vi os hurtigst muligt ud.

Mogens Lykketoft sidder og vifter med, at han har 35 mia. kr. i overskud, og det vil han blive ved med. Han skulle hellere tage og bruge de penge på, at et demokratisk velfærdssamfund kunne få lov til at udvikle sig.

Jeg synes, det er meget beklageligt at høre partier, som mener, at de går ind for folkestyre, stå her og vaske hænderne i aften. Hver eneste gang, de pågældende partier fremover siger, at der er økonomiske problemer og belastninger i HS, så vil jeg sige: I har selv ansvaret, så længe I tillader Mogens Lykketoft, Carsten Koch og statsministeren, at alting skal tværes af på københavnernes, som til tak får et dårligere helbred, at vi skal betale alle regningerne, mens de kan, jeg ved ikke, hvad det er de laver med de 35 mia. kr., rejse rundt i Europa på 1. klasse som VIP-personer og alt muligt andet.

Jeg synes, det er skammeligt at opleve det her. 500 dage har I haft. Hvad har I brugt de 500 dage til? Kan vi få en forklaring? Hvad har I lavet? Ikke en pind har I lavet. I har siddet dernede i den åndssvage HS-bestyrelse og fundet jer i at blive kørt rundt af en udemokratisk forsamling, af HS-direktionen, som bare vifter jer af, hver eneste gang I kommer med den mindst mulige kritik.

Marlene Krogh (F): Først og fremmest vil jeg sige, at Bente Møller var oppe og tale om den udemokratiske bestyrelse. Det kan jeg tilslutte mig, det gider jeg næsten ikke kommentere. Jeg synes, vi har sagt det så mange gange heroppefra. Jeg er også enig i, at økonomien i HS ser hæslig ud, og fremover ser den så absolut ikke bedre ud.

Da jeg så det her forslag, blev jeg egentlig talt igen ret irriteret på Dansk Folkeparti og også Lars Hutters, fordi de er så hamrende naive nogle gange, at de tror, man kan nedlægge noget uden at oprette noget nyt. Det er så irriterende, at vi gang på gang skal have en diskussion, som er så perspektivløs, og som er så intetsigende, fordi man ikke selv har formuleret en politik på dette område. De aner rent ud sagt ikke en ... om, hvad de vil med det ... (*Afbrydelse af Lars Hutters*). Det kan vi jo høre. Og Lars Hutters som læge tror, han har løsningen på alting: Bare der er flere sygehuse, bare der er flere senge, så går det bedre og bedre og bedre. Det er jo løgn.

Hvis vi går ind og ser på, hvordan og hvorledes HS har været med til at reducere nogle senge, ja, så har det jo vist sig, at der ikke har været længere ventetider, hverken på de geriatriske senge eller på de medicinske senge. Tværtimod har vi jo måttet konstatere, at den overbelægning, der var for 10 år siden, er væk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det siger måske noget om, at det sygehusvæsen, vi har i dag, ikke er det sygehusvæsen, vi skal lægge vægt på, og derfor er det en forældet model, som vi tænker, når vi tænker sygehusvæsen.

For mig at se handler denne diskussion selvfølgelig om, hvordan og hvorledes vi får indflydelse på, hvordan det danske sygehusvæsen skal se ud. Det er ikke ensbetydende med, at jeg mener, at vi bare skal blive ved med at oprette flere og flere senge. Hvis vi ser på den sammensætning, vi har i København, så ved vi jo godt, at de psykisk syge er en stor belastning. Vi ser det også langt ind i Arbejdsmarkedsudvalget, hvordan og hvorledes de må kæmpe for at finde nogle pladser, nogle boliger og alle mulige andre steder.

Vi ser det også på, at det store problem, vi har med de ældre, handler jo om, at de ældre er ensomme og derfor bliver indlagt. Det er ikke en sygdom at være ensom, det er et socialt problem, og det opretter man altså ikke bare flere senge for. Man kan også være ensom i en sygeseng. Det handler om nogle helt andre tiltag.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at man begynder at tænke anderledes, anderledes i forhold til den sociale sammensætning, anderledes i forhold til, hvordan og hvorledes man skruer vores boligområder sammen, og anderledes i forhold til, hvordan og hvorledes vi bruger vores praktiserende læger og andre, der arbejder inden for det sociale system.

Jeg ved, at Peter Skaarup her om lidt vil komme herop og stille et forslag om, at der igangsættes et analysearbejde inden for HS om, hvordan og hvorledes vi får omplaceret sygehusvæsenet, så det bliver til gavn for os andre, og således at vi får en demokratisk struktur. Det kan SF stemme for. Vi mener samtidig, det er vigtigt, at den analyse bliver lavet af Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Man kunne godt fristes til at sige, at det var en opgave for HUR, men så tror jeg, vi kommer for langt, og jeg tror også, det kunne give nogle store problemer, i og med at vi udmærket godt ved, at den struktur, som ligger for HUR, overhovedet ikke er demokratisk og overhovedet ikke har nogen indflydelse på, hvordan og hvorledes vi ønsker vores sygehusvæsen.

Det, jeg så vil tilføje, når du engang har stillet det, jeg troede, du havde sagt det i første omgang, er, at SF derfor foreslår, at dette analysearbejde udføres af Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Så synes jeg reelt, at vi skal i gang med at diskutere, hvordan vi vil have vores sundhedsvæsen, om vi overhovedet mener, at sundhedsvæsenet er det, der skal frelse os fra alle vores problemer, for det mener jeg ikke, det er. Jeg mener, der er alle mulige andre grunde til, at det bliver en diskussion, som foregår på tværs af udvalg og på tværs af, hvordan og hvorledes vi ellers har skruet vores samfund sammen, måske endda med flere diskussioner mellem amter og HS.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal gøre det meget kort og vil ikke forlænge debatten om det her punkt ganske meget. Der var mange ting, man kunne have lyst til at kommentere, men det vil jeg holde mig fra.

Jeg synes, det interessante er i virkeligheden det forslag, der er blevet stillet. Det er ganske rigtigt blevet sagt af Bente Møller, tror jeg det var, og Marlene Krogh m.fl., at det ikke er her, man beslutter den slags ting. Selvfølgelig kan Københavns Kommune træffe en heroisk beslutning om at trække sig ud af et eller andet, som der er lovgivning omkring, men det vil være et slag i luften.

Det, som er interessant, er i virkeligheden, om Peter Skaarup og Lars Hutters nogen sinde tænker over konsekvensen, hvis et af deres forslag skulle gå hen og blive vedtaget ved et tilfælde. Jeg mener, det er jo meget godt at forholde sig så meget til virkeligheden, at man også er så tæt på, at man kan prøve på at ændre den.

Jeg har hørt Peter Skaarup og Lars Hutters heroppefra love guld og grønne skove, kortere ventetider – selv om vi har landets korteste – og bedre serviceniveau på stort set alle områder inden for hospitalsvæsenet. Jeg tror, de herrer godt ved, selv om de ikke siger det, at det koster penge.

Så hører vi alligevel her i aften, at man vil træffe en beslutning, som, hvis den kunne omsættes i virkelighed – nu tror jeg og håber jeg ikke, at forslaget bliver vedtaget, punkt 1. Og punkt 2, selv om det blev vedtaget, ville det ikke blive virkelighed.

Men punkt 3: Hvis vi nu alligevel leger med tanken, og et eller andet sted må man jo have tænkt den mulighed, når man stillede forslaget, for ellers ville det være rent tidsspilde, og det kan jeg ikke tro, at de herrer ønsker for denne forsamling, hvad ville så konsekvensen være? At vi sendte overborgmesteren ind og sige: Nu vil vi gerne trække os ud af HS, og så vil vi gerne miste det statstilskud, der er til HS-aktiviteterne, ikke over de næste år kontinuerligt med alle de problemer, det giver, som Bente Møller og Marlene Krogh m.fl. har været oppe og sige, og som er helt korrekt og i sig selv skræmmende nok. Næh, vi vil gerne miste det her og nu. Hvor er så alle de gyldne løfter, Lars Hutters og Peter Skaarup udsteder?

Man må sige igen, at det er så virkelighedsfjernt, at det er tidsspilde, og det ville klæde de herrer at trække forslaget. Der er ikke brug for nye analysearbejder her.

Om der skal være en hovedstadsreform eller ej, kan vi ikke afgøre her og heller ikke i aften. En hovedstadsreform vil medføre ændringer også på dette punkt, det er der ingen tvivl om.

Men altså, lad være at stikke folk blår i øjnene, lad være at tro, at man både kan blæse og have mel i munden, og lad være at spilde forsamlingens tid.

Peter Skaarup (O): Ja men jeg siger da tak for den forholdsvis pæne modtagelse af forslaget fra i hvert fald nogle her i salen, og skal kort kommentere et par af de ting, der er blevet sagt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Bente Møller sagde på et tidspunkt, at vi ikke rigtig havde forstået det her, fordi nu var det sådan, at problemet var, at staten jo ikke længere gav det fulde beløb, men altså gav de her 120 mill. kr. mindre, og det var så problemet sammen med nogle andre ting, om det var sådan, at vi så ville skære ned på beløbet, som skulle gå til sygehusvæsenet. Det var ligesom det, Bente Møller havde forstået på mig.

Det må jeg sige er en stor misforståelse. Vi er ikke af den opfattelse, at serviceniveauet skal ned, eller at ventelisterne skal være længere osv., osv., hvad der vil være konsekvensen af at lave de her besparelser. Men vi tager det som et symptom på, at HS ikke fungerer, at vi ikke for lang tid siden har vidst, at det her tilskud jo altså faldt væk. Alle har jo vidst, at staten stille og roligt droslede sit tilskud ned, og at man skulle forberede sit sygehusvæsen på, at det var situationen.

Derfor synes jeg ikke rigtig det er et argument, der bider på, fordi det er noget, HS for lang tid siden skulle have sagt, hvis de kunne se de konsekvenser, som vi har kunnet læse i dagspressen, som de kan se nu, nemlig at HS kommer til at mangle en kvart milliard eller mere end det i de kommende år. Det er så bare år 2000. Når vi så ser lidt længere frem, ser det altså meget, meget sortere ud.

Derfor er løsningen ikke at lave de her besparelser. Løsningen er faktisk, at vi finder ud af at prioritere sygehusvæsenet og sundheden højere i Københavns Kommune og bruger nogle flere penge på det. Men problemet er, at vi er bundet på hænder og fødder qua vores medlemskab af HS, og der har vi altså et af de store problemer, hvor jeg så også hører, at Bente Møller er enig i, at HS bestemt ikke fungerer efter hensigten og heller ikke efter Enhedslistens holdninger.

Så talte De Radikale og Inger Marie Bruun-Vierø meget positivt, synes jeg, ikke så positivt, at de ville stemme for forslaget om at trække sig ud, men de kunne meget vel se hensigten, at det her altså ikke er særlig godt, det er ikke særlig demokratisk. Det, der skal til, er noget andet og bedre.

Derfor vil jeg også fremsætte et *ændringsforslag*, i og med at både Lars Hutters og Dansk Folkeparti godt kan se, at der ikke kan blive flertal for det forslag, vi har fremsat, og som er til behandling i dag. Det lyder sådan her:

»Der igangsættes et undersøgelsesarbejde i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune for at belyse, hvilke alternative muligheder der kan tilvejebringes for at sikre et mere effektivt og demokratisk sygehussamarbejde i hovedstadsområdet.«

Vi håber så, at det kan medføre, at også SF og Marlene Krogh kan støtte, ikke at vi trækker os ud af HS her og nu, men at vi forbereder, hvilke andre alternative løsningsmuligheder der så er. Vi kan hver især have nogle holdninger om, hvad de kan være, og jeg mener ikke, at Marlene Krogh har ret i, at f.eks. Lars Hutters og Dansk Folkeparti ikke har nogen løsninger. Vi har vores egne bud, og dem har vi talt om mange gange her i Borgerrepræsentationen.

Men det, der bare er interessant, er, hvad der kan opnås flertal for, og derfor er det altså også, at vi prøver at fremsætte det her forslag for i hvert fald at få lavet et beslutningsgrund-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

lag, så man engang kan finde noget andet end HS, for HS kan jeg altså ikke se fungerer særlig godt.

Det er jo ikke lang tid siden flere af os talte med eksempelvis en mand, der er vant til at operere mange patienter i Danmark, som siger, at nu har han været i England og prøvet at gøre det samme derovre, og det er helt tydeligt, at det fungerer meget, meget mere effektivt i England. Han opererer faktisk dobbelt så mange patienter, som han kan gøre inden for sin arbejdstid i Danmark.

Det er simpelt hen fordi man udnytter tiden bedre, man har weekendoperationer, man har gjort tingene mere effektivt, end vi gør i Danmark. Der er alt for mange faggrænser og alt for mange problemer, der gør, at vi ikke kan gøre det effektivt nok. Dermed være ikke sagt, at vi kan skære ned som sagt. Der skal gives flere penge på dette område, det er vores opfattelse.

Endelig var der jo Peter Martinussen, som er den ansvarlige for dette område. Jeg synes desværre nok stadig væk, at Peter ikke er så voldsomt ansvarlig, fordi vi kan altså ikke se, at det her fungerer særlig effektivt, vi kan heller ikke se, at det fungerer særlig demokratisk. Der er et demokratisk underskud, som vi kommer til at tage alvorligt, uanset om vi kan lide det eller ej. Fordi der vil være mange, mange borgere, der synes, at det er urimeligt, at man i denne Borgerrepræsentation i strid med alle valgløfter har nedlagt Kommunehospitalet, har nedlagt en række fornuftige ting.

Vi har senere på dagsordenen en sag om en optræningsklinik, og sådan har der været mange mærkelige initiativer inden for HS-regiet, som vi bestemt ikke er tilfreds med. Derfor burde man også kunne stemme for et forslag om at se på alternative løsningsmuligheder til HS.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Som jeg forstod tidligere på Marlene Krogh, var der tale om et ændringsforslag fra Marlene Krogh til det af Peter Skaarup forventede stillede ændringsforslag, som nu er stillet. De lyder meget ens, og det vil jeg lige kigge nærmere på.

Lars Hutters (L): Jeg var egentlig, paradoksalt nok, tilfreds med at se den ansvarlige politiske person på talerstolen for lidt siden, Peter Martinussen, formanden for HS, borgmester på sundhedsområdet. Nu skal jeg ganske kort nævne, hvad denne ansvarlige formand for HS er borgmesteransvarlig for:

Punkt 1, at Kommunehospitalet er lukket, til trods for at det er ganske klart i strid med folkestyret og udemokratisk.

Punkt 2, at HS er i de sværeste økonomiske vanskeligheder overhovedet og sandsynligvis ikke er i stand til at klare forpligtelserne i mange år uden som sagt at skulle lukke yderligere et københavnsk hospital.

Punkt 3, at enhver form for indsats for, at københavnernes sundhed kan blive bedre, er bunden slået fuldstændig ud af. De har, om man så må sige bundrekorden i Europa.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg har nu heller aldrig regnet Peter Martinussen for en politiker. For lidt siden stemte Peter Martinussen, det så jeg, for, at Borgerrepræsentationen krævede, at spærretiden for pensionister skulle ophøre. Det er jo sådan set i strid med den mekanisme, som Peter Martinussen lige har stået og redegjort for, at hvis ikke det kan lade sig gøre direkte her, men skal gøres andre steder, så vil han ikke gøre det. Jeg går ud fra, at som en tro socialdemokrat har han bare gjort det, som han har fået besked på.

Jeg skal så af hensyn til, at Peter Martinussen jo ikke ligefrem er den mest fantastiske politiker, jeg har oplevet i mit liv, gentage følgende mekanismer.

Punkt 1, med hensyn til, når vi træder ud af HS, så får Mogens Lykketoft jo at vide, at så har regeringen som førhen ansvaret for Rigshospitalet.

Punkt 2, at vi fortsat vil have et bloktilskud, så vi kan genoprette den ødelæggelse, der er sket, mens HS har rangeret og ødelagt sundheden hos københavnere.

Punkt 3, at vi forkaster den aftale med regeringen, som ganske vist de fleste partier har godkendt i Økonomiudvalget, men som Borgerrepræsentationen stadig væk har en chance for at forkaste, og at vi insisterer på, at af de 35 mia. kr., som Mogens Lykketoft sidder på og vifter sig med, vil vi godt have foreløbig den ene milliard til at få genoprettet sundheden og københavnernes tilstand. Det er det, som planen går ud på.

Så ved jeg ikke, hvorfor Marlene Krogh mener, at jeg, til trods for at jeg er uddannet læge, skulle have en opfattelse af, at alle verdens ulykker for mennesker kan forhindres ved, at vi bygger flere hospitaler og opretter flere sengepladser. Det ved jeg ikke. Jeg vil egentlig godt bede Marlene Krogh om at fortælle, hvornår Marlene Krogh mener, at jeg har fremført en sådan opfattelse. Jeg har i al beskedenhed den opfattelse, at frem for at ødelægge f.eks. de ældres liv, så skal de have mulighed for at være på hospitalerne.

Nu ved jeg udmærket godt, at Marlene Krogh ikke er i den samme privilegerede situation som jeg, som desværre må opleve, at ældre mennesker kommer ind, og så bliver de nærmest piftet ud fra de akutte modtagelser på hospitalerne, for der er ikke plads til dem. Og så siger man til HS-bestyrelsesmedlem Marlene Krogh fra den der mystiske nikkedukkedirektion, at der ikke er plads. Men virkeligheden er, at det er fordi man smider dem ud, at de ikke får lov til at være på hospitalerne.

Må jeg gøre opmærksom på, at det er lige fremlagt af Hjerteforeningen, at en af grundene til, at der er en meget ubehagelig overdødelighed blandt hjertepatienter, er, at de ikke bliver genoptrænet, for der er ikke genoptræningspladser. Det må jeg gå ud fra, at Marlene Krogh, når Marlene Krogh er så interesseret i det her, har studeret, og så må Marlene Krogh vel være enig med mig i, at det vil vi ikke acceptere.

Må jeg så sige, at jeg derudover er meget enig i, at sundheds- og socialspørgsmålet skal løses på en helt anden måde. Det har jeg fremsat adskillige gange, og jeg vil anbefale, at Marlene Krogh ser på mine budgetbidrag fra 1983 frem til 1992, hvor jeg hver eneste gang fremsatte de bemærkninger og opfattelser, som jeg er meget glad for, at Marlene Krogh også har, og som jeg støtter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Man siger, at jeg har en opfattelse af, at ved at bygge flere hospitaler redder man menneskene fra alle ulykker, men det har jeg dog ikke haft. Jeg har et beskedent mål: At vi i hvert fald kommer på højde med andre landes sundhedsvæsen, som vi sådan set normalt plejer. Det så jeg gerne, at vi gjorde.

Og som sagt, 35 mia. kr., Marlene Krogh og SF. Hvorfor skal Mogens Lykketoft sidde og jonglere med det? Hvorfor skal det ikke være til gavn for københavnernes? Det tror jeg, at SF, hvis man tænkte sig lidt om, ville synes var det rigtige.

Men som sagt, det vil jeg også sige til overborgmesteren: Så længe vi har den her udemokratiske organisation HS, så bliver det bare værre. Før Borgerrepræsentationen politisk mander sig op til at gøre noget til gavn for københavnernes og nedlægger HS er vejen ikke bannet for, at vi kan få gjort det bedre.

Vi vender tilbage under budgetdrøftelserne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der bliver nok ikke mulighed for Lars Hutterers for at vende tilbage i 3. runde, da taletiden også dér er opbrugt. Der er mindre end ét minut tilbage ... (*Afbrydelse*). Overborgmesteren holdt sig inden for taletiden i HT-sagen.

Grete Henius (C): I indstillingen på side 3 er der en oversigt over afstemningen ved mødet i Sundhedsudvalget den 3. maj. Det fremgår deraf, at jeg undlod at stemme. Når jeg gjorde det, var det fordi jeg ikke bryder mig om, at man afskærer en debat ved at sige: Vi stemmer bare sådan og sådan. Derfor har jeg ikke stemt for, at vi skulle gå ud af HS, og heller ikke stemt imod.

Jeg havde gerne set, at man havde drøftet sagen og var nået frem til en løsning på problemet, for der er problemer med HS, men der ville også være problemer ved ikke at have HS, og som det forholder sig i øjeblikket, lader HS sig ikke opløse.

Det forslag, der er kommet fra Dansk Folkeparti, tror jeg, det hedder for tiden, er et popparadeforslag, som tager sigte på at lefle for nogle vælgere. Der er jo alligevel 2½ år til, at der skal være valg, så vent med lefleriet og så lav noget konstruktiv og ordentlig politik i mellemtiden. Så kan det være, det ikke er nødvendigt at lefle til den tid.

HS har nogle problemer, og det vil HS til evig tid have, for København har nogle problemer med sine patienter og med sin patientsammensætning. Vi hørte netop i går på et møde i HS, at Københavns Kommune inklusive Frederiksberg, som altså består af ca. 600.000 indbyggere svarende til 11-12 pct. af landets befolkning, har ikke 11-12 pct. af de psykisk syge, nej, 25 pct. af landets psykisk syge bor i HS-området.

Det siger sig selv, at med en så ulige fordeling ... (*Afbrydelse*). Det er altså mig, der er ved at sige noget, så hvis de to herrer der kunne gå et andet sted hen ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan jeg bekræfte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Grete Henius (C): Tak. Hvis man havde en mere lige fordeling ikke blot af de psykisk syge, men af aids-patienter, drankere, rygere og andre økonomisk ressourcetrækkende patienter, så kan det godt være, at HS ikke ville have de problemer med at få økonomien til at hænge sammen. Men det forholder sig ikke sådan, at HS har 11-12 pct. af de svære lidelser. Nej, vi har dobbelt op og på visse områder mere end dobbelt op her i hovedstadsområdet – nej, bare i HS-området, skal jeg vel rette mig selv og sige.

Så det er klart, at det koster flere penge, og der er ikke noget, der tyder på, at vi vil få færre alkoholikere. Så kan man oprette Sund By-butikker i hver en opgang i København. Jeg tror ikke, det er dem, der kan løse problemet.

Vi bliver også ved med at få rygere, og der bliver flere og flere af de unge, der ryger, formentlig som et oprør mod os gamle rotter, der siger: Pyh, fy, det skal I endelig ikke gøre. Så skal de vise, at det skal de nu rigtignok selv bestemme. Så der er heller ikke noget, der tyder på, at vi får mindre lungekræft i de kommende år.

Derfor vil der naturligvis evigt være problemer med HS med hensyn til at få økonomien til at hænge sammen.

Det er rigtigt, at der har været nogle problemer med at få demokratiet til at passe til det, som demokratiet bør tage sig af, men jeg tror, at efterhånden som de forskellige parter, og det er jo staten, Frederiksberg og Københavns Kommune, får lært, hvordan man bør og skal tage hensyn til hinanden og acceptere en demokratisk afgørelse ... det hjælper jo ikke, at vi sidder herinde og beslutter, at nu skal København ændre de og de ting, når staten og Frederiksberg ikke vil. Det hjælper heller ikke, at Frederiksberg kommer og forlanger et eller andet, hvis staten og København ikke vil, og staten alene kan heller ikke afgøre noget som helst. Der vil hele tiden skulle være 2 parter, der skal være enige, for at et flertal kan træffe nogen som helst beslutning.

Jeg mener, at forslaget er et udslag af manglende viden om tingenes tilstand, og det er faktisk ret pinligt, fordi hr. Peter Skaarup og hans parti jo har ikke alene et medlem af HS' bestyrelse, men så sandelig også en suppleant, som de er kommet i besiddelse af på et vist tidspunkt. Så jeg synes, at hvis hr. Peter Skaarup kunne blive belært lidt af de medlemmer, han har i HS' bestyrelse, så havde han ikke behøvet at stille et så tumpet forslag.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Derefter er det Bente Møller, og så er der foreløbig ikke flere i 2. runde.

Bente Møller (Ø): Kære Lars Hutters. Du har også haft 500 dage til at gøre noget ved det her. Du har haft mere end 50 år til at sætte det borgerlige Socialdemokrati fra magten. Hvorfor er der ikke sket noget? kan jeg sige til dig, lige så godt som du kan sige til Enhedslisten: Har I gjort noget?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Hvis vi skal slå hinanden i hovedet med valgløfter, så kan jeg huske et, der hed: Stop Dansk Folkeparti ved kommunegrænsen! Hvad gjorde Solidarisk Alternativ ved det? De konstituerede sig med dem en uge eller to efter valget. Det er ikke særlig interessant.

Men at betvivle, at Enhedslisten har været hårdnakket modstander af HS-konstruktionen fra starten til forskel fra De Radikale, og også stemte imod den, at vi har gjort, hvad vi kunne, med de skaldede 5 mandater, vi har inde i Folketinget, for at få en hovedstadsreform og har været ret trætte af, at Socialdemokratiet i kommunen ikke kunne blive enige med Socialdemokratiet i amtet, og hvad det nu var for en leg, man legede, fordi det er jo en af grundene til, at vi aldrig fik en ordentlig hovedstadsreform.

Når vi ikke kan stemme for det forslag, som det så ud i første omgang, så er det, fordi de københavnske sygehuse jo ikke er, hvad de var, og tingene er flyttet rundt hist og pist, så man kan ikke bare sige, at nu tager hver især, hvad vi havde. Så har vi sådan set ikke så meget, så skal vi i hvert fald ud og købe meget på det der Rigshospital, som vi måske ikke er så vilde med, fordi de jo har fået alle specialerne ... *(Afbrydelse)* ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Bente Møller, der har ordet.

Bente Møller (Ø): Kommunehospitalet havde jo ikke nogen af de højt specialiserede ting, så verden er ikke klarer ved at lade være med at sælge Kommunehospitalet.

Derimod synes vi måske ikke, at det ændringsforslag, Peter Skaarup har stillet, er så tosset, altså rent bortset fra det der med effektiviseringen, hvad ligger der i det? Er det, fordi man skal ud og prøve markeds kræfter, eller hvad er det, man skal?

Fordi jeg synes jo, at er der noget, HS har været dygtige – i gåseøjne – til, så er det jo effektivisering. Personalets arbejdsforhold er i hvert fald blevet forringet væsentligt, mens HS har eksisteret.

Det er patienternes også. Der bliver målt effektivitet i hoved og bag, men der er mange ting, man ikke måler, bl.a. de bløde værdier, som har stor betydning for den, der ligger i sygehussengen. For den, der ligger i sygehussengen, er det ikke kun interessant, hvor mange operationer en vis overlæge er i stand til at gennemføre. Det er lige så interessant, om der er nogen, der har tid til at tale med en, hjælpe en med at komme på toilettet, få skiftet sengetøj, få skiftet skjorte eller hvad man nu har brug for.

Kvalitet og patientindflydelse er i hvert fald vigtige ting, når man skal snakke effektivitet. Det er ikke bare et spørgsmål om at lave sådan cool beregninger på, hvad man eventuelt kan i andre systemer, hvis vi skal være med.

Men vi vil da gerne se, hvad øvelsen kunne være, om man kunne få lavet et alternativ til Hovedstadens Sygehusfællesskab, så det forslag kan vi godt støtte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 2. runde. Vi går til 3.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Peter Skaarup (O): Jeg skal lige kommentere et par yderligere bemærkninger, der har været. Nu er det jo svært at kommentere dem, der ikke tager ordet, men det, jeg synes er ret slående ved denne debat, er altså Venstres manglende udtalelser i denne sag.

Jeg husker tydeligt, at da dette forslag blev fremsat i sin tid og der var en behandling af det i denne sal, var der faktisk et flertal, der var enige om, at HS bestemt ikke var verdens bedste system, og at man skulle finde noget andet, der var bedre. Herunder var jo Venstre, det var Enhedslisten, det var SF også, det var de to partier, der har stillet forslaget, også, og det var Det Radikale Venstre også.

Derfor er det klart, at det virker meget skuffende, at Venstre overhovedet ikke tager ordet og ikke er til at få i tale i nogen som helst retninger, heller ikke i forhold til det ændringsforslag, vi har fremsat. Det virker højst mystisk, og det synes jeg jo sådan set burde fremkalde et svar fra Venstre på, hvad det så er man vil. Fordi hvis man ikke synes, HS er særlig godt, så burde det jo være sådan, at man var indstillet på at finde ud af noget andet i stedet for. Derfor gad jeg godt lige høre, hvad det er Venstre drømmer om, når det gælder sygehusområdet i hovedstaden.

Så var Grete Henius fra De Konservative heroppe og sige, at De Konservative undlod at stemme under behandlingen i udvalget, og det vil jeg da gerne sige tak for, det kvitterer vi for. Det var meget dejligt, at der var opbakning til, at det her skulle have en seriøs behandling. Det er jo det, der er kendsgerningerne i forhold til det her forslag med meget, meget god kritik fra forskellig side. Man burde i forbindelse med de behandlinger, der har været, trods alt have forlangt, at der var en seriøs behandling af det.

Men det er jo helt tydeligt, at både i Sundhedsudvalget og Økonomiudvalget har man gjort en eneste ting, og det er, at man har stemt nej til det, ja lige med undtagelse af nogle enkelte, der har undladt at stemme. Men alle steder har man stemt nej, og man har ikke ønsket at give det en seriøs behandling, man har ikke ønsket eksempelvis at fremkomme med alternative modeller til, hvad man så kunne lave, når det gælder sygehussamarbejdet.

Så jeg vil da gerne kvittere for, at De Konservative trods alt har været enige i, at det var en meget, meget pauver omgang både fra den ene og fra den anden forvaltning og også fra de to store partier herinde, Socialdemokratiet og Venstre. Der er altså også andre store partier, men det er to af de store.

Så siger Bente Møller lidt om de her ting. Jeg skal da også kvittere for, at Enhedslisten vil støtte det forslag, vi er fremkommet med her. Det tager vi som et udtryk for, at der herinde i Borgerrepræsentationen er en utrolig stor skepsis i forhold til HS, og uanset hvad den ansvarlige borgmester på området siger, så er det altså ikke lykkedes at overbevise flertallet i Borgerrepræsentationen om, at HS er utrolig godt og helt fantastisk. Det er det ikke, og det vil det sikkert ikke blive på noget tidspunkt.

Økonomien i det kommer sikkert også til at vise i løbet af ganske, ganske kort tid, at man er nødt til at finde noget andet end HS. HS duer ikke, og økonomien vil gøre, at man kommer til at finde noget andet i løbet af 1, 2, 3 år. Det er vores spådom.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Til allersidst skal jeg sige, at jeg håber selvfølgelig, at Venstre tager ordet og forklarer, hvad det så er de vil, når de nu åbenbart ikke vil støtte hverken det første eller det andet forslag. Jeg håber, at de besinder sig og stemmer for alligevel.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters, der har knap et minut – hvis jeg er flink.

Lars Hutters (L): De udemokratiske tilstande i HS har sådan set også haft en effekt herinde, forstået på den måde, at de direkte ansvarlige for, at man ikke seriøst har behandlet de alvorlige problemer, der ligger i vores medlemskab af HS ... altså de pågældende partier i de pågældende udvalg ved jo udmærket godt, at man sådan set har fulgt, hvad Socialdemokratiet gerne ville, i denne sag, at det bare simpelt hen skulle køres ned under gulvbrædderne.

Men jeg oplever nu, og det vil jeg også sige til både Marlene Krogh og Bente Møller fra Enhedslisten, at man udmærket godt er klar over, at så længe HS har den konstruktion, så kommer vi i stigende vanskeligheder. Statstilskuddet bliver jo også aftrappet og forsvinder jo helt.

Så jeg håber her til det sidste, at de medlemmer af Borgerrepræsentationen, der seriøst vil forholde sig til det alvorlige problem, vi har, fordi vi er blevet påduttet HS – at vi så ikke kan komme ud af det i aften, er der ikke noget at gøre ved – vil sørge for, at vi så får vedtaget den der analyse, som jeg havde håbet på, at man havde gennemført i de 500 dage, man har haft muligheden for det. Det gør vi så nu.

Hver eneste gang, vi har noget med HS, så vender vi tilbage til det her problem, så lad os nu se seriositeten her.

Marlene Krogh (F), Peter Skaarup (O) og Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag: "Der igangsættes et undersøgelsesarbejde i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune for at belyse, hvilke alternative muligheder, der kan tilvejebringes, for at sikre et mere effektivt og demokratisk sygehussamarbejde i hovedstadsområdet."

Ændringsforslaget blev godkendt med 26 stemmer imod 25.

For stemte: F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: A, V, C, P og D.

Herefter blev forslaget til beslutning om, at det pålægges Overborgmesteren omgående at sørge for, at Københavns kommune trækker sig ud af Hovedstadens Sygehusefællesskab (H:S) sat til afstemning.

Forslaget til beslutning blev forkastet med 28 stemmer imod 8.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F og Ø.

24) 66/99

Indstilling om forslag til beslutning (stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Kaja Jacobsen og Jens Johansen (F)):

"I helhedsplanen for Ørestaden skal der stilles krav til miljørigtig projektering, herunder ressourcebesparelser i nybyggeriet. Desuden skal der indenfor helhedsplanens rammer afprøves byøkologiske løsninger indenfor vedvarende energi, affaldshåndtering, vandbesparelser, udnyttelse af regnvand, lavtemperaturfjernvarme, miljørigtige byggematerialer m.v. SF mener endvidere, at der bør ske en udvikling af ny teknologi indenfor byøkologien, gerne integreret i en arkitektonisk sammenhæng for hele det udlagte byggeområde. Endvidere pålægges det Københavns Kommunes repræsentanter i Ørestadsselskabets bestyrelse at arbejde for, at opførelsen af Ørestaden sker på et bæredygtigt grundlag."
(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er med det forslag, som ligger her, efter min opfattelse fokuseret på det, der også ligger i indstillingen, en unik mulighed for i forbindelse med den samlede udbygning og den samlede udvikling, der skal være af Ørestaden, at sætte fokus på en miljørigtig by.

København er Europas miljøhovedstad. I projektet »The Birth of A Region«, sætter vi fokus på København som den menneskelige hovedstad. Og for at give de begreber mening, uanset om de er udtalt på engelsk eller udtalt på københavnsk, så skal vi satse på miljøet, man skal kunne se synlige resultater.

Derfor synes jeg, det er positivt, at vi i Ørestadsselskabets bestyrelse, selv om man og vi er i konkurrence med andre områder, hvor der opføres helt nye bydele, også i København, områder hvor der ikke umiddelbart stilles samme krav, som vi gør i Ørestadsselskabet, er gået positivt ind i arbejdet.

Derfor tror jeg godt, at jeg på både Peter Skaarups vegne og Jens Johansens vegne og i hvert fald egne vegne kan sige, at vi vil følge dette projekt til dørs.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Når vi i SF oprindeligt har stillet det her forslag, så er det, fordi vi mener, at når man bygger en helt ny bydel op fra grunden, så kan man lige så godt gøre det efter alle de rigtige byøkologiske principper fra starten.

I Ørestaden skal der bygges 3,2 mill. etagemeter. Det er den hidtil største bymæssige udfordring i mange, mange år, så det har hele tiden været SF's krav, at Ørestaden skal være grøn,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

den skal være et udstillingsvindue for miljørigtigt byggeri. Med andre ord: Ørestaden skal være den showcase, der viser, at vi er Europas miljøhovedstad, som overborgmester Kramer også var inde på.

Vi har i forbindelse med denne sag ladet os inspirere af den kolossale byudvikling, som er i gang mange andre steder i Europa. Især har vi gjort brug af de bykologiske erfaringer, der er i Berlin, »De Store Bygningers Økologi«, som de kalder det. Vi har set, at tyskerne er i stand til at lave de her ting. De gør det bare, de tænker ikke så meget over det.

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at det er SF's holdning, at intentionerne om en grøn Ørestad skal virkeliggøres. Men det er også meget vigtigt herfra at få sagt, at de kun bliver det, hvis vi får gjort kravene så konkrete og forpligtigende som overhovedet muligt.

Nu har denne sag jo været behandlet både i Miljø- og Forsyningsudvalget, i Bygge- og Teknikudvalget og i Økonomiudvalget. Under Økonomiudvalgets behandling havde jeg håbet, at vi kunne have fået nogle mere forpligtigende krav igennem, men det var der ikke opbakning til, bl.a. med den begrundelse, at det er der ikke lovhjælp til.

Økonomiudvalget havde lavet en indstilling, som ikke var særlig forpligtigende efter min mening, nemlig at vi skulle pålægge repræsentanterne i Ørestadsselskabets bestyrelse at arbejde for at realisere intentionerne i det forslag, som SF oprindeligt har stillet.

Det har vi så i SF forsøgt at gøre lidt mere forpligtigende ved at stille 2 ændringsforslag, som vi fik vedtaget i Økonomiudvalget, som også er indstillet her, nemlig at vi sender høringsvarene fra de 2 forvaltninger videre til Ørestadsrådet, og at vi skriver til regeringen og opfordrer den til, at de nye statslige byggerier i Ørestaden også bliver foregangsprojekter på miljøområdet.

Det fik vi så vedtaget i Økonomiudvalget, og det var så langt, vi kunne nå. Ved at lade Ørestadsrådet behandle forslagene har vi stadig væk diskussionen i gang. Ørestadsrådet kommer nu til at behandle de her forslag og skal vende tilbage med helt konkrete forslag til, hvordan de kan realiseres, og dem kommer vi jo så til at tage stilling til.

Jeg skal ligesom overborgmesteren love, at vi i SF vil følge denne sag meget tæt. Vi vil ikke forspilde chancen for at gavne miljøet i en helt ny bydel, nu vi har den.

Til sidst en kommentar til Kramer. Vi skal jo ikke kun lave det her i Ørestaden, vi skal også tænke i tilsvarende baner, når vi har andre større områder i byen, som skal nybebygges, f.eks. havnen.

Vi skal også tænke i de her baner, når vi byfornyser. Det har vi jo lige gjort med den politik, vi har vedtaget, for miljørigtig byfornyelse i København, som gælder for offentligt byggeri og offentligt støttet byggeri.

Mikkel Warming (Ø): Det oprindelige af SF stillede forslag indeholder jo en masse fine ord, kan man sige, om økologisk og miljøvenligt byggeri, som vel næppe nogen kan være uenig i, måske bortset fra dem, der skal virkeliggøre det, nemlig Ørestadsselskabet. Fordi det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

jo i det her projekt som i så mange andre med næsten 100 pct. sandsynlighed bliver økonomien og ikke økologien, der bliver det afgørende.

Det fremgår, kan man se af forslaget og den indstilling, der har været fra Økonomiforvaltningen, som er tiltrådt af et flertal i Økonomiudvalget, at der ikke skal stilles ufravigelige krav her. Man kommer til at stå ringere i konkurrencen, og selskabets økonomi kan komme i fare.

Med det, vi i øvrigt ved om Ørestadsselskabets økonomi, kunne man godt få sine formodninger om, hvad det så er, der kommer i centrum, når der skal laves byggerier i Ørestaden. Det bliver økonomi, det bliver at få solgt grundene. Det skal gå stærkt, man har et underskud, man skal have dækket, man har nogle forhøjede lånerammer, man skal have indhentet, og hvad ved jeg.

Derfor synes vi, det er lidt trist, at der ikke kommer nogen forpligtende krav ind. Det kan jeg høre, vi er enige med SF om. Vi synes måske også, det ville være lidt naivt at tro, at man kunne have gjort det, netop fordi projektet har den karakter, det har, og den dårlige økonomi, det har.

Men det er, og det har overborgmesteren jo korrekt bemærket tidligere på aftenen, en minimal forbedring, og som sådan stemmer Enhedslisten selvfølgelig for.

Indstillingen blev godkendt.

25) 335/99

Indstilling om, at årsberetning for 1998 vedrørende edb-sikkerhedsområdet tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Årsberetningen blev taget til efterretning

26) 341/99

Indstilling om godkendelse af evalueringen af inkassoplanen for København for perioden 1. januar - 31. december 1998.

(Økonomiudvalget)

Evalueringsrapporten blev taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

27) 344/99

*Indstilling om, at redegørelse om udviklingen i kommunens økonomi for 1999 tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu kommer vi til at diskutere ganske meget økonomi her de kommende uger, de kommende par måneder. Jeg skal gøre det ganske kort ledsagende den indstilling, der ligger fra Økonomiudvalget.

Meget tyder jo på, som man kan se, at 1999 vil blive en fortsættelse af den gode udvikling, vi har set i København i den sidste 4-5-årige periode. Der kan forudses et samlet mindreforbrug i forhold til de givne bevillinger på små 300 mill. kr., hvilket svarer til et forventet mersalg af ejendomme og tilbagekøbsrettigheder. Næsten et par hundrede millioner kroner af de øgede indtægter er foreløbig gået til finansiering af tillægsbevillinger, så den forventede kasseforbedring i 1999 kan for øjeblikket anslås til at udgøre knap 100 mill. kr.

Som det fremgår af redegørelsen, så ligger der en hensigtserklæring, som jo blev vedtaget af Borgerrepræsentationen i forbindelse med budgettets vedtagelse, om, at et merprovenu fra ejendomssalg og tilbagekøbsrettigheder under hensyntagen til kommunens samlede økonomi, herunder likviditeten, skal anvendes til yderligere gældsnedbringelse.

Der er det sådan, som vi drøftede det på økonomiudvalgsmødet i sidste uge, at Økonomiforvaltningen senere i år vil komme med en indstilling. Vi kommer til at tage stilling til eventuelt yderligere afdrag på gælden eller udmøntning af det, der er vedtaget budgetmæssigt. Det får vi en behandling af såvel i Økonomiudvalget som her i Borgerrepræsentationen. På det tidspunkt vil der være et sikrere overblik over likviditetsudviklingen.

Må jeg så bare bruge et halvt minut på at sige, at den fejlpostering, der har været tale om i Sundhedsforvaltningens 1998-regnskab, den der har været omtalt en del her i de sidste dage, ikke umiddelbart har indflydelse på den redegørelse, der ligger, om økonomien her for 1999.

Sundhedsforvaltningen har umiddelbart efter konstatering af fejlen indledt en udredning af såvel status som drift for at få et retvisende regnskab for 1998. Hvis udredningen viser, at konteringsfejlen har medført finansiering af et ikke-planlagt forbrug i 1998, så kan det ændre styringen af forbruget de efterfølgende år for at overholde budgettet, og den fejl kan desuden få betydning for overførsel af budgetmidler fra 1998 til 1999.

Et andet konkret problem, som forsamlingen særskilt kommer til at tage stilling til, er den manglende dækning af omkostningerne i KTK. Vi er i den sag i gang med et analysearbejde i øjeblikket.

Så er der endelig nævnt kort her problemer, som man ved, i et par af forsøgsbydelene, ganske særligt Kongens Enghave. Der er det sådan, at forsøgsbydelene på samme måde som forvaltningerne skal holde rammebevillingerne. Hvis det mislykkes, så vil Borgerrepræsentationen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

tionen senest i forbindelse med overførsel af bevillinger fra 1999 til 2000 skulle tage stilling til det igen.

Så meget i denne omgang. Så er det Jens Johansen, og vi er ved punkt 27.

Jens Johansen (F): Jamen det er godt, så ved vi det alle sammen.

Vi tager naturligvis redegørelsen om udviklingen i kommunens økonomi til efterretning. Men vi gør det ikke uden at notere os, at der nu igennem en årrække har været et mersalg af tilbagekøbsrettigheder og ejendomme, og at det i sammenligning med det budgettal, der er, ligger langt over, og at der derfor kan være grundlag for at justere budgettet på det område.

Endvidere noterer vi os, at der er et overskud. Vi noterer os også, at der efterhånden er en så stor kassebeholdning, så vi spørger, om strategien, som går ud på at lægge til kassen, ikke skal justeres.

Men alt det er jo sådan noget, der handler om noget, vi skal tale om på et senere tidspunkt, budget 2000. Der er i hvert fald en række vigtige, markante udviklingstendenser i kommunens økonomi, som viser, at her er rum og vækst og luft til at give en service til københavnere, som er bedre end den, de oplever i øjeblikket.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kan vi sige bekræftelse på, at det går bedre, og kursen er rigtig. Ikke andre vil kommentere det ... (*Afbrydelse*). Nej, det var ikke meningen, det var ikke meningen. Ikke andre? Lars Hutters – med fornyet taletid.

Lars Hutters (L): Jeg skal blot meddele, hvad jeg også sagde i Økonomiudvalget, at baggrunden for, at man tilsyneladende har en så pæn økonomi, er en benhård økonomisk politik ... (*Preben Møller Hansen: Det er din skyld*) ... som rammer de svage. Jeg ved så ikke, om Preben Møller Hansen også er skyld i det, det ved jeg ikke ... som jo har medvirket til, som også Jens Johansen var inde på, at bydelsrådene er blevet økonomisk udsultet. Der har været problemer med hjemmehjælpen både på Østerbro og i Kongens Enghave.

Jeg kan derfor ikke tage indstillingen om kommunens økonomi til efterretning, fordi jeg mener, der så ligger en accept af den benhårde og på sin vis asociale økonomiske politik, som har ramt ikke mindst de svage i København.

Så jeg skal kun sige, at jeg ønsker afstemning om selve forslaget, idet jeg vil stemme imod.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg går ud fra, at Lars Hutters mener, at han ønsker delt afstemning, fordi der er 2 »at«-punkter. Det ene af dem går på at tage redegørelsen til efterretning, og det andet går på at godkende de tillægsbevillinger, der ligger, og jeg går ud fra, at Lars Hutters er enig i, at man giver tillægsbevillingerne.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Lars Hutters (L): Jeg vil ikke tage den til efterretning.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det har jeg forsøgt at vejlede om.

Der blev begæret delt afstemning.

Indstillingens 1. "at" blev godkendt med 48 stemmer imod 2.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B og D.

Imod stemte: P og L.

Indstillingens 2. "at" blev godkendt uden afstemning.

Solidarisk Alternativs gruppe ønskede i henhold til forretningsordenens § 14, stk. 2 følgende bemærkning tilføjet beslutningsprotokollen: "Solidarisk Alternativ har stemt imod, idet udviklingen i kommunens økonomi er udtryk for en behård økonomisk nedskæringspolitik, som rammer de svageste københavnere."

28) 329/99

*Indstilling om godkendelse af forslag til forretningsorden for Det Rådgivende Integrationsudvalg, samt godkendelse af, at fristen for Integrationsudvalgets fremlæggelse af et oplæg til Økonomiudvalget om en overordnet integrationspolitik for Københavns Kommune udsættes til udgangen af indeværende kalenderår.
(Integrationsudvalget)*

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ønsker nogen ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet ... (*Afbrydelse af Louise Frevert*). Vi skal nok lige teknisk have eftersat knappenovre hos Louise Frevert inden næste møde, men jeg tager ordet først på næste møde. Så der er jo tid til at få stillet fingeren ind.

Louise Frevert (O): Det var jo dejligt at kunne komme til at få lidt taletid her.

Der er såmænd ikke så meget at sige til det her. Dansk Folkeparti har jo stemt for denne indstilling og også den, der var tidligere. Men rent principielt har vi jo stemt imod hele integrationsloven i Folketinget, så det er ikke med glæde og fryd i stemmen, at vi billiger og synes, at det her er for morsomt. Men det er bare for ligesom at gøre opmærksom og være helt sikker på, at vores synspunkter er blevet luftet tilstrækkeligt i denne sammenhæng. (*Tiltrøb*).

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Nej, ikke nogen bifaldsytringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Indstillingen blev godkendt.

29) 333/99

Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, SOL):

"Borgerrepræsentationen giver instruktionsbeføjelser til medlemmerne af H:S' bestyrelse vedrørende salg af Kommunehospitalet, således at det sikres, at salget af Kommunehospitalet er i overensstemmelse med Borgerrepræsentationens interesser.

Formanden for H:S' bestyrelse, borgmester Peter Martinussen, pålægges ikke at gennemføre salg af Kommunehospitalet i H:S' bestyrelse, førend Borgerrepræsentationen har afsluttet behandlingen af salg af Kommunehospitalet."

Lars Hutters (L): Det er jo sådan set i den tolvte time, forstået på den måde, at skal det, der fremover skal være på Kommunehospitalet, bestemmes af dem, der har den største pengepung, eller skal det bestemmes af, hvad Københavns Borgerrepræsentation mener, at det pågældende område skal anvendes til? Det er i korthed det, sagen drejer sig om.

Jeg havde sådan set forventet efter tidligere drøftelser i Borgerrepræsentationen, at Bygge- og Teknikudvalget eller Sundheds- og Omsorgsudvalget var kommet med initiativer om, hvordan og hvorledes vi kunne forestille os, at et lokalplanforslag for området skulle se ud, som på en eller anden måde styrede selve salget af Kommunehospitalet.

Men da jeg ikke så det pågældende forslag, og da jeg ikke kunne undgå at se på dagsordenen for HS' bestyrelsesmøde, at det nu stod foran en realitetsbehandling, så er det baggrunden for, i al beskedenhed, at jeg har sat det på dagsordenen i aften.

Det, jeg sådan set ønsker, er, at Borgerrepræsentationen finder frem til, hvad man ønsker der skal være på Kommunehospitalet, i et lokalplanforslag. Det håber jeg, at man, sådan som jeg har lyttet mig til tidligere i debatterne, faktisk er enig om at fastholde.

Det havde været fornuftigt, hvis det havde været på plads, men det har altså ikke stået i min magt. Men jeg synes, det ville være endnu værre, hvis ikke vi går i gang med det arbejde, og vi måske efterfølgende kommer til at konstatere, at der kommer til at ligge noget, som vi måske ikke er tilfredse med, at der bliver etableret nogle ting på Kommunehospitalet, som vi sådan set ikke er tilfredse med.

Så vil jeg overlade drøftelserne til Borgerrepræsentationen i håbet om, at vi når frem til – helst i enighed – at vi skal have udarbejdet et lokalplanforslag på området, og at det så i øvrigt giver instruktionsbeføjelser til HS-bestyrelsens medlemmer af Borgerrepræsentationen, at de følger det, der kommer til at ligge i lokalplanforslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige, at jeg vil meget nødig give HS-medlemmerne instruktionsbeføjelse til at varetage nogle lokalplanmæssige interesser, fordi den kompetence ligger i Borgerrepræsentationen, og jeg tror ikke, der er nogen, der har nogen forestilling om, at vi skal udvide HS' kompetenceområde til også at dække lokalplanlægning. Det vil jeg i hvert fald ikke kunne anbefale.

Jeg synes også, at den sag, vi behandlede her for et par minutter siden, illustrerede, at der er grænser for, hvor meget kompetence man mener der skal ligge i HS. Så det vil jeg ikke anbefale.

Nu er det sådan, at det område, som dækkes af det tidligere Kommunehospitalets grund, jo er udlagt til O5-område, dvs. til offentlige formål. Det vil sige, at hvis den anvendelse skal ændres, så forudsætter det ikke alene en lokalplan, det forudsætter en kommuneplanmæssig ændring, det forudsætter et kommuneplantillæg.

Jeg tror, der er en stor sandsynlighed for, at en kommende ejer ønsker at få ændret anvendelsen fra O5 til noget andet. Det er jeg helt overbevist om. Og der har kommunen jo faktisk det stærkeste instrument overhovedet, nemlig til at få varetaget sine legitime interesser, nemlig ved at anvende planinstrumentet både i form af et kommuneplantillæg og i form af en lokalplan. Så der er fuld styrke på.

Og jeg synes virkelig, Lars Hutters, det er bedre, at vi gør det her i forsamlingen, hvor alle 55 kan være med, frem for at planlægningen skal drøftes i HS-bestyrelsen.

Jens Johansen (F): Vi har luret lidt på, hvem af os der skulle være ordfører i denne sag, fordi vi ikke var helt klar over, hvad intentionen var hos Lars Hutters med at stille dette forslag. Var det et forsøg på at træne sagen omkring lukning af Kommunehospitalet, eller er det det, som Lars Hutters siger det er, et lokalplanspørgsmål, og derfor er det mig, der er ordfører.

Jeg har i de indlæg, der har været indtil nu, og det er jo egentlig kun 2, Lars Hutters og så overborgmesteren, noteret mig, at overborgmesteren siger, at der er en stor sandsynlighed for, at en eventuel køber ønsker den nuværende lokalplan ændret, den der handler om anvendelse til offentlige formål; det har jeg noteret mig.

Det interesserer mig faktisk, at overborgmesteren ved sådan noget. Derfor vil jeg gerne spørge overborgmesteren: Har der været henvendelser enten fra HS eller fra eventuelle mulige købere om det her spørgsmål med henblik på at få ændret kommuneplanen og til hvilke anvendelser, efter hvilke ønsker?

De samme spørgsmål vil jeg også gerne stille til den ansvarlige borgmester for Bygge- og Teknikforvaltningen, og da han ikke er her, så skal han få dem skriftligt, så kan han jo også svare på dem.

Jeg synes faktisk, jeg har et problem her, dels som medlem af et administrerende udvalg, som sidder med dette område, dels som medlem af de 2 udvalg, der sidder med det her, at her er faktisk noget viden, noget indsigt, som fiser rundt mellem forvaltninger, mellem HS, HS'

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

direktion og HS' bestyrelse, hvis medlemmer i øvrigt har tavshedspligt om de fortroligt-stempledte og dybt hemmelige notater, som kommer ud om det her.

Når jeg ved, at de eksisterer, så er det, fordi jeg naturligvis med medlemmet af HS' bestyrelse, som jeg er suppleant for, clearer, hvad der er på dagsordenen. Jeg kan se, at hendes bunke, når jeg sidder med min, er større end min. Det skyldes jo, at der er fortrolige oplysninger, som hun ikke må videregive og altså heller ikke videregive til mig. Naturligvis har hun så heller ikke gjort det. Af samme grund kan jeg naturligvis heller ikke her fremkomme med fortrolige oplysninger.

Men nu vil jeg så spørge de ansvarlige for de 2 forvaltninger, Bygge og Teknik og kommuneplanforvaltningen: Er der rettet henvendelse til forvaltningerne med henblik på at få afklaret ønsker om en ændring af kommuneplan og lokalplan for det pågældende område? Vi kan lukke mødet, så I kan svare på lukket møde, hvis I mener, at mødets åbenhed gør det vanskeligt for jer.

Jeg synes, det er vigtigt, at denne forsamling får mulighed for at drøfte dette spørgsmål, det har vi tidligere givet udtryk for. Jeg synes faktisk, det er en skandale, og jeg synes, at det er en omvendt proces af den, som overborgmesteren siger i det indlæg, han har haft indtil nu, nemlig at her har vi et stærkt styringsredskab. Det er ikke noget stærkt styringsredskab, når det er købers interesser, der afgør, om området skal anvendes til det ene eller det andet formål, jf. formuleringen, at det er sandsynligt, at en kommende køber vil ønske området ændret. Jeg synes, det er vigtigt, at vi drøfter her og fastlægger her, hvordan vi ønsker området anvendt i fremtiden.

Da vi har været lidt uklare på, hvad det var, Lars Hutters stillede som forslag her, har vi lavet et *ændringsforslag*, og det er, at arbejdet med salg af Kommunehospitalet stilles i bero, indtil der er udarbejdet rammelokalplan og kommuneplantillæg, som fastlægger områdets fremtidige anvendelse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det tager jeg med.

Peter Skaarup (O): Dette forslag er jo ganske interessant, i og med at det følger op på et tidligere forslag, vi havde på dagsordenen i dag, nemlig den lukkethed og den udemokratiske måde, som HS fungerer på, altså hvor man vælger nogle, der vælger nogle, der sidder i denne bestyrelse. Så er det endda sådan, at statens repræsentanter ikke engang er valgt, men er udpeget af regeringen.

På den led er det jo ikke særligt betryggende, hvis det alene var HS-bestyrelsen, der skulle afgøre, om Kommunehospitalet skulle gå til ejendomme, erhverv, center for folkesundhed eller hvad der nu har været nævnt at der kunne være muligheder for, at det kunne blive, ud fra de tilbud, der er givet.

Så derfor er det helt klart, at vi da selvfølgelig i Dansk Folkeparti vil støtte det forslag, som Lars Hutters er kommet med, og det er ud fra den simple grund, at vedrørende en så stor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

begivenhed, en så stor beslutning, som vi føler det er at afhænde det hospital, som desværre ikke blev bevaret, er det klart, at Borgerrepræsentationen skal tages med på råd. Det er også klart, at der er behov for det, så skal det være sådan, at vi kan pålægge vores bestyrelsesmedlemmer i HS-bestyrelsen at stemme på en bestemt måde.

Vi så jo allerhelst, som tidligere nævnt, at der overhovedet ikke var tale om, at man skulle sælge dette område. Men da beslutningen nu er truffet, så synes vi, det er rigtigt, at man så demokratisk som muligt får lejlighed til at debattere de her ting, så vi også omkring de borde, der er i Borgerrepræsentationen og på Rådhuset, får lejlighed til at se på, hvad det egentlig er, man har tænkt sig med dette område.

Det er jo en utrolig lukkethed, der har præget det her, og det er jo sådan en mystik, der omgærder, hvad det egentlig er, det her hospital skal sælges til. Det kan altså ikke være rigtigt, det kan ikke være meningen. Vi må have lejlighed til at få indsigt i, hvad der foregår og hvad det er der skal ske og hvad det er, bestyrelsen eventuelt har af beslutningsgrundlag i øjeblikket.

Det fører mig så frem til det forslag, som SF er kommet med, hvor man gerne vil stille denne beslutning i bero, indtil der er kommet noget mere plan over det her, en lokalplan. Det synes vi er helt fornuftigt, det kan vi også godt støtte i forbindelse med den her sag.

Vi synes, det er vigtigt, at der så meget som muligt kan være lejlighed til at diskutere de her ting i Borgerrepræsentationen. Det skal ikke være sådan, at vi bliver holdt ude af denne beslutningsproces, som det hidtil har været i denne sag.

Borgmester Søren Pind: Man skal søreme ikke være meget væk, før tingene udvikler sig.

Altså jeg vil sige til anklagen om mystik, hemmeligholdelse og alt muligt andet, at det er da mageløst, hvad man skal høre, før ens ører falder af. Er det en hemmelighed, at grunden skal sælges, eller rettere at Kommunehospitalet skal sælges? Er det en hemmelighed? Er der nogen, der ikke ved det? Altså jeg mener, nu har vi selvfølgelig kun haft en kæmpestor debat om det her for en halv time siden. Er det i strid med den praksis, vi normalt har i kommunen, at bud er fortrolige? Næh, det er ikke i strid med den praksis, vi normalt har.

Kan det godt tænkes, at nogle af dem, som enten potentielt tænker på at afgive bud eller har afgivet bud, har forhørt sig hos kommunen for at høre, hvad er egentlig plangrundlaget, og hvilken måde kan man håndtere på, hvis man har tænkt sig at bruge grunden til noget andet end ældrehospital? Hvordan håndterer man den? Kan det tænkes, at nogen har rettet henvendelse om det?

Er der noget mystik i det? Ikke mig bekendt. Jeg vil endda sige, at jeg aner det ikke. Men at gøre det til en stor, forpjusket hemmelighed, fordi man er hamrende vred over det, der er sket med Kommunehospitalet, kan ikke holde vand.

Jeg vil sige, at denne sag er behandlet nøjagtigt som alle andre sager, og hvis folk havde rettet henvendelse til mig personligt om denne sag – hvilket jeg i hvert fald ikke har nogen klar erindring om at de har gjort; det er givet, at der er nogle, der har ringet til min forvalt-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

ning, det er jeg faktisk ret sikker på – så havde jeg sagt, som jeg siger til alle andre bygherrer: Vi laver lokalplaner. Hvis I henvender jer til os med et konkret ønske om en ændring af den gældende lokalplanstatus, så vil vi tage det op, så vil vi politisk tage det op, så vil vi behandle det i åbenhed i Bygge- og Teknikudvalget, så vil vi behandle det i åbenhed i Borgerrepræsentationen.

Det er, som om der i øjeblikket i HS-diskussionen og i kommunehospitalsdiskussionen er ved at udvikle sig et mantra og et forfølgelsesvanvid, som ikke klæder Københavns Borgerrepræsentation.

Jeg siger ikke det her for at skælde ud på bestemte parter, for jeg har al tænkelig respekt for, at man gerne vil have oplysninger, men I må undskylde, vi er nået til budfasen.

Jeg lover på tro og ære og alt, hvad jeg ellers har, at hvis der skal ske ændringer af lokalplaner, så vil det ske i fuldstændig åbenhed. Men lad nu være med at køre op – pressen er jo i øvrigt gået hjem, så I kan tage det helt roligt – i en stor ophidselse om det.

Det synes jeg ærligt talt, at de holdningstilkendegivelser og den vigtighed, hvormed man har fremført budskaberne om Kommunehospitalet, er for vigtige til at gøre. Der er intet fejlet ind under gulvtæppet i denne sag.

Ole Hentzen (C): Det har man jo lært af, at man har faste tæpper herinde, undtagen oppe hvor overborgmesteren sidder.

Jeg synes ærlig talt, at denne sag er for vigtig til, at man ikke kommer til substansen i det her. Lars Hutters er mig bekendt medlem af bestyrelsen i HS, han får adgang til materialet en gang imellem ... (*Afbrydelse*). Nå det er han ikke, men så har han adgang til pressen i hvert fald ... (*Lars Hutters: Det har du også*). Det har jeg også. Og i pressen har det været offentliggjort, hvordan man egentlig kunne få lov til at byde, hvis man var interesseret som køber af Kommunehospitalet, en meget stor annonce, enhver kunne henvende sig.

De, der henvendte sig og blev behandlet som seriøse købere, det vil sige, det var ikke hr. Larsen fra Skjulhøjvej med en indkomst på 100.000 kr. om året, der kunne forventes at erhverve Kommunehospitalet for at indfri den her låneforpligtelse, der er, på et par hundrede millioner kroner på Kommunehospitalet som sikkerhed, har fået et udbudsmateriale. Og i dette udbudsmateriale står der meget nøjagtigt beskrevet – og det kan jeg godt fortælle hr. Lars Hutters uden at komme i konflikt med nogen som helst, fordi det er helt offentligt tilgængeligt materiale fra den pågældende ejendomsmægler – hvordan man indleverer bud.

I buddet skal der stå, hvad man agter at ville med den pågældende grund, hvis man får lov til at erhverve den, og man skal selvfølgelig også til sælger, som er HS, fortælle, hvad man agter at give for grunden.

Der har været en deadline på det her, og hvis hr. Lars Hutters havde læst sine aviser meget nøjagtigt, ville han også kunne se, at der gentagne gange siden slutfristen har været offentliggjort alle disse virksomheder, som har budt på Kommunehospitalets grund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

En stor del af disse virksomheder har også fortalt pressen, hvad de har lagt ind som forudsætninger i deres bud til HS, hvad de vil med grunden. De har selvfølgelig ikke fortalt dagspressen, hvad de har budt, men de har fortalt, hvad de har skrevet til HS: Som forudsætning for, at vi byder x antal millioner, så vil vi det og det med Kommunehospitalsgrunden.

Alt det materiale bliver nu behandlet i HS' bestyrelse, så det bliver HS' bestyrelse, der som sælger bliver nødsaget til at tage stilling til, om de tør tage imod en sådan købers tilbud, for køberens tilbud fra alle, jeg tror, det er 15 virksomheder, der har budt, tager forbehold for, at de senere kan få godkendt en lokalplan og et kommuneplantillæg i Københavns Kommune. For der er ingen, der vil anvende Kommunehospitalet og give 200 mill. kr. for det med den bestemmelse, der ligger på Kommunehospitalet i dag, den som overborgmesteren sagde.

Jeg gætter på, at et flertal her i Borgerrepræsentationen meget gerne vil sørge for, at det lån, som vi har fået af staten, kan blive indfriet gennem et salg af Kommunehospitalets ejendomskompleks.

Det er altså et betinget køb, enhver skulle igennem. Der vil som alle andre steder stå, vi kender historierne fra da vi selv solgte Kalvebod Brygge-grundene i sin tid, at det er under forudsætning af, at den øverste myndighed vedrørende kommuneplan og lokalplan, nemlig Københavns Kommune, kan godkende formålet.

Vi kender ikke formålet endnu, ud over det, der er skrevet i aviserne, for hver enkelt af disse potentielle købere. Men det er jo rimelig uinteressant, før HS' bestyrelse har besluttet, hvad de mener, at de skal sende ind til Københavns Kommune, for det er først der kommunen bliver stillet over for det reelle indhold, nemlig at skulle lave et kommuneplantillæg plus en lokalplan. Det kommer til at foregå på den helt sædvanlige åbne måde i Bygge- og Teknikudvalget og Borgerrepræsentation og i Økonomiudvalget, fordi der er kommuneplan dertil.

Jeg synes egentlig, at det er en lidt fiktiv diskussion, hvor man prøver at sige noget om hemmelighed. Vi har vidst, det skulle sælges. De, der sidder i HS' bestyrelse, har formentlig set udbudsmaterialet. Vi andre har kunnet læse i dagspressen, at det har været annonceret til salg, kæmpelange beskrivelser af alle dem, der har budt, og hvad de vil med det. Så lad dog være at komme og sige, at noget er fordækt.

Det ville man kunne sige med rimelighed, hvis man besluttede i kommunen bagefter, at lokalplanlægningen og kommuneplanlægningen skulle foregå i det skjulte. Det tror jeg, der er et meget kraftigt flertal i denne forsamling, der nok skulle modsætte sig, inklusive vores stemmer.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det skal blive kort, fordi jeg har ikke så meget at føje til det, Ole Hentzen har sagt.

Den her sag har jo ikke noget demokratisk problem i sig, fordi kompetencen er så entydigt placeret. Godt nok er det HS-bestyrelsen, der sælger, men det er Borgerrepræsentationen, der har planmyndigheden. Og hvad det betyder, har vi jo fået illustreret omkring Det Kongelige Teater.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Så derfor mener jeg faktisk, at alle, der er urolige for, at der kan ske et eller andet, som er imod Borgerrepræsentationens interesser, kan være rolige bare ved at tænke på den sag. Derfor synes jeg heller ikke, der er grund til at bruge mere tid på diskussion om dette forslag.

A. Benhaddou (D): Selv om alle ved, at CD er stor tilhænger af, at der kommer et center for folkesundhed i Kommunehospitalets bygninger, så vil vi ikke stå i vejen for det frie udbud. Der er flere, der har budt og vil overtage disse bygninger.

Jeg mener ikke, at jeg kan støtte nogen af de her forslag, fordi jeg kan ikke se, hvad hensigten er. Jeg mener, det går forud, at vi lader udbuddet gå og så finder ud af, hvem der egentlig vil købe, og når vi så har fundet ud af, hvem der ønsker at købe, jamen så kan vi tage stilling til situationen. De forslag, der ligger fra SF og Solidarisk Alternativ, mener jeg kun vil skabe mere uro blandt udbyderne, og det er der ikke behov for.

At stille sagen i bero virker på mig endnu mere bureaukratisk, lige hvor vi er ved at nå målet, nemlig at finde ud af, hvem der egentlig vil købe og overtage ejendommen. Jeg synes, at vi skulle slå koldt vand i blodet og afvente resultatet af, hvem der bliver den egentlige køber; så kan vi tage stilling til det bagefter. Og vi er den øverste myndighed og kan beslutte, om vi vil eller ikke vil sælge til den pågældende. Så lad os slå koldt vand i blodet.

Grete Henius (C): Den tidligere sag, vi havde til drøftelse her i aften, drejede sig om, hvor økonomisk nødstedt og nødlidende HS var.

Vi står nu i en situation, hvor det er besluttet, og den beslutning kan vi desværre ikke omgøre, at Kommunehospitalet skal sælges.

Nu er der så igen kommet et paradeforslag – før var det fra Dansk Folkeparti, nu er det fra Lars Hutters' parti – om, at nu skal der laves en ændring i en beslutning, der er truffet.

Men hør nu her: Beslutningen er truffet, den er demokratisk truffet. Der har ikke været en diktator, der er hverken stået en Stalin op af graven eller Adolf Hitler eller Krutshjev eller kommunister af nogen som helst art, der har truffet den beslutning. Man kan synes om den eller ikke synes om den, men den er demokratisk truffet ... (*Afbrydelse*). Nej, men så må Lars Hutters komme op. Hvis Lars Hutters mener, at et flertal ikke er det samme som et udtryk for, at det er demokratisk vedtaget, så må Lars Hutters komme herop og redegøre for, hvad han forstår ved demokrati. Det er så noget andet, end vi andre forstår. Men det vil jeg gerne høre om bagefter.

Det er desværre besluttet, at Kommunehospitalet skulle sælges. Da vi nu lige har hørt, hvor økonomisk trængt HS var, så vil det jo være temmelig smart at sørge for, at det bliver solgt til den, der vil betale mest. Det er formentlig ikke Lars Hutters, der vil betale mest, men hvis han kan komme med et bud, der kan godtgøre, at han også er i stand til at betale for det, han byder på, så synes jeg, det er helt fint.

Det er besluttet, at der skal sælges til højestbydende, såfremt højestbydende altså er i stand til at betale det, han/hun har budt, og såfremt højestbydende ikke ønsker at indrette et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

eller andet, der er i strid med dansk lovgivning, må jeg lige spørge: Er der så noget forkert i, at den eller de, der byder, spørger, om de må bygge et nyt rundetårn på grunden, eller om de må lave rulleskøjtebane eller hvad som helst, om de må ændre et eller andet i planlægningen, der allerede ligger? Der er da ikke noget forbryderisk i at spørge, om man må ændre.

Hvis man bor til leje i en ejendom, så skal man altså også spørge sin husvært, om man må have lov til at ændre et eller andet, blænde en dør og slå hul i muren og lave en anden i stedet for. Det er dog almindelig kutyme, at man spørger, om man må lave nogle ændringer.

Om man har søgt om det eller ej, er jeg ikke vidende om, men at man vil gøre det, er der da ikke noget suspekt eller underligt i. Det er da helt normal fremgangsmåde.

Når der nu er sket det kedelige, at Kommunehospitalets funktioner blev nedlagt og flyttet til andre hospitaler, demokratisk besluttet med eller uden Lars Hutters' accept, så synes jeg kun, at man må se med glæde på, hvis man kan få en god betaler, der kan lægge skillingerne på bordet.

Jeg ved ikke, hvem det er, jeg ved ikke, hvem det bliver, men vi må da klappe i vores små hænder, hvis det er en, der kan bruge bygningen og også betale så meget som muligt. Og det er jo ikke penge, der falder i nogen kapitalisters hænder. De går ind i HS, som formentlig skal bruge pengene, det må man dog gå ud fra, til behandling af patienter på andre hospitaler.

Jeg ved ikke, hvem det er Lars Hutters har lovet at stille dette forslag, men nu må man altså styre sig.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Lars Hutters (L): Allererst vil jeg da sige, at jeg synes, det er en ejendommelig opfattelse af demokrati, Grete Henius har, at 6 ikke-folkevalgte medlemmer af HS-bestyrelsen kan trumfe over, hvad Københavns Borgerrepræsentation mener. Det mener jeg ikke er særlig demokratisk. Jeg betragter det nærmest som et kup og udemokratisk.

Benhaddou sagde, at denne forsamling var den, der var bemyndiget til at træffe afgørelse i denne sag. Det er nyt for mig, jeg så det gerne med glæde. Men Benhaddou må gerne komme herop og fortælle, hvordan det er, fordi det er det, jeg egentlig reelt gerne ønsker, at vi skal gøre.

Så er der spørgsmålet om hele plangrundlaget, som jeg sagde indledningsvis for mig er det afgørende. Jeg har naturligvis læst aviser, det sagde jeg også i min indledning.

Jeg vil da heller ikke forhindre, at der kommer forskellige bud. Men den situation, som jeg egentlig synes ikke er tilfredsstillende, er, skal vi sige, at der kommer en køber, og så meddeler vi i Københavns Borgerrepræsentation, at vi ikke kan opfylde det, og derfor kan den pågældende ikke få Kommunehospitalet. Er det særlig hensigtsmæssigt? Det betragter jeg ikke som særlig hensigtsmæssigt.

Jeg synes, det rimelige ville være, at der er nogle præmisser, der er kendt, så køberen, når køberen køber det, ved, hvad der er at forholde sig til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Ole Hentzen og Søren Pind harcelerer over, at vi fremsætter det rimelige krav, at vi egentlig godt vil involveres så hurtigt som overhovedet muligt i planprocessen. Altså jeg kan i hvert fald godt huske en Søren Pind i slutningen af 1998 og hele første halvår 1999 og sådan set stadig væk, når vi holder møder om HT-terminalen, og Ole Hentzen ligesådan, hvad det var for noget forfærdeligt noget, overborgmesteren gjorde omkring HT-terminalen, og hvor man ikke var involveret fra Borgerrepræsentationens side.

Altså jeg forstår ikke, at så begavede mennesker og politikere som Ole Hentzen og Søren Pind ikke kan forstå, at nu skal vi altså ikke have en skandale om igen med hensyn til Kommunehospitalet. Men det rimelige og rigtige ville være, at vi blev draget ind i det, og opstillede betingelserne for, hvad der skulle være på Kommunehospitalet. Det er det, det drejer sig om, og ikke noget som helst andet.

Beklageligvis ved jeg udmærket godt i modsætning til Benhaddou, at det er HS-bestyrelsen, der træffer beslutning om salget. Det, som jeg gerne bare vil, er, at vi får stillet betingelserne klart, og det er de altså ikke.

Fordi hvis der nu var bare lidt ærlighed hos Inger Marie Bruun-Vierø fra De Radikale og Ole Hentzen og Søren Pind, der som sædvanlig bare render deres vej, når det kommer til at være politisk ansvarlig, så mener de pågældende politikere, at det er helt i orden, at pågældende køber det, og så lusker man en planbestemmelse efterfølgende igennem i Borgerrepræsentationen. For det er jo det, I egentlig vil, bare luske det igennem og lade være med at stille de her betingelser, og så skærer man det til, sådan at det passer. Der er jo ikke noget som helst med, at man er konsekvent i det her.

Grete Henius var den, der var ærlig: Højeste bud skal have det, og det vil skæppe godt i HS' kasse. Man kan sige meget om Grete Henius, men ærlig er Grete Henius. I andre skulle tage og være lige så ærlige: I mener ikke en pind om noget som helst om planen, ud over at I stort set vil følge, hvad der kommer fra dem, der byder på Kommunehospitalet. Og det er skandalen, det er skandalen.

Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at denne sag om Kommunehospitalet har et langt forløb af udemokratiske tilstande, af politikere, der ikke er ærlige og løber fra deres løfter, og at man stort set ikke efterfølgende vil opstille nogen som helst betingelse, men bare giver efter for et eller andet.

Til Grete Henius vil jeg sige, at ikke engang de par hundrede millioner kroner, der kommer fra Kommunehospitalet, kan redde HS' økonomi. Det bliver som at putte 200-300 mill. kr. ned i en bundløs kasse, og skandalen fortsætter, Grete Henius.

Jeg har bare et beskedent ønske: At Borgerrepræsentationen endnu i den tolvte time forsøgte at give nogle betingelser. Det synes jeg ville være rimeligt over for københavnerne.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare svare kort på Lars Hutter's indlæg om, hvad jeg mente med demokratiske spilleregler i HS-bestyrelsen kontra vores beslutning her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det, jeg mener med det, er, at hvis der skulle komme en køber, og det ville kræve en ændring af lokalplanen, så skal den igennem os. At så Lars Hutters har den holdning, at det ville blive lusket igennem, synes jeg er lidt underligt, fordi så vidt jeg ved, er det vores egne hænder, der trykker på knapperne.

At der så kommer et resultat frem, som Lars Hutters ikke kan lide, må han jo selv se til sin tid. Men han tager i hvert fald sorgerne på forskud, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg vil gerne gentage over for Lars Hutters, der bliver ved at stille spørgsmålet: Hvem bestemmer? jamen det er HS' bestyrelse, der bestemmer, hvem de vil sælge til. Men det er Borgerrepræsentationen, der bestemmer, om HS' bestyrelse har noget reelt indhold, for hvis den HS-bestyrelse indstiller bare det højeste bud, men formålet og udnyttelsen af grunden er uacceptabel for København, jamen så kommer HS til at vælge det næsthøjeste, hvis det er den prioritering, og kan vi stadig væk ikke acceptere det, så er det det tredje-højeste og det fjerde-højeste.

Det er Borgerrepræsentationen, der gennem et kommuneplantillæg og en lokalplan kommer til at bestemme, hvor højt et tilbud HS' bestyrelse kan acceptere.

Så selvfølgelig skal man gå efter det højeste, men hvis indholdet ikke er i overensstemmelse med kommunens flertals ønsker, så bliver det ikke det højeste tilbud. Den garanti kan Lars Hutters gerne få fra Den Konservative Gruppe, og den tror jeg, han kan få fra de allerfleste grupper i denne sal, for der er givetvis nogle, der har budt astronomisk høje priser for at kunne få en udnyttelse af grunden, som er uacceptabel for Københavns Borgerrepræsentation.

Og endnu en gang: Det er et betinget køb, der er ingen, der køber den blanko, fordi, som overborgmesteren indledte med at sige, denne grund kun kan købes, hvis både kommuneplan og lokalplan skal jo ændres.

Peter Skaarup (O): Der har jo været mange spændende bemærkninger heroppe fra talerstolen, og vi kunne jo fortsætte hele natten.

Jeg synes, den grundlæggende forskel på de partier, der mener, at det her er helt i orden, det skal HS-bestyrelsen bare klare, og så os andre, er altså, at vi har ønsket, at HS skal være mere demokratisk, at sygehussamarbejdet, de vilkår, som borgerne opfatter i forhold til sundhed og sygdom i hovedstadsområdet, bliver mere demokratiske.

Hvis der skal være en mulighed for det, så skal man altså ikke lægge den slags beslutninger, som mange mennesker opfatter som meget afgørende, nemlig hvad der skal ske i forbindelse med Kommunehospitalets område, hen i et lukket forum, hvor Borgerrepræsentationen først, når det hele er afgjort, hvem det er der skal købe, kan tage stilling til, om lige nøjagtig den køber er i orden eller ej.

Så kunne man jo forestille sig, hvis vi skal følge Ole Hentzens og De Konservatives holdning, at man kunne gå samtlige 6 bud igennem og finde ud af, at det første dueede ikke,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

det andet duede ikke, det tredje duede ikke osv. Hvor er vi så henne? Det vil da være en mærkelig måde at tage tingene på, at man på den måde skal efterbehandle alt, hvad der foregår.

Vi burde fra start af have at vide i Borgerrepræsentationen, hvad det er for nogle tilbud, der er kommet, hvad det er vi vil med dette område, i stedet for at man bagefter skal til at sige nej til en masse ting. Det burde dog være en normal holdning inden for politik, at man på forhånd sætter nogle mål op. Ellers er der ingen grund til at have politikere, hvis ikke vi sætter nogle mål op for, hvad det er vi gerne vil.

Hvorfor skal vi reagere på det, omverdenen kommer og giver os? Hvorfor kan vi ikke sætte nogle mål op selv og sige: Vi vil altså gerne have et center for folkesundhed, eller vi vil gerne have et plejehjem for ældre for at råde bod på den lukning af Kommunehospitalet, der er sket, eller vi vil gerne et eller andet.

Det er for mig uforståeligt, hvorfor Borgerrepræsentationen, som alle mennesker forventer tager beslutning om det her, når det nu ligger i Københavns Kommune, ikke kan få lov til at opstille de mål og det, de gerne vil med det område. Det vil forblive uforståeligt for mig, også selv om dette forslag måtte blive nedstemt.

Jeg tror, der er mange borgere, som vil fortsætte med den lede, de har ved de beslutninger, der er blevet truffet omkring Kommunehospitalet, hvis de skal se, at Borgerrepræsentationen bare lader stå til, og så er der et eller andet lukket forum, der siger, vi kan godt tage jer, og så kan man måske undgå, at den første eller anden eller tredje køber får lov til at købe.

Det er ikke en måde at drive politik på. Så kunne vi lige så godt undlade at have politikere, så kunne vi lige så godt sige: Jamen vi kan bare reagere på, hvad andre kommer med, og være ligeglade med de mål, vi selv sætter os.

Det, der er fejlen ved det her, er, at det er grebet forkert an fra starten af, men vi kan råde en lille smule bod på det, hvis vi støtter det forslag, som Lars er kommet med.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og »Lars« er Lars Hutters.

Jens Johansen (F): Jeg skal i det her indlæg prøve at gøre mit til at gøre denne debat kortere og afslutte den.

Jeg hæftede mig ved den konservative ordførers bemærkning, at det er rimelig uinteressant, hvad det drejer sig om af projekter, før HS-bestyrelsen har besluttet, hvad de vil sende ind til Københavns Kommune.

Der må jeg sige, at jeg er af den diametralt modsatte opfattelse. Jeg synes, det er rimeligt interessant at fastlægge rammerne for anvendelse af kommunens arealer.

Jeg synes, det er rimelig interessant at have en kommuneplan, som lægger rammer for den fremtidige udnyttelse af det område, som her skal sælges, hvor en kommunal institution har ligget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg synes, det er rimelig interessant, at det er Borgerrepræsentationen, der har fat i den lange ende og har initiativet på dette område, frem for at det er et lukket forum som HS' bestyrelse.

Jeg synes, det er rimelig interessant, at der er et politisk flertal, som på forhånd, forud for at HS' bestyrelse skal i gang med salgsarbejdet, fastlægger, hvorledes det flertal ønsker området anvendt, og at udbuddet derefter udarbejdes efter de rammer, som er lagt op af et flertal i Borgerrepræsentationen.

Det kan jeg så se, at den konservative ordfører og en del andre ordførere finder rimelig uinteressant.

Jeg er bestemt ikke uenig i det, der i øvrigt er sagt, nemlig at når det kommer til stykket, så vil det være Borgerrepræsentationen, det vil være de administrerende udvalg, der har fat i sagsbehandlingen, og at der dér skal skabes et flertal.

Der synes jeg jo nok, at diskussionen kan blive noget omvendt, fordi her er det et spørgsmål om, hvem der har budt flest penge. Her kender vi alle de mekanismer, som sættes i værk, når et projekt skal sælges, og når der skal skabes flertal for det. Hvis ikke det projekt, som en køber vil lave, er i overensstemmelse med flertallets ønsker, ja, så kunne det jo være, at flertallets ønsker blev i overensstemmelse med projektet. Vi ved godt, hvad der så kommer i gang af forskelligt arbejde, og vi ved også, at der naturligvis – naturligvis – foregår sonderinger og overvejelser af den karakter. Selvfølgelig gør der det. Det har især borgmester Søren Pind været heroppe og bekræfte i sit svar til mig.

Til det må jeg sige, at jeg synes, det er beklageligt, at processen går den vej. Jeg tror, at vi der har en forskel i opfattelse. Jeg tror ikke, der er grund til at tæske videre i det, så det vil jeg derfor slutte med her.

Jeg vil så også sige, at jeg har stillet spørgsmål til de 2 borgmestre, som er ansvarlige for planområdet, kommuneplanborgmesteren og lokalplanborgmesteren. Jeg konstaterer, at jeg ikke har fået noget svar. Derfor vil jeg gentage spørgsmålet skriftligt og begære aktindsigt i de henvendelser, der har været om den fremtidige anvendelse af det område, som HS nu udbyder til salg.

Ole Hentzen (C): Nu ved Jens Johansen jo så udmærket, at for at der ligesom skal kunne rettes en henvendelse om udarbejdelse af en lokalplan og herunder også et kommuneplantillæg, såfremt et sådant måtte være nødvendigt, fordrer det jo, at det er ejeren, der begærer det. Ingen andre kan begære det end ejeren af arealet, og ejeren er ikke os selv, det er HS.

Så hvis man overhovedet skulle tage Jens Johansens ord for pålydende, så tror jeg, han brugte – citat: Det må vel være os, der bestemmer, hvad der skal ske på kommunens arealer.

Jeg må beklage, Kommunehospitalets arealer er ikke kommunens, Jens Johansen. Det må snart fise ind, undskyld, det må snart sive ind. Det er HS' arealer, det er overdraget i forbindelse med denne fusion og sammenslutning og hvad vi ellers kan. Hvad enten vi kan lide det eller ej, så er det ikke kommunens arealer, det er HS', og HS er ejeren. Og der er ingen, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

kan begære udarbejdelse af lokalplan og kommuneplantillæg, undtagen HS eller en, HS giver fuldmagt til det på vegne af ejer.

Jeg kan, gudskelov da, sige med ærligt sind til Jens Johansen, at jeg også ved om nogle af projekterne, for de har også rettet henvendelse til mig om, hvad jeg tror, der kan få lov til at ske på Kommunehospitalets grund.

Jeg kan da også betro hr. Jens Johansen, at jeg selvfølgelig har sagt til de pågældende, at De Konservative ser meget gerne, at der kommer nogle boliger ned mod Søerne. Vi ser meget gerne, at der bibeholdes en masse uddannelsesinstitutioner.

Men hvad pokker resten af grunden skal bruges til, ved jeg ikke. Det tror jeg heller ikke, der er nogen, der ved, Jens Johansen, ud over dem, som sidder og vurderer buddene, og som skal fremlægge dem her.

Hvis Jens Johansens ændringsforslag ligesom skulle have noget som helst reelt indhold, så burde det være stillet for et år siden. Det skulle være stillet for et år siden og have fundet tilslutning fra et flertal i denne forsamling, for så havde der ligget en rammelokalplan, som klart skulle være en betingelse i det udbudsmateriale, som sælgeren har offentliggjort. Det findes ikke, fordi et flertal her i Borgerrepræsentationen ikke ønskede dette. Så kan man kalde det udemokratisk og alt muligt andet, men det er jo fakta.

Nu er der en udbudssituation, den er overstået, man er inde i vurderingsfasen, og så kommer demokratiet pludselig ind, forstyrrende eller ej, og det er der sikkert nogle i HS, der måtte finde forstyrrende – jeg er sikker på ikke den bestyrelse, men andre i HS – at der ikke bare er et blankostempel her i Københavns Kommune, der siger ja til det højeste. Det er der garanteret ikke.

Der er nogle, som helt klart siger, jamen vi skal have dækket det lån ind. Men jeg er så naiv at tro, at de bud, der er på bordet, ligger væsentligt over dette låns indfrielse.

Så derfor bliver der masser af frit demokratisk spillerum for et flertal i Borgerrepræsentationen til at bestemme indholdet af det, den potentielle køber vil med Kommunehospitalet. Det kommer til at foregå, forhåbentlig, i fuld offentlighed. Det har Lars Hutters i hvert fald et konservativt tilsagn om sker.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beklager, hvis jeg kommer til at sige noget nu, som måske har været sagt, da jeg af påtrængende årsager var nødt til at forlade salen her for lidt siden og overlade stolen til l. næstformand.

Men jeg vil godt sige, at jeg hører ikke til dem, der mener, at vi skal bede HS-bestyrelsen om at beskæftige sig med planlægning, det sagde jeg i mit første indlæg. Når man ved, at kommuneplanrammebestemmelsen udlægger det her til O5-område, det vil sige offentlige formål med en bebyggelsesprocent på 150, så er der for mig at se i virkeligheden kun 2 muligheder alternativt – der er kun én mulighed.

Den ene er selvfølgelig, at det her kunne ende med, at vi måtte fastlægge det til O5 igen, fordi nogle ville bruge det til offentlige formål. Hvis det var Københavns Kommune, så kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

jeg love Lars Hutter og andre, at så var vi nok nogle stykker, der havde hørt noget om det, så den mulighed kan vi jo nok udelukke.

Jeg har også en svag fornemmelse af, at hvis det er staten, og hvis staten ville byde ind og købe Kommunehospitalet samlet og fastholde en O5-bestemmelse, så ville vi nok også have hørt om det, ikke fordi nogen havde sagt det til os direkte, men fordi så var der nok nogle i staten og flere end bare en eller to ministre og nogle topembedsmænd, som havde hørt om det.

Det vil sige, at hvis der skulle laves et kommuneplantillæg, at der skulle laves en lokalplan, at der i givet fald skulle laves en rammelokalplan som led i et videre forløb, så ville sandsynligheden for, at den rammelokalplan udlagde området til en blanding af bolig og erhverv med mulighed for indpasning af offentlige institutioner, der naturligt hjemmehører i et boligområde eller et erhvervsområde, daginstitutioner, undervisningsformål, måske kunne der være lidt kultur, hvad ved jeg.

Jeg vil også anse det for at være rimelig usandsynligt, og jeg ved ikke, hvor mange gange og i hvilket omfang nogle fra henholdsvis HS eller potentielle bydere eller bydere eller mæglere har rettet henvendelse til de 2 relevante forvaltninger i kommunen, der beskæftiger sig med planlægning, nemlig Bygge- og Teknikforvaltningen og Økonomiforvaltningens Kommuneplankontor.

Det interesserer mig i virkeligheden heller ikke hvor meget, fordi kompetencen til at fastlægge planbestemmelser i denne by ligger suverænt i denne forsamling. Når vi skal til at fastlægge planbestemmelser, vil det da ikke nødvendigvis være afgørende for mig, hvilke forudsætninger nogle bydere har haft for det. Plankompetencen ligger suverænt i denne forsamling.

Og jeg vil som sagt anse det for at være rimelig usandsynligt, om ikke nogen havde rettet nogle henvendelser, også for at spørge om hovedbygningen ud mod Farimagsgade: Må vi rive den ned og lave et 15-etages højhus? Formentlig rimelig usandsynligt, ville svaret være både i 8. kontor i Økonomiforvaltningen og i Plandirektoratet, rimelig usandsynligt.

Ole Hentzen siger boliger ned mod Søerne. Ja, det kan da godt være. Sandsynligheden taler jo for, at hvis der skal bygges derinde, og det skal der vel, så er det ned mod Søerne, man har mulighed for at lave noget, der kunne være spændende bolig-mæssigt, hvis det var det.

Derfor afventer den diskussion naturligvis de diskussioner, der finder sted i de 2 udvalg, der er relevante i denne sammenhæng, nemlig Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget, og den her forsamling. Vi kommer til at høre om det masser af gange i de kommende måneder og de kommende år. Så enkelt er det, og der er ingen grund til at lave kæmpemæssig mystificisme over det her.

Hvis nogen har hørt noget om, at der er nogen i en forvaltning, der skulle have skrevet et brev til nogen i HS og troet, at det kunne hemmeligholdes, uanset om det var Bygge- og Teknikforvaltningen eller det var Økonomiforvaltningen, så er jeg enig i, at det er tindrende naivt, tindrende naivt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Derfor er der jo ikke noget mystik i det overhovedet, og jeg synes da, at Jens Johansen med medlemskab af begge udvalg skal bede om en redegørelse fra forvaltningen – jeg kan ikke gøre det, vi har jo heller ikke magistratsstyre mere – bede om, og det vil jeg meget gerne have, at vi får afdækket i begge udvalg, hvad der har været af henvendelser, hvad man har sagt, osv. Det synes jeg, vi skal få gjort.

Jens Johansen (F): Først skete det jo for Politikens chefredaktør og nu for vores overborgmester: All belly, no balls.

Jeg vil sige, at den diskussion, som nu er i gang mellem overborgmesteren og Ole Hentzen, er ret interessant, den. Den lyder, som om den har været i gang før. Desuagtet siger overborgmesteren, at netop den diskussion, som Ole Hentzen bekræfter, at han er blevet involveret i ved forespørgslen, afventer henvendelsen fra HS.

Jeg tager også overborgmesterens tilsagn om svar på de spørgsmål om henvendelser, jeg har stillet, til efterretning. Det havde jeg såmænd også regnet med.

Så vil jeg som en helt lille detalje til Ole Hentzen sige, at ejefald på dansk er det der lille »s«. »Kommunens arealer« kan betyde 2 ting på dansk, og jeg skal beklage, at mit sprog er så uklart. Det kan betyde arealer, kommunen ejer, og det kan betyde arealer i kommunen. Vi er jo ikke i tvivl om, at kommunens arealer er omfattet af kommuneplanen, og at det, som kommuneplanen omfatter, er kommunens arealer.

Ole Hentzen (C): Jamen jeg skal da bare bekræfte over for Jens Johansen, at jeg og overborgmesteren tidligere har haft diskussioner om netop dette emne, ikke Kommunehospitalet men et tilsvarende emne, nemlig Kalvebod Brygge, hvor jeg havde æren af at sidde i en bestyrelse sammen med overborgmesteren, som skulle sælge nogle grunde, hvor plangrundlaget senere i denne forsamling skulle godkendes, og hvor jeg blokerede et salg, fordi jeg følte det uetisk at sidde og stemme for et salg i en bestyrelse, når jeg vidste, at i forsamlingen ville jeg kæmpe som en løve imod dets realisering. Så tvetydig kunne jeg ikke være.

Jeg er også sikker på, at HS' bestyrelse, hvor demokratisk eller udemokratisk den er valgt eller ikke, naturligvis kommer til at sondere, om det, de rent faktisk ender med officielt at indstille til Københavns Kommune, at de ønsker at sælge til, overhovedet er realistisk. For jeg tror heller ikke, at HS' bestyrelse ønsker i offentligheden 1, 2, 3, 4 gange at få at vide: Nej, om igen. Det tror jeg ikke.

Det får vi så også stor indsigt i i Bygge- og Teknikudvalget og givetvis også i Økonomiudvalget, hvor Jens Johansen sidder.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi bliver alle klogere i denne sag i de kommende måneder, tror jeg ... (*Afbrydelse*). O.k., det var ikke et indlæg i debatten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jens Johansen (F) stillede følgende ændringsforslag: "Borgerrepræsentationen giver instruktionsbeføjelse til Københavns kommunes medlemmer af H:S's bestyrelse om, at arbejdet med salg af Kommunehospitalet stilles i bero, indtil der er udarbejdet rammelokalplan og kommuneplantillæg, som fastlægger områdets fremtidige anvendelse."

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Forslaget til beslutning blev forkastet med 28 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

30) 342/99

Forslag til beslutning (stillet af Peter Skaarup, Louise Frevert, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen, Aage H. B. Pedersen, O, samt Lars Hutter, SOL):

"Forslag om at trække opsigelsen af driftsoverenskomsten med Genoptræningsklinikken for Neurologiske patienter på Frederiksberg tilbage. Borgerrepræsentationen vedtager at give Borgerrepræsentationens syv medlemmer af bestyrelsen i Hovedstadens Sygehusfællesskab instruktionsbeføjelse om, at de aktivt skal arbejde for at trække opsigelsen af driftsoverenskomsten med Genoptræningsklinikken for Neurologiske patienter på Frederiksberg, der har specialiseret sig i genoptræning af sklerosepatienter, tilbage."

Peter Skaarup (O): Forslaget drejer sig jo om en klinik, der står for optræning af patienter, der har haft alvorlig sygdom, bl.a. sklerose.

Beslutningen om opsigelse af driftsoverenskomsten blev truffet den 2. december 1998, og jeg står med et udtog af beslutningsreferatet fra HS-bestyrelsen. Der er nogle ting i den beslutning, som er interessante, fordi man flere steder siger nogle ting, som faktisk ikke passer, kan vi se efterfølgende.

Man siger bl.a. et sted, at man kunne opnå en besparelse på 1 mill. kr. på huslejudgifterne. Der kan optræningsklinikken bl.a. sige, at udgifterne altså kun er budgetteret til lige omkring 400.000 kr. i 1999, lidt under 400.000 kr. i 1998.

Man siger også i indstillingen, at der i forslaget ikke er indeholdt nogen forringelse af behandlingstilbuddet, og det er altså også ting, som patienterne og optræningsklinikken kan bestride og flere gange har sagt ikke er korrekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Men der er ikke rigtig nogen, der den 2. december tager notits af det, af gode grunde, fordi man vel må regne med, at den indstilling, der kommer fra administrationen, er på plads, så derfor er der heller ikke nogen, der tager forbehold, og det gælder så heller ikke Dansk Folkeparti.

Men som flere af os sikkert har bemærket, har der været en meget voldsom debat omkring det her efterfølgende. For at gøre en lang historie kort, så er det jo endt med, at man synes, man er kommet med et tilbud, som både de patienter, der benytter sig af optræningsklinikken, denne selvejende institution, og personalet skulle kunne acceptere.

Men ikke desto mindre er der stadig væk kraftig utilfredshed med den måde, det er lagt frem på, og miseren er jo altså, at man til at starte med ikke giver et alternativt tilbud, synes man reelt. Nu gør man det så, men det er på Frederiksberg Hospital.

Det store problem set med Dansk Folkepartis øjne og også med Lars Hutters øjne, som er med på forslaget her, er jo altså, at man ved den her genoptræning på et hospital bliver bragt ind i et sygdomsmiljø, altså et sygehus, hvor man skal have de her ting klaret, som man har været glad for at få på en selvejende institution i et isoleret miljø.

Det er jo faktisk, kan man sige, lidt Kommunehospitalets diskussion en gang til, fordi der havde vi jo også en situation, hvor man var meget, meget glad for at have den her gode ældrebehandling, altså genoptræning eksempelvis på Kommunehospitalet, men er meget ked af at komme ind i det her traditionelle sygdomsmiljø, hvor man lader specialerne gå ud på de enkelte hospitaler.

De forudsætninger, der har ligget bag ved de oplysninger, som er givet til HS-bestyrelsen, har altså ikke holdt vand, bl.a. på de 2 punkter, jeg har nævnt her. Det er klart, at man har gjort meget for at sige, at det her er også o.k., og det skal nok gå, men det, der bare står tilbage, er altså, at det ikke hænger sammen.

Der er også andre oplysninger, som er lidt uldne i kanten. Man siger f.eks., at priserne er langt højere på den her genoptræningsklinik. Man glemmer bare at se på, at den behandlingstid, de bruger, altså den gode efterbehandling, som genoptræningsklinikken giver, er af langt større varighed end den behandling, der gives andre steder.

Så derfor opfatter vi det her som et led i den meget, meget kedelige udvikling, vi har set på det område, der vedrører fysioterapi, og derfor er det altså ikke vores holdning, at man skal lade det her gå så stille af, som der er tale om.

Vores indstilling er altså, at vi skal trække den her opsigelse tilbage, og det har vi mulighed for indtil 30. september, hvis det er sådan, at der er flertal for det her i Borgerrepræsentationen og vel at mærke også i HS-bestyrelsen. Det sidste kan vi jo ikke garantere for.

Men vores holdning med forslaget er altså, at vi skal pålægge vores medlemmer af HS-bestyrelsen at tage denne sag op en gang til, få lejlighed til at høre, hvad optræningsklinikken, altså den selvejende institution, har at sige til de her ting, få lejlighed til, at man f.eks. i Sundheds- og Omsorgsudvalget kan få foretræde af de berørte patientgrupper, som jo af gode

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

grunde også synes, at det her er noget, der er blevet trukket ned over hovedet på dem, og på den måde opnå en debat.

Det kan så godt være, at det ikke ændrer ved noget, altså at vi ikke kan påvirke flertallets holdning i HS-bestyrelsen. Det kan også godt være, vi ikke kan pålægge et flertal her i Borgerrepræsentationen noget, hvis ikke det er til stede. Men det, vi kan gøre, er at forsøge, og derfor har vi fremsat dette forslag.

Vi synes, der er tale om nogle meget svage grupper, som har brug for den her genoptræning, og vi synes, det er ærgerligt, at man ikke har været villig til at lytte til det fra administrationen inden for HS' side.

Til allersidst vil jeg sige, at næsten det værste af det hele jo er, at det signal, man sender fra regeringen, når man siger, at nu giver vi altså betainterferon til sklerosepatienter, men samtidig lukker man den eneste selvejende institution, der forestår genoptræning i København, harmonerer ikke, og derfor er der grund til at se på denne sag en gang til.

Borgmester Peter Martinussen: Man må jo sige, at HS' forhold er kommet på dagsordenen i aften over en stribe forslag stillet af, jeg var lige ved at sige Borgerrepræsentationens mindste og største borgerlige parti, men et af dem var jo kun stillet af det ene af dem. Men lad nu det være, hvad det være vil.

Flere af forslagene har undret mig, men det her er sådan set det, der har undret mig mest, og det gør det selvfølgelig på grund af forslagetets forhistorie. Det er jo klart, at når man står med et hospitalsvæsen, der, som det vil være Peter Skaarup og Lars Hutters bekendt, måske ikke erkendt, men i hvert fald bekendt, bl.a. er sat i verden for at prøve på at rationalisere tingene, fordi sygehusudgifterne i vores del af landet har været – og jeg siger med vilje »har været« – langt større end landsgennemsnittet, ja, så skal der nogle effektiviseringer til, der skal nogle rationaliseringer til. Der skal også gennemføres nogle besparelser, og besparelser bliver aldrig populære. Man kan så prøve at være populær som Peter Skaarup på at gå imod en hvilken som helst besparelse, det er et andet synspunkt.

Mange af de besparelser, HS har måttet gennemføre, er blevet kritiseret ganske stærkt. Det gælder også i en fase, beslutningen om at opsiges overenskomsten med Genoptræningsklinikken på Thorvaldsensvej på Frederiksberg. Men netop denne sag af alle er jo faktisk endt – jeg håber da, den er endt – lykkeligt.

Det er da klart, at hvis man går ud og spørger: Vil I hellere have, at vi trækker opsigelsen tilbage og lader tingene være, som de har været? så vil man formentlig i en hvilken som helst opinionsundersøgelse, hvis man spørger de berørte parter, få ca. 100 pct. ja. Det er der egentlig ikke noget overraskende i, og det er ikke sikkert, at de alle sammen stemmer på Dansk Folkeparti af den grund eller går ned med SOL'en.

Men derfra og så til at sige, at det er forkert at kigge på tingene, er der nu et stort spring. Her har vi faktisk fået lavet et, synes jeg, fornuftigt, jeg ved ikke, om man skal kalde det kompromis, en fornuftig aftale med klinikken derude, med personalet, hvor vi har givet dem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

nogle rammer, hvorunder de kan virke videre. Så her synes jeg virkelig, vi har et eksempel på, at man kan rationalisere, uden at det får følger for kvaliteten af patientbehandlingen.

Beslutningen – som er truffet med alle stemmer inklusive Vagn Hindkjær, det hørte vi jo også Peter Skaarup erkende, endda i flere omgange, det skal jeg vende tilbage til – betyder, at man ved at flytte de godt 8.000 fysioterapibehandlinger fra Genoptræningsklinikken ind til det medicinske center på Frederiksberg Hospital, hvad langt de fleste synes er en god idé og en god nyskabelse i hospitalsvæsenet generelt, opnår en besparelse på ca. 1 mill. kr. årligt. Det er hovedsagelig til ejendomsudgifter. Det øjeblikkelige budget derude er 2,9 mill. kr., de 2,2 mill. kr. er lønudgifter. Det giver ifølge min hurtige regnebog her ca. 700.000 kr. i overskud, altså ud over lønudgifter, det må være ejendomsudgifter og andet, som man i hvert fald sparer. Desuden sparer man på det ikke-behandlende personale, så det bliver oppe omkring 1 mill. kr.

Det kan synes af lidt i det store spil, og kunne man nu ikke bare trække det tilbage? Men jeg tror, alle vi, der har med hospitalsvæsenet at gøre, og alle jer, der lover på andres vegne, men aldrig selv tager ansvaret for at skaffe pengene, erkender, at vi er nødt til at finde de besparelser, som overhovedet er mulige.

Det bliver ikke gjort med venstre hånd, det bliver gjort på en måde, så behandlingen kan fortsætte faktisk uantastet. Ja, jeg vil endda vove at påstå, at det vil være i endnu bedre rammer.

Hvad er det nemlig, der sker? Der sker det, at efter at der har været en skarp kritik af beslutningen, går HS i dialog med repræsentanter for personalet på Genoptræningsklinikken og brugerne af klinikken og drøfter deres bekymringer vedrørende flytningen. På et møde, der formentlig er blevet afholdt, mens Peter Skaarup har holdt sommerferie og dyrket solen og derfor måske ikke rigtig har været opmærksom på det, bliver der bl.a. opnået enighed om, at der kan og skal etableres et tilsvarende behandlingstilbud på Frederiksberg Hospital, og at Genoptræningsklinikken personale overflyttes som en – jeg citerer – selvstyreende enhed med en tilknyttet patientbrugergruppe.

Denne oplysning gav man så, for at der nu ikke skulle være tvivl om det, til HS' bestyrelse inklusive Vagn Hindkjær på et møde den 30. juni, så der var Vagn Hindkjær i hvert fald ikke gået på sommerferie. Der var mig bekendt heller ikke nogen, der protesterede imod det.

Der vil naturligvis altid kunne være usikkerhed i forbindelse med sådanne flytninger, ingen tvivl om det, og hvis man som Peter Skaarup mener, at det afgørende ikke er behandlingstilbuddet, men adressen, altså murstenene, og at det kun kan finde sted med god kvalitet præcis på den adresse på Thorvaldsensvej, hvor det ligger nu, så forstår jeg godt, at man går imod.

Jeg tror som andre, at processen kører fornuftigt videre på Frederiksberg Hospital, således at klinikken personale og brugere kan rykke ind faktisk som en samlet enhed, det er sådan set ret nyt det her, i det medicinske center ved Årtusindskiftet, ikke mindst på grund af, og det synes jeg, Peter Skaarup bør skrive sig bag øret, at Genoptræningsklinikken nuværende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

funktioner på en fornuftig måde kan indplaceres i de faciliteter, der er og kommer til fysioterapi på Frederiksberg Hospital, idet der ved indretning af sengeafsnit i det medicinske center og især ved indretning af det geriatriske sengeafsnit er tilvejebragt betydelige decentrale genoptræningsfaciliteter.

Jeg kan i øvrigt sige, at den stygge HS-bestyrelse i går vedtog – jeg tør næsten ikke sige det, for man risikerer jo, at det bliver omgjort – at etablere terapibassin på Frederiksberg Hospital, som indgår i det her. Det håber jeg ikke, Peter Skaarup nu tager op på næste møde og slår mig i hovedet med, men så vil det være at falde i vandet, tror jeg.

Ved at overføre behandlingseksptertisen samlet fra klinikken til det medicinske center får man oven i købet den fordel, at der vil kunne trækkes på dygtig speciallægebistand fra hele centret, og det er bemandet med neurologer, reumatologer, geriatere og diverse undersøgelses- og behandlingsfaciliteter i øvrigt. Det er da ikke så dårligt et tilbud endda.

Jeg vil godt herfra give det tilsagn, ikke bare til Peter Skaarup og Lars Hutters – de tager såmænd nok ikke imod det alligevel – men så til andre, der måtte lytte, at hvis der stadig er problemer i det her, så kan vi godt kigge på det igen i forbindelse med HS-behandlingen, altså budgetbehandlingen for år 2000. Jeg ser ikke nogen grund til at skabe fornyet utryghed ved at sende det her i diverse udvalg og kigge på det én gang til.

Jeg synes ikke, man skal stikke folk blå i øjnene med, at nu har vi pludselig fundet millionen til at fastholde Thorvaldsensvej, men vi skal fastholde et tilbud, der er kvalitativt mindst lige så godt som det, vi har på Thorvaldsensvej. Det kan gøres integreret i det medicinske center, som faktisk er en rigtig god idé. Det synes jeg egentlig, at forsamlingen burde kunne bakke op omkring.

Det er da korrekt – det glemte Peter Skaarup at nævne som argument, så lad mig nævne det – at der i HS-budgetforslaget for år 2000, nu er det jo et budgetforslag indtil videre, er nogle forslag, der berører Frederiksberg Hospital i øvrigt. Så kan man spørge sig selv: Vil de så komme til at berøre den her funktion og måske gøre, at mit tilsagn her ikke holder? Også det er jeg villig til, at vi tager op som en integreret del og en del, vi lægger særlig vægt på, af behandlingen af budgetforslaget for HS.

Men lad nu være, altså jeg må citere tidligere talere i dag og sige, at selv om man har den grundholdning, at man ikke kan lide konstruktionen i HS – jeg kunne såmænd også godt ønske mig ændringer i den, jeg skal ikke her røbe hvilke – så skal man ikke lægge enhver beslutning, der bliver truffet, for had.

Hvis man har det synspunkt, at man oven i købet gerne vil gøre noget mere for patienterne, kunne det så ikke godt foregå på en måde, som de oven i købet selv nu faktisk har accepteret, når nu tingenes tilstand er, som den er?

Jeg synes, man skal opleve meget. Vi oplever bestyrelsesmedlemmer fra Dansk Folkeparti, som stemmer for, og så skal vi bagefter høre, at det er bare fordi beslutningsgrundlaget ikke har været rigtigt. Vi oplever borgerrepræsentationsmedlemmer fra Dansk Folkeparti sidde i tv og sige, at man ikke har hørt noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg har set Louise Frevert i et tv-interview, det var før sommerferien, hvor det blev sagt, at man intet havde hørt om beslutningen vedrørende Thorvaldsensvej, desuagtet at den blev truffet i december måned 1998 med en samlet bestyrelses stemme, og desuagtet at det her forslag allerede så dagens lys – det er bare inden Lars Hutters går op og snakker om nedrullede gardiner, persiener og låse for dørene – faktisk blev nævnt i den første delrapport om HS-budgettet, som blev fremlagt på bestyrelsesmødet i foråret 1998, hvor det konservative medlem af bestyrelsen, Grete Henius, ikke kunne være til stede. Derfor var suppleanten til stede, det var i øvrigt Louise Frevert. Så det er mod bedre vidende, og fordi man skifter parti, behøver man ikke at skifte hukommelse.

Så alt i alt vil jeg sige: Lad nu være med det her, og lad os få en fornuftig løsning på det.

Marlene Krogh (F): Jeg vil sige, at jeg synes, borgmester Peter Martinussen har givet en udmærket redegørelse for baggrunden for at træffe beslutningen og opsigelse af driftsoverenskomsten. Jeg er fuldstændig enig med ham i, at vi ikke skal lave sygehusplanlægning ud fra muren, men vi skal bruge vores penge på at lave en ordentlig patientbehandling.

I den forbindelse kan jeg slet ikke forstå, at man kan have noget imod, at hele den her genoptræningsafdeling får langt bedre forhold til at få flere undersøgelser, hvis det er det, der er nødvendigt. Man får adgang til speciallæger, til neurologer, til reumatologer, hvad man ikke har haft i samme omfang før. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Men det kunne måske også være, fordi man ikke på forhånd har en fast politik om, hvad man egentlig mener, at sygehusvæsenet skal bruge sine penge til.

Så jeg vil kort sige, at jeg ikke mener, at denne sag skal sendes i udvalg. SF stemmer nej til at genoptage denne sag.

Grete Henius (C): Nå man han altså styre sig, den gode Peter Skaarup. Nu er det tredje gang i aften, han kommer herop med et tumpeforslag.

Hør nu her: Peter Skaarups parti har et medlem af HS' bestyrelse. De har også et halvt medlem i form af en suppleant, som man må formode bliver orienteret af sin partifælle i HS. De har også 2 medlemmer af Sundhedsudvalget.

Jeg bøjer mig for, at der kan være gange, hvor man ikke kan være til stede af den ene eller den anden grund, men så må man sandelig da læse referatet, der kommer ud/orientere sig hos nogle andre medlemmer om, hvad der egentlig er foregået, hvis nu man ikke kan læse indenad.

Dette forslag kan jeg slet ikke forstå at Peter Skaarup overhovedet vil stille, for man har ikke indtryk af, at Peter Skaarup og hans parti på noget tidspunkt har interesseret sig for sagen, i hvert fald ikke så meget, at de indfandt sig til et stort møde på Thorvaldsensvej den 17. juni i år. Ved det møde fik vi, der var til stede, og nogle af os sad i et panel, et fantastisk godt indtryk af, hvad der foregår på Thorvaldsensvej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Så vil jeg lige minde om, at der jo er forskel på, om man er en patient, der skal genoptrænes med et brækket ben eller en brækket arm, eller om man er en patient med en neurologisk lidelse, en sklerosepatient f.eks., eller en patient, som har haft blodpropper, som har givet lammelser det ene eller det andet sted i kroppen. Der er kæmpestor forskel.

På Thorvaldsensvej fik vi indtryk, ikke bare af, hvad personalet fortalte, det er klart, personalet vil selvfølgelig altid fortælle, hvor glimrende de gør det, nej, vi fik af patienterne at vide, hvor fantastisk god den behandling var, der foregik på Thorvaldsensvej.

Men – nu er det, Peter Skaarup skal høre efter – det blev lovet, og jeg har lovet at holde fast i det løfte, og jeg har udtrykkelig sagt til borgmester Peter Martinussen, at han får ørerne i maskinen, alvorligt endda, hvis ikke det løfte bliver indfriet, at den gruppe behandlere, som har opnået fantastisk gode resultater på Thorvaldsensvej, den gruppe af personale, som på det ypperste har nået resultater, er blevet lovet overflytning til Frederiksberg Hospital, hvis de altså vil, naturligvis, det er jo ikke udskrivning til tvangsarbejde her.

Hvis de vil, er det blevet dem lovet, at de kan flytte samlet over som en ø i øen på Frederiksberg Hospital, og det er jo altså 500 m derfra, det er jo ikke en deportation til Læsø eller Anholt. De er blevet lovet, at hele det behandlerteam kan holdes samlet og behandle de samme typer patienter, og så understreger jeg igen, at det jo ikke er patienter med brækkede arme og ben.

Fordelen er ikke alene, at man derved vil kunne spare nogle penge, og det kan jeg slet ikke forstå, at Peter Skaarup vil rynke på næsen af at man forsøger, det er dog al ære værd. Næh, fordelene er også, at man på Frederiksberg, og hvis jeg ... (*Afbrydelser*). Nej, nu må jeg bede om, at man tier stille dernede, det er dog fuldstændig som en andegård ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det vil jeg gerne tilslutte mig.

Grete Henrius (C): Tak, men det fører ikke til noget med den tilslutning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nej, men jeg skal nok være meget opmærksom.

Grete Henrius (C): Mange tak.

Man har på Frederiksberg Hospital et bassin, som bliver brugt til optræning af patienter. Jeg har været vidende om og blev vidende om for et par år siden, at det bassin havde det meget, meget dårligt. Der var skimmelforekomster, fordi der var utætheder i det.

Jeg ved, at jeg henvendte mig til HS og til formanden for HS og sagde, at det bassin derude kan vi ikke være bekendt, nu hvor der skal overflyttes flere patienter dertil. Der må sættes nogle penge af til renovering af det bassin, nu hvor vi skal opgive bassinet på Kommunehospitalet, hvis Kommunehospitalet bliver lukket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det blev så lovet, og som det også er blevet sagt her i aften af formanden for HS, sundhedsborgmester Peter Martinussen, så er der nu og vil der nu blive sat noget i værk for at få renoveret det bassin. Det vil sige, at de patienter, som tidligere har været behandlet på Thorvaldsensvej, nu ydermere får en mulighed for genoptræning i varmtvandsbassin.

Jamen altså hvad er det, Peter Skaarup vil, andet end at prøve at lefle for nogle mennesker? Jeg synes, Peter Skaarup skulle stille nogle mere konstruktive forslag i stedet for det der lefleri.

Lars Hutters (L): Der er jo et gammelt ord, der siger, at papir er taknemmeligt, forstået på den måde, at der kan udstedes mange veksler på, hvilket himmerige fremtiden bringer, hvis man lige præcis gør som Peter Martinussen og HS vil.

Jeg synes, det var en meget interessant beretning, Peter Martinussen gav om det medicinske center på Frederiksberg Hospital, hvor jeg rent faktisk arbejder. Tænk, jeg synes, jeg hørte Peter Martinussen sige, at den store fordel ville være, at så ville der være neurologer, så ville der være geriaterne, så ville der være reumatologer til stede. Jamen vi kan jo ikke engang få det til at passe i dag, vi har ikke tid til vores patienter i dag, borgmester Peter Martinussen.

Betyder det hermed, at vi har løfte fra borgmester Peter Martinussen om, at den katastrofale mangel på personale ikke mindst hos neurologerne og ikke mindst hos geriaterne og ikke mindst hos reumatologerne nu bliver bedre?

Jeg vil godt komme med et supplerende forslag, fordi hvis det er så fantastisk godt, og der kan selvfølgelig være noget galt med mig, som er for tæt på, så går jeg ud fra, at Borgerrepræsentationen også er parat til at dokumentere. Jeg ved, at Grete Henius er en hæderlig person, så jeg går ud fra, at Grete Henius vil være enig med mig i, at tingene skal altså dokumenteres. Jeg hørte da også meget nøje, at borgmester Peter Martinussen sagde, at det var hans opfattelse, og det skulle vi nok få at se.

Så nu fremsætter jeg altså følgende subsidiære forslag:

»Borgerrepræsentationen evaluerer det medicinske center på Frederiksberg Hospital efter indflytningen af den geriatriske funktion fra Kommunehospitalet og Genoptræningsklinikken på Thorvaldsensvej ud fra løfterne om, at det skal være mindst lige så godt, som det var på Kommunehospitalet og på Thorvaldsensvej.«

Disse mennesker, som i aften udsteder disse gyldne løfter og er fuldstændig faste i kødet, vil vel uden nogen som helst rysten på hænderne stemme for dette forslag, fordi de ved jo på forhånd, at det vil kunne blive opfyldt, så der er vel ikke noget problem i det.

Må jeg have lov til at tilføje, at det interessante er, at samtidig med at man flytter fra Thorvaldsensvej ind på Frederiksberg Hospital, ind på den reumatologiske afdeling, så har man planer om at lukke 14 genoptræningssenge på den reumatologiske afdeling. Det er ret interessant. Man er allerede i gang med at forringe det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Må jeg i øvrigt tilføje, at selve det fysiske område, den såkaldte ø, som Grete Henius fra De Konservative omtalte, er meget trængt. Der er ingen som helst tvivl om, at bare på det fysiske område bliver det ikke lige så godt, som det var på Thorvaldsensvej.

Men man er jo så vidende, medlemmerne af HS-bestyrelsen. Jeg, der stiltørdigt går derude og bruger al min tid på at passe mine patienter, til trods for at vi mangler en hel masse, og forsøger at splitte mig selv på kryds og tværs for at de ikke skal mærke det, er nok bare galt afmarcheret. Så det er sikkert meget fornuftigt, at der kommer en seriøs evaluering af det her, og det går jeg ud fra, at jeg har Grete Henius' støtte til.

Fordi man gør vel ikke nogen ting uden at undersøge, om det nu også var rigtigt, det man gør. Jeg ved, at sådan har man gjort hidtil, men på et eller andet tidspunkt er man vel så ærlig, så man godt vil have nogle dokumenterede resultater af det.

Nu ved Borgerrepræsentationen i øvrigt udmærket godt, at jeg har advaret kraftigt imod, at man lukker ikke bare Thorvaldsensvej, men også de andre fysiurgiske klinikker.

Må jeg så sige om økonomien, at jeg synes, det er ovenud interessant, at man er parat til fra regeringens side at bruge millioner og millioner og millioner på betainterferon, som der er meget tvivlsom dokumenteret behandlingseffekt af, men på dette område, hvor det er helt klart og veldokumenteret, skal man absolut spare. Hvorfor skal man det?

Jeg lagde godt mærke til, at Peter Martinussen sagde, at hans formål med sygehusvæsenet var at rationalisere og skære ned. Må jeg sige endnu en gang, at det ikke er mit formål. Jeg mener, at vi skal behandle de syge mennesker, som har behov for det, så de kan blive raske, koste hvad det koste vil. Jeg synes, vi har et meget stort spring for bare at komme op på niveau med lande, vi skal sammenligne os med.

Det er altså mit formål, og der er den forskel mellem Peter Martinussen og mig, at jeg vil menneskene det godt. Jeg kan nogle gange stille mig spørgsmålet, hvad Peter Martinussen vil.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 2. runde.

Peter Skaarup (O): Det ser jo ikke rigtig ud til at vi bliver enige om dette forslag, men jeg vil da godt lige svare på et par af de ting, som har været fremme fra bl.a. Peter Martinussen.

Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor det hele skal puttes ind i den her ramme, som bl.a. Frederiksberg Hospital er. Kunne det godt være, at en sådan genoptræningsklinik, der er en selvejende institution, ikke ønsker at komme ind i hele det spil, som HS er, altså med alle de besparelser, med den nedprioritering, der sker, også af medarbejdernes ønsker? Tænk på hele sagen omkring de fysiurgiske klinikker, hvor man altså også så, at medarbejderne blev behandlet utroligt dårligt.

Det samme føler altså de her folk, som har stået bag ved den her optræningsklinik. De føler også, de er blevet dårligt behandlet, fordi de har altså fået pistolen for panden, og så har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

man sagt: Værsgo, I kan godt droppe det her. I må ind under vores vinger i HS på Frederiksberg Hospital, og det er bare det, I har at acceptere.

Men spørgsmålet er, om sådan nogle medarbejdere og sådan en klinik virkelig er interesseret i at udstå den centralisering, som er i gang for alle de små klinikker, selvejende institutioner, vi har i området. Hvorfor skal det hele ind under den der centrale paraply, som HS er? Og hvorfor skal det gøres på en måde, hvor man endda giver forkerte oplysninger? Hvorfor siger man til HS-bestyrelsen, at der er 1 mill. kr. at spare, når de oplysninger, vi får, er, at den husleje, man siger der spares, kun beløber sig til ca. 400.000 kr.? Det kan jeg ikke forstå.

Hvordan kan det være, at man pludselig har råd til et terapibassin på grund af at den her klinik skal flyttes ind på Frederiksberg Hospital til mange millioner kroner? Hvor er den besparelse henne?

Det er ikke, fordi jeg har ønsket en besparelse, men Peter Martinussen står heroppe og siger, at det drejer sig om, at det er lidt kedeligt det her, vi må spare 1 mill. kr. Så bruger man en masse millioner på et terapibassin. Udmærket, synes vi. Vi synes, det er godt, at man bruger nogle flere penge på det her, men logikken mangler da fuldstændig i den argumentation. Undskyld at jeg siger det, men det gør den, og det tror jeg også, at de fleste kan se. Der er altså ikke nogen besparelser at hente her.

Og hvad værre er: Kan man være sikker på, at den behandling, de her patienter får, fortsat vil være den samme? Det er i hvert fald af uransagelige årsager den opfattelse, patienterne har, at den ikke bliver den samme, den bliver ikke god nok. Det er opfattelsen hos de medarbejdere, som er på klinikken i dag, at den ikke bliver god nok. De føler sig dårligt behandlet. Uanset at man har holdt diverse møder og har bombarderet med rapporter osv., osv., svar til de forskellige organer, så synes de ikke, det bliver bedre, tværtimod, det bliver ringere.

Derfor er det jo altså, at vi synes, at de her mennesker skal have lov til at stå frem for Sundhedsudvalget i Københavns Kommune, som trods alt skulle tage vare på bl.a. de patienter, som bor i dette område, og fortælle: Det her er galt, vi vil godt have ændret, at det er det, der skal ske, osv., osv.

Hvorfor kan vi ikke gennemgå den demokratiske proces, og hvorfor kan vi ikke udvalgsbehandle sådan en sag? Hvorfor skal Borgerrepræsentationen absolut nedstemme det, eller forsøge på at nedstemme det, nu ved vi endnu ikke, hvordan det går? Hvorfor kan vi ikke lade demokratiet råde en gang imellem og lade demokratiet få lov til at tale og lade den periode, der er frem til, at man kan nå at træffe en anden beslutning, få lov til at løbe ud, og vi kan få lov til at debattere den sag en gang til? Det forstår jeg ikke.

Jeg forstår altså heller ikke, at Marlene Krogh synes, det er så evig dejligt, når hverken patienterne eller den selvejende institution og de ansatte synes, at dette er foregået på den rigtige måde og at det bliver et godt tilbud, der kommer. Det forstår jeg ikke.

Så et eller andet sted er der altså noget galt, og det synes jeg, vi skylder os selv at høre fra de mennesker selv i de respektive folkevalgte organer og ikke endnu en gang lade beslutningerne blive truffet i et udemokratisk, ikke-folkevalgt organ, som HS er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Grete Henius (C): Peter Skaarup har brugt meget af sin taletid på at sige: Det forstår jeg ikke, det forstår jeg ikke, det tvivler jeg på. Men så må jeg sige til Peter Skaarup, og nu skal jeg så gentage, hvad jeg sagde før, at hvis Peter Skaarup ikke kan forstå det, så må han prøve at lære det udenad.

Sagen er jo den, at hvis Peter Skaarups læge flytter fra en gade til en anden, så er det den samme læge, og det er det, der er væsentligt for Peter Skaarup, håber jeg, som kender Peter Skaarup og hans problemer. Nu bor han altså ikke i A-gade, nu bor han i B-gade. Hvis hans tandlæge flytter fra B-gade til A-gade, så er det dog den samme tandlæge, der behandler Peter Skaarup og har hans arkiv med, må man gå ud fra.

Hvis min frisør flytter fra én salon til en anden, så er det da den samme frisør, der klipper mig, hvis man ellers synes, jeg er blevet klippet. Ligesådan med banken. Hvis den flytter fra det ene gadehjørne til det andet gadehjørne, så er det dog de samme penge, der bliver behandlet og investeret og indsat i eller udtaget af den bank. Nu må vi lige styre os.

Det, der er vigtigt, er, at personalet kan holdes sammen med den ekspertise, og den er stor, og det er fantastiske resultater, man har nået derude, og der er ingen tvivl om, at man fortsat vil kunne behandle patienterne på den fantastisk gode måde, men bare bag nogle andre mursten.

Peter Skaarup har også uret, og da Peter Skaarup har det lidt svært med forståelsen, så er det altså, han er nødt til at høre efter. Peter Skaarup må forstå, at det, der er blevet sagt om det bassin, er følgende, og det skal jeg så gentage:

Bassinet har eksisteret på Frederiksberg Hospital i mange år. For et par år siden blev jeg opmærksom på, at dette bassin var meget nødlidende, det var utæt, der var skimmelsvampe, der var andre ting i vejen med det. Det gør jeg opmærksom på i HS. Man siger så til mig, at det er man opmærksom på, man har også fået nogle henvendelser fra Frederiksberg Hospital om det, men der er jo altså det der med pengene.

Jeg rykker lidt for at vide, hvordan det går, om man har fundet nogle penge til det, og får så at vide, at det vil blive sat i stand, fordi man er klar over, at det går ikke. Det er jo ikke nogle penge, man pludselig finder, i og med at man agter at flytte klinikken på Thorvaldsen-vej til Frederiksberg.

Men jeg nævnte det som et gode for de patienter. Såfremt de behandlere, som ved, hvad det er der skal til, også mener, at deres neurologiske patienter kan have gavn af det bassin, så er det altså til stede, vil blive renoveret og vil kunne være til gavn også for de neurologiske patienter. Det er ikke sådan, at man sætter det i stand, fordi man nu skal have neurologiske patienter, for man har jo andre patienter, som nyder godt af bassinet i øjeblikket, men nu vil der altså også kunne blive plads til, at neurologiske patienter kan bruge bassinet, hvis behandlerne mener, at det er fornødent, og det er en god idé.

Så sådan hænger det sammen. Jeg håber, at det nu efterhånden er udsåret med løvsav i krydsfiner, og ellers må Peter Skaarup komme hen til mig, så skal jeg skrive det ned til ham.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Borgmester **Peter Martinussen**: Man burde egentlig lade være med at forlænge debatten, men jeg vil godt angribe den politiske metode, de 2 herrer Skaarup og Hutters bruger her, for det er sådan en gidseltagning, man kan jo ikke sige ved højlys dag, for det er efterhånden blevet aften. Det er altså lidt for smart.

Et kort øjeblik troede jeg nærmest, at jeg var til samarbejdsudvalgsmøde med en ansat, Lars Hutters, men jeg regner med, at jeg stadig møder politikerne her. Jeg vil godt bede Lars Hutters, selv om han sjældent tager imod mine råd, om bare to små ting.

For det første vil jeg godt sige, at jeg har stor respekt for Lars Hutters' faglige indsigt, jeg har i hvert fald ikke grund til at have andet. Men jeg vil godt bede Lars Hutters om bare stiltroende at registrere, at fordi man er ansat inden for den sektor, man står her og taler om, så giver det ikke de politiske holdninger nogen form for objektivitet eller nogen form for korrekthed ud over, hvad vi andre mener og tænker.

Så vil jeg i øvrigt sige, når Lars Hutters nu tidligere har givet karakter til mig som politiker og nu også karakter til mit menneskesyn: Kunne jeg ikke, hvis jeg skal omskrive en engelsk statsmands ord, sige til Lars Hutters, at hvis Lars Hutters holder op med at lyve om mig, så lover jeg til gengæld at lade være at fortælle sandheden om Lars Hutters ude i byen, og så har vi måske stoppet den debat.

Så vil jeg sige til det der forslag om, at nu skal vi evaluere, om det er blevet godt nok, at jeg kan se for mig horder af embedsmænd, måske endda politikere, måske endda samarbejdsudvalgsmedlemmer, patienter og andre rende rundt med målebånd og falde over hinanden for at finde ud af, om faciliteterne nu også er 1 cm større eller mindre end det, de har haft før. Vi har fortilfælde for den slags beslutninger. Lad nu være med det her.

Jeg har en nyhed til Lars Hutters: Magistratsstyret er afskaffet, og det vil være muligt for samtlige 11 medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget – hvor Lars Hutters ikke sidder, for der er han i hvert fald inhabil – og det vil også være muligt for medlemmerne af HS-bestyrelsen, og Grete Henius har lovet, at vi skal holde hinandens ører i maskinen, eller hvordan det nu er ... (*Afbrydelse*). Jamen jeg gør det også, fordi vi deler jo ansvaret. Det er jo lige præcis det, der gør, at det ikke er noget enmandsbusridt det her.

Vi skal nok holde hinandens ører i maskinen, eller hvor vi ellers skal holde dem, på, at det er i orden, og det kan gøres til stadighed, og man behøver ikke at spille Borgerrepræsentationens tid med årlige evalueringer og målebåndsopmålinger og andet. Så der er ingen grund til den der gidseltagning bare for at se, om man nu kan liste et ændringsforslag igennem. Så enkelt er det.

Så vil jeg sige til Peter Skaarup, at det er en skæg demokratiopfattelse. Når Peter Skaarups parti er i mindretal i HS-bestyrelsen, eller selv om de stemmer med flertallet, men bagefter beslutter sig for, at de alligevel er uenige, så er HS udemokratisk. Når Peter Skaarup lider nederlag i Borgerrepræsentationen, så er Borgerrepræsentationen udemokratisk. Hvis

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

foretrædet i Sundhedsudvalget ikke ændrer beslutningerne, så er Sundhedsudvalget udemokratisk. Stort set alt er udemokratisk, indtil Peter Skaarup har fået ret.

Nu sidder Peter Skaarup jo i flere demokratiske forsamlinger; så der er selvfølgelig visse muligheder for en gang imellem at vinde en afstemning. Men det er en skæg demokratiopfattelse.

Hvis Peter Skaarup får oplyst et tal fra HS for huslejeudgiften og hører et andet ude i byen, så er det pr. definition det andet, der er rigtigt.

Jeg synes, vi skal få undersøgt de huslejeudgifter. Jeg skal nok bede om et svar én gang til til Peter Skaarup på det. Og jeg vil blive meget sur, hvis jeg har fået forkerte oplysninger fra HS, mindst lige så sur som Peter Skaarup.

Men det der med at sige på forhånd, jamen det er de andre, der har ret, er jo ikke demokrati. Det er en form for diktatur, hvor Peter Skaarup har sat sig selv som den, der styrer både bremserne, koblingen og gearret.

Tilsvarende kan jeg sige, at vi fik faktisk en skrivelse fra repræsentanterne for Thorvaldsensvej-klinikken, som tilgik HS-bestyrelsen og blev behandlet på mødet den 30. juni. Og jeg ved, Peter Skaarup må låne Vagn Hindkjærs eksemplar, hvis han ikke har det selv, og det har han selvfølgelig ikke umiddelbart.

I det brev stod der, at med den situation, der var opstået – og jeg siger én gang til, at jeg ved godt, de hellere vil blive, hvor de er, men sådan er økonomien jo ikke – var der 3 mulige løsninger, som de ville acceptere og synes var i orden. Vi valgte den ene af dem, og det har de efterfølgende tilsluttet sig.

Så kan det godt være, at Peter Skaarup kan finde en personalerepræsentant eller en patient eller to eller flere, som siger: Vi vil hellere være på Thorvaldsensvej. Det tror jeg også jeg kan. Men anerkend dog, at der faktisk er gjort et arbejde for at finde en løsning, og så lad være med at manipulere med tingene og de oplysninger, man får.

Når jeg siger heroppefra, og jeg korrigerer gerne mig selv, det er rigtigt, at bassinet er blevet renoveret, undskyld, Grete Henrius, og ikke etableret, det var en fejl. Det bassin er ikke blevet renoveret, fordi klinikken på Thorvaldsensvej flytter ind. Det er blevet renoveret, fordi denne forsamling har tiltrådt en sygehusplan, hvor strategien er at lave medicinske centre på de københavnske hospitaler, fordi det giver en større sammenhæng i patientbehandlingen.

Og lad så være at sige, at det her er en klinik for sklerosepatienter. 50 pct. af patienterne er apopleksipatienter, nogle vi i øvrigt har nogle af de bedste behandlingstilbud i landet til her i HS-regi. Så det hele er heldigvis ikke så solformørket, som nogle giver udtryk for.

Martin Geertsen (V): Jeg lyttede med interesse til Lars Hutters' indlæg, hvor jeg rent faktisk hørte – så må Lars Hutters rette mig om lidt, når Lars Hutters kommer på talerstolen – til nød ganske vist, men i et eller andet omfang erkende, at forslaget om opsigelsen af drifts-overenskomsten rent faktisk, hvis alle ting var til stede, kunne ende i en forbedring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Lars Hutters har fået en garanti for, at både de borgerlige partier og venstrefløjspartierne og Socialdemokratiet og vel i virkeligheden alle, der overhovedet har en interesse i denne sag, i budgetforløbet vil holde ekstra øje med præcis dette område. Lars Hutters har også alle papirer, alle informationer, alt har været tilgængeligt for Lars Hutters i denne sag. Faktisk har Lars Hutters fået næsten alle de garantier, man overhovedet kan forestille sig i en politisk sag.

Det ville klæde Lars Hutters ikke konstant at tage patent på at ville de ældre i Københavns Kommune og i HS det bedre. Det vil vi andre rent faktisk også. Det ville klæde Lars Hutters at sige: O.k., denne gang gik jeg vist lidt langt, denne gang fik den vist en for meget over nakken, jeg tror, jeg tog fejl, og erkende, at dette forslag hørte måske mere til i afdelingen for spøg og skæmt, og så komme herop og erkende, at det kan altså godt være, at vi med dette forslag har lavet en forbedring.

Kom herop og træk forslaget og sig: Vi vil ikke skabe yderligere usikkerhed blandt personalet og blandt patienterne, for det er rent faktisk det, Lars Hutters i den uhellige alliance, som er skabt med Peter Skaarup, er ved at gøre i øjeblikket.

Lars Hutters (L): Jamen jeg skal da sige til Martin Geertsen, at der er da ikke noget, jeg hellere vil, end at erkende, at jeg har taget fejl. Det skal ikke være nogen som helst hemmelighed. Der er ikke noget, jeg hellere vil.

Men i al beskedenhed vil jeg bare spørge Martin Geertsen, som jo lyttede til sin borgmester om, at tingene skulle måles og vejes, det var ganske vist omkring udbudspolitik: På hvilket grundlag skal jeg vurdere, om jeg har taget fejl? Hvor er det grundlag, der afgør, at det er i overensstemmelse med det, Peter Martinussen sagde, at alting bliver simpelt hen så fantastisk godt i det medicinske center på Frederiksberg?

Jeg vil da også meget gerne, at Borgerrepræsentationen ikke skal tage stilling til, om det er rigtigt eller forkert, det jeg siger. Jeg har da bare den opfattelse, at når jeg hører, at geriaterne og neurologerne og reumatologerne, altså der er simpelt hen et afsindigt overskud, og det vil blive en fantastisk forbedring for dem, der flytter ind fra Thorvaldsensvej, så er jeg desværre nødt til at sige sandheden, Martin Geertsen: Vi kan ikke klare det i dag, vi kan ikke klare det i dag.

Jeg kan også godt sige til Martin Geertsen, at indflytningen af geriatrien fra Kommunehospitalet til Frederiksberg Hospital bliver helt klart dårligere. De, der kender mig, ved udmærket godt, at det er sgu ikke, fordi jeg vil. Jeg gør alt muligt for, at de ulemper, der er kommet, skal blive elimineret.

Men jeg vil ikke, at Borgerrepræsentationen skal vurdere ud fra, hvad jeg siger. Jeg synes, det ærlige ville være, sådan som borgmester Søren Pind opstillede det på en metode tidligere i aften, at der bliver skabt et grundlag, man kan evaluere det på. Det vil være fair. Så vil alle informationerne være til stede, som Martin Geertsen mener er i dag, men det er de ikke.

Desværre er jeg ikke overrasket over, at borgmester Peter Martinussen igen ikke vil være med til at undersøge de fejltagelser, han begår. Jeg ville være dybt overrasket, hvis det skete.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Man foretager bare en masse ting, og så fylder man munden med en masse olie, der gydes ud over det hele, og det har ikke noget som helst dokumentarisk grundlag.

Hvis jeg skulle have taget fejl, så vil jeg gerne bede Peter Martinussen komme herop og fortælle Borgerrepræsentationen, hvor er det dokumentariske grundlag, der kan sige, at tingene bliver så afsindigt meget bedre. Det vil jeg da gerne se. Hvis Martin Geertsen har det, så vil jeg også gerne se det. Jeg kan sige, at jeg kender ikke noget til det, og jeg er altså på stedet.

Jeg er i øvrigt også meget ked af at have hørt nede på rækkerne her, at Marlene Krogh heller ikke vil være med til at evaluere. Det er uanstændigt, synes jeg. Det er uanstændigt af SF at medvirke til det, der sker i øjeblikket, og ikke finde ud af, om det egentlig er rigtigt, hvad vi gør.

Jeg gentager, hvad jeg sagde indledningsvis under denne fase til Martin Geertsen: Der er ikke noget, jeg hellere vil, end erkende, at jeg har taget fejl. Men jeg må sige, at sådan som det udvikler sig i øjeblikket, så ser det ud som om jeg ikke tager fejl.

Derfor vil jeg da godt anbefale, at man er lidt hæderlig og skaber sig lidt viden og informationer om, hvad det er man gør, at man naturligvis evaluerer det. Det er vi vant til inden for det arbejde, jeg laver, og det synes jeg faktisk også var på tide, at politikerne gjorde.

Ja, Grete Henius svarer heller ikke på det. Tør De Konservative ikke være med til at evaluere, hvad det er, de foretager sig? Vil Grete Henius være venlig at komme herop på talerstolen og fremlægge det dokumentariske grundlag, hvor Grete Henius hævder, at det bliver mindst lige så godt, som det er i dag? Jeg har ikke set det.

Vil Grete Henius gerne komme herop og gøre det, eller vil Grete Henius erkende, at det ikke er der, og det vil være rimeligt, at vi fremskaffer det? Det politiske svar vil jeg godt efterlyse fra Grete Henius, men det er sandsynligvis ligesom alle de andre ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 3. runde. Vi indleder med Peter Skaarup.

Peter Skaarup (O): Jeg skal gøre det ganske kort. Der har været sagt så mange ting heroppefra, og det ser ud, som om der er gået politik i sagen.

Jeg tror egentlig, at det, der er sket, og det gælder også Peter Martinussen, er, at man har ligesom besluttet sig for ligesom med Kommunehospitalet, at den der klinik den skal væk, og så kan det være ligegyldigt med fakta, så kan det være ligegyldigt, om det er 1 million, man sparer, eller om det er 400.000 kr. man sparer, eller det måske er 8 mill., man bruger mere.

Det, det drejer sig om, er, at de her selvejende institutioner, de her frygtelige nogle, der selv kan få det til at fungere uden om HS, der ikke skal puttes ind under hospitalernes paraplyer, ja, de skal i hvert fald ikke have det for nemt, de skal helst nedlægges, og så skal det ind under det store, forkromede HS, som altså desværre ikke fungerer efter hensigten. Det er det eneste, man kan lære af det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Jeg synes altså, at det burde være sådan, at man i det mindste, selv om man er uenig i de holdninger, som Lars Hutters og Dansk Folkeparti er kommet med i dag, kunne være med til at udvalghenvisen sagen. Det er jo meget normalt, at man, hvis man er i tvivl om nogle ting, hvis der er nogle nye oplysninger, der måske kan komme frem, så prøver lige i udvalget at høre, eksempelvis ved at de her mennesker får lov til at få foretræde, hvordan tingene hænger sammen.

Men det er man altså ikke engang villig til, og det er der flere partier heroppe, der ikke har været villige til. Lad os så håbe selvfølgelig, at der er et flertal, der godt vil. Men altså det er dog en mærkelig udemokratisk proces, at man ikke vil høre på i de respektive demokratisk valgte organer, som Sundhedsudvalget er, hvad der kommer frem af oplysninger.

Ydermere må jeg sige, at det undrer mig at høre, at Martin Geertsen fra Venstre på den kategoriske måde siger, at det er bare helt i orden at nedlægge den her selvejende institution. Altså jeg troede, at et af Venstres allervigtigste argumenter i sygehusdebatter, ja i alle debatter, var: Væk med centralismen, lad os da give lov til frodighed, lad mange forskellige løsninger, mange forskellige tilbud. Hvorfor skal det hele ind under den der offentlige sygehusparaply? Det er da direkte i modstrid med Venstres politik.

Det er også Venstres folketingsmedlemmer, der allermost har argumenteret for at bevare denne klinik. Gyda Kongsted, folketingsmedlem, har stillet masser af spørgsmål om denne sag og har masser af gange sagt: Peter, kan du ikke tage fat i denne sag. Det har jeg så gjort, og så skal man høre den kritik fra Venstre, som man hører i dag. Det er jo egentlig utroligt.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi kommer nok ikke meget længere. Men altså dér, hvor vi er, er, at HS med vold og magt vil tage det her område ind og vil nedlægge de her selvejende institutioner, og så kan det altså være ligegyldigt, om der ikke er personale nok i forvejen, og at der ikke er det, som Lars Hutters siger, nemlig nok personale til at afhjælpe de problemer, der nu kommer.

Men de sikre tabere er i hvert fald patienterne, hvis det ikke er sådan, så vi får en ændret debat om de her ting. Det bør være sådan, at man lytter til de folk, der ved, hvor skoen trykker, nemlig klinikken, patienterne, dem der bliver ramt af nedskæringer.

Peter Skaarup (O) foreslog sagen henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 8.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B og P.

Peter Skaarup (O) og Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag: "Borgerrepræsentationen evaluerer det Medicinske Center på Frederiksberg Hospital efter indflytningen af den geriatriske funktion fra Kommunehospitalet og Genoptræningskli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

nikken fra Thorvaldsensvej ud fra løfterne om, at det skal være mindst lige så godt som på Kommunehospitalet og på Thorvaldsensvej.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 8.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B og P.

Forslaget til beslutning blev herefter forkastet med 38 stemmer imod 8.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B og P.

31) 346/99

Forslag til beslutning (stillet af Jens Johansen og Kaja Jacobsen, F):

"Det foreslås, at der udarbejdes en politik for Københavns Kommunes samarbejde med frivillige og almennyttige organisationer om løsning af sociale opgaver."

Kaja Jacobsen (F): Altså hvis andre her efterhånden er lige så udmattede, som jeg er, så gør vi fælles sag og prøver at gøre det til en forholdsvis kort debat.

SF har stillet dette forslag, fordi vi værdsætter virkelig meget det arbejde, frivillige organisationer laver her i byen. Vi vil gerne være med til, at der sættes fokus på værdien af det og på værdien af kommunens samarbejde med det og en udvikling af det samarbejde. Det rummer forslaget og motiveringen nogle forslag til.

Når det er sagt, så er det vigtigt for mig at understrege, at vi er nødt til at tale om en proces. Det ville være fuldstændig åndssvagt at vedtage et forslag i aften. Det er alfa og omega, at det bliver en proces, hvis der skal komme noget som helst godt ud af det. Det er nemlig ikke vores opfattelse i SF, at der skal presses stive regelsæt eller paragraffer ned over det frivillige arbejde. Så vil man slå hele det frivillige arbejdes karakter og forcen i det i stykker, og det vil være synd.

I det frivillige arbejde findes der en energi og en medmenneskelighed og en vilje til udvikling, nytænkning, samtale og iværksættelse, som man ikke finder på samme måde nogen andre steder.

Vi lægger derfor op til, at der bliver tale om en proces, hvor dem, vi taler om, ikke bare skal høres på, til ørerne falder af, men at der også skal lyttes og høres efter, om man vil. Der skal ikke gives direktiver eller stilles firkantede betingelser, som vi f.eks. ser nogle partier flirte med i forbindelse med idrætsorganisationerne. For at få deres penge fra tipsmidlerne og hvad ved jeg, skal idrætsorganisationerne løse så og så mange sociale opgaver. Det er i hvert fald ikke noget, vi er enige i i SF, den hopper vi ikke på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Det er vores forhåbning, at sådan en proces kunne føre til noget frugtbart, en slags spille-regler for et samarbejde, hvor der lægges vægt på erfaringsudveksling og dynamik i det sam-arbejde. Vi ser frem til en debat om en proces, hvor facit ikke er givet på forhånd.

Jeg vil også foreslå, at vi, når vi har haft en runde, sender forslaget i Økonomiudvalget med høring af alle de relevante fagudvalg, og det kan blive mange.

Winnie Berndtson (A): Det er vi sådan set enige i. Vi er enige i, at der kan være behov for at synliggøre forventningerne og sætte fokus på det samarbejde, der er i den opgaveforde-ling, som vi faktisk har i kommunen, mellem, hvad vi løser af opgaver, og hvad en række or-ganisationer løser af opgaver for os.

Her tænker vi ikke kun på de der meget konkrete, hvor vi direkte køber gennem drifts-overenskomster eller andet, hvor der er sat pris på nogle bestemte ydelser, men også alle de der steder, hvor vi har aftalt en opgavefordeling, fordi der er nogle ting, organisationerne er bedre til, end vi er som kommune, og hvor vi måske giver et bidrag, men langtfra betaler for den opgave, de i virkeligheden løser.

Så vi har ingen problemer med, at man fortsætter dette arbejde. Vi synes faktisk, det er en god idé, og vi synes, det skal gøres bredere, men det tror jeg heller ikke bliver noget problem, når nu alle udvalg er nævnt.

Vi har haft lidt problemer med det der med de sociale opgaver, men det har vi afklaret er bredt forstået og ikke snævert forstået. Fordi det gælder også inden for miljøområdet, at vi samarbejder med organisationer, som laver nogle ting for os. Det gælder inden for kulturom-rådet og fritidsområdet og sundhedsområdet.

Så vi er enige i, at vi sender det til Økonomiudvalget, og at der dér laves en køreplan for, hvordan man kan formulere sådan en politik, og at man inddrager de udvalg, som har sådan et samarbejde.

Bente Møller (Ø): Jeg skal også prøve at gøre det kort.

Enhedslisten har meget sympati for det forslag, der ligger her. Men det er vigtigt at hu-ske, at styrken i det frivillige arbejde er, at det er frivilligt, og det er slet ikke sikkert, at de fri-villige organisationer synes, det er godt, at vi får en frivillighedspolitik.

Derfor bliver det her nødt til at skulle udarbejdes i dialog, som Kaja sagde, fordi en poli-tik, som vi vedtager, som de synes er en dårlig idé, giver jo ingen mening i samarbejdet, fordi de er jo netop de frivillige, der kan vælge at sige, at det gider vi ikke bære mere.

Så det her er ikke nogen proces, der skal jappes igennem, og det giver heller ingen me-ning at sætte nogen deadline på den. Den må simpelt hen have den tid, den skal have. Men hvis det bliver en god proces, så kan det blive smadderspændende og noget, som vi kan have gavn af på mange områder på sigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg forstår godt de gode hensigter bag forslaget, men jeg er også meget usikker på, om ideen i virkeligheden er så god. Derfor lægger jeg også vægt på, at der er tale om en proces, og det kan jeg forstå at vi er enige om, sådan at vi får god tid til at afdække, om det er en god idé at lave en egentlig politik.

Jeg vil minde om, at den nuværende socialpolitiske omstillingsproces kan komme til at betyde en kolossal forandring for de private organisationer. Nu vil jeg tillade mig at citere generalsekretæren for Kirkens Korshær, Bjarne Lenau Henriksen, der i tidsskriftet Social Forskning, september 1996, siger:

»Når private sociale organisationer indgår som et væsentligt element i den overordnede politiske strategi for udvikling af et velfærdspluralistisk samfund, bør de være meget opmærksomme på, at de udsættes for »instrumentalitis«. Det vil sige, at de risikerer at blive brugt af politikere og embedsmænd, der betragter dem som midler og ikke som mål. De private organisationer opfattes som instrumenter til gennemførelse af en bestemt socialpolitisk struktur.

Den store risiko er, at de frivillige organisationer påtager sig en tilpasset entreprenørrolle på et marked, hvor de må indordne sig under kommunens eller amtets interesser for at få lov til at udføre de opgaver, som kommunen og amtet mener skal udføres. Denne entreprenørrolle binder de private organisationer mere til deres offentlige samarbejdspartnere og deres ideologi end til deres egne målgrupper og deres egen ideologi.

Et andet væsentligt problem fremover bliver formodentlig også, hvordan en privat organisation skal kunne lave socialt arbejde, som er en udfordring til det offentlige system og samtidig nødvendigt for systemet, uden at lade sig presse til at udføre det på den måde og efter de normer og det formål, systemet ønsker.«

Og så til allersidst: De private organisationer skal fortsat turde være offensive og alternative både i holdning og handling. Det er samfundet og de mennesker, der skal hjælpes, bedst tjent med. Bjarne Lenau Henriksen siger, at han håber, at det fortsat bliver sådan, at samarbejdet er uden at der stilles alt for absolutte betingelser.

Så det er i hvert fald min indgangsvinkel til denne debat, som jeg synes er utroligt vigtig, men vi skal altså fare med lempe, fordi ellers når vi ikke de mål, vi gerne vil, i samarbejde med de frivillige organisationer.

Kaja Jacobsen (F) stillede forslag om sagens henvisning til Økonomiudvalget med høring af alle berørte udvalg.

Forslaget om udvalgshenvisning blev godkendt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

1) 347/99

Anmodning fra Hanne R. Andersen om tilladelse til at udtrede som medlem af bestyrelsen for CTR samt meddelelse om fra Venstres Gruppe om, at Aksel Nørholm, Saxholmvej 33 udpeges som nyt medlem.

Anmodningen blev imødekommet og meddelelsen taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

2) 349/99

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelseslov af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen, der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 1. september 1999 og indtil videre. 1. stedfortræder Lise Helweg indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Lise Helweg var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Overført fra lukkede døre

32) 338/99

*Indstilling om salg af Skt. Hans Gade Skole.
(Økonomiudvalget)*

Peter Skaarup (O) stillede forslag om, at sagen blev udsat, indtil der er kommet en afklaring fra Indenrigsministeriets side.

Forslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 11.

For stemte: O, B, L og D.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C og P.

Indstillingen blev godkendt med 25 stemmer imod 13.

For stemte: A, F og C.

Imod stemte: Ø, O og L.

Undlod at stemme: V og B.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Venstres gruppe og Det Radikale Venstres gruppe ønskede i henhold til forretningsordenens § 14, stk. 2 følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "Partierne undlader at stemme, idet sagen hverken har været i offentligt udbud eller været i høring i Uddannelses- og Ungdomsudvalget."

Enhedslisten – De Rød/Grønnes gruppe ønskede i henhold til forretningsordenens § 14, stk. 2 følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "Enhedslisten stemte imod salget af Skt. Hans Gade 25 alene ud fra et principielt grundlag. Enhedslisten er imod at sælge ejendomme i København, som kommunen senere selv kunne få brug for. Vores holdning til salget har således intet med køberen at gøre og vi tager afstand fra de fremmedfjendske argumenter der har været gjort gældende fra anden side."

Overført fra lukkede døre

33) 339/99

*Indstilling om merudgifter vedrørende forurening m.v.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne sag er også tidligere på aftenen blevet flyttet til åbent møde. Jeg skal høre, om der er nogen, der vil sige noget, for ellers vil jeg sige noget, nemlig. Det vil jeg gøre. (*Ophold*). Nå, ingen ønsker ordet ... o.k., så kommer jeg med mit indlæg efter borgmester Søren Pind.

Borgmester **Søren Pind**: Vi har i Venstre studeret denne sag og studeret den med en anelse forundring.

Vi konstaterer, at kommunen i forbindelse med salget har fraskrevet sig ansvaret for en forurening. Men vi må så efterfølgende konstatere, at kommunen på trods af denne ansvarsfraskrivelse har tænkt sig at forære 1 mill. kr. til AKB.

Den offentlige forvaltning er jo ikke sådan et sted, hvor man sådan skal forære penge væk, særlig ikke når man har ansvarsfraskrevet sig det, der ligger til grund for gaven.

Så derfor vil vi godt høre, hvilken begrundelse overborgmesteren har for at indstille, at man skal forære 1 mill. kr. til AKB i denne forbindelse, da vi finder det stærkt forunderligt, at man reagerer på denne måde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved nu ikke, om det er overborgmesteren, der indstiller sagen. Jeg tror nok, det har været tilfældet efter den gamle forfatning, men det er Økonomiforvaltningen, der indstiller til Økonomiudvalget, der så indstiller. Og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Økonomiforvaltningen er ikke min forvaltning, det er også Søren Pinds og Morten Kabells forvaltning, det er vores alle sammens Økonomiforvaltning.

Men jeg vil gerne sige, at det spørgsmål kunne Søren Pind jo have stillet, da vi behandlede sagen i Økonomiudvalget, og da blev der mig bekendt ikke stillet spørgsmål til sagen, hvad der også fremgår af indstillingen. Så vidt jeg kan se, er der tale om en enstemmig indstilling fra Økonomiudvalget.

Jeg vil gerne sige, at det, der har været baggrunden for forvaltningens indstilling til Økonomiudvalget, og jeg går ud fra også det ræsonnement, vi hver især i Økonomiudvalget har gjort, er jo den argumentation, at alle jo kender forhistorien til det her projekt. Alle, i hvert fald fra sidste periode, kender historien om arkitektkonkurrencen, det 100-årige byggeri, kender plandebatten på Christianshavn om den her grund og det her projekt, kender debatten på Christianshavn og her i forsamlingen om det daginstitutionsbyggeri, som kommunen godt vil gennemføre.

Alle ved, også fra sagen dengang, i hvert fald de, der sad i forsamlingen på daværende tidspunkt, at der blev foretaget en undersøgelse af Miljøkontrollen i forbindelse med salget i sin tid til AKB, og der blev gennemført en historisk undersøgelse. Den gav ikke anledning til, at der skulle foretages yderligere undersøgelser, det fandt Miljøkontrollen. Og ingen, hverken vi eller Miljøkontrollen, havde grundlag for andet, fandt det tilstrækkeligt, at bygherren som altid var opmærksom på jordens udseende i forbindelse med byggeriet. Derfor blev ejendommen solgt.

Hvis parterne på salgstidspunktet, det vil sige kommunen som sælger og kommunen også som miljømyndighed og AKB, havde været opmærksomme på det, der ligger nu, og havde de pågældende oplysninger, ja så ville kommunen ligesom i andre salgssager af den her karakter, hvor man ønsker at fremme et byggeri, uanset om der er tale om et privat byggeri eller et privat støttet byggeri eller et alment støttet byggeri som det her, have accepteret at afholde en del af omkostningerne.

Derfor har det været ud fra en rimelighedsbetragtning, at Økonomiforvaltningen med Økonomiudvalgets tilslutning har ønsket at imødekomme AKB's ønske om refusion af halvdelen af udgiften, dog, som det fremgår af indstillingen, maksimalt 1 mill. kr.

Da projektet så tillige ikke ville kunne gennemføres efter at AKB har brugt en hel del penge, hvis kommunen ikke refunderer også den ene million, ja, så vil jeg gerne indstille til Borgerrepræsentationen, at vi tiltræder indstillingen, så vi kan få gang i det her byggeri.

Indstillingen blev godkendt med 34 stemmer imod 4.

For stemte: A, F, Ø, C, B og L.

Imod stemte: V.

Undlod at stemme: O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. august 1999

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

(Dørene blev lukket kl. 23.29)

34) 323/99

*Indstilling om køb af ejendom til brug for Sundby Vester Bibliotek.
(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

35) 324/99

*Indstilling om tilladelse til at råde over 160 m² vejareal.
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt med 24 stemmer imod 15.

For stemte: A, O, V, C og B.

Imod stemte: F, Ø og L.

36) 340/99

*Indstilling om elpriser for storkunder.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt med 30 stemmer imod 14.

For stemte: A, F, V, C og B.

Imod stemte: Ø, O og L.

Mødet sluttede kl. 23.36.